

112
83

BHĀRATIYA-KATHĀ-MANJARI SERIES
No. II
LIFE OF SRI HARSHAVARDHANA
AND
NĀGANANDA

BY
M. SESAGIRI PRABHU, M.A.
MADRAS EDUCATIONAL SERVICE

B
78
6/10

ஸ்ரீ வைகுமாரன் நூல்
நாடாரியர் நூல்

சாலைக்கலைக்

ஏ. சேஷாரியர் மலை, அப்ப., அ.

புதியது

KK
Q 78
(Mol.)

SHED BY THE AUTHOR

1922

All rights reserved.

விலை: ரூ. ஒன்று,

BHĀRATĪYA-KATHĀ-MANJARI SERIES

No. II

LIFE OF SRI HARSHAVARDHANA

AND

NĀGĀNANDA

BY

M. SESAGIRI PRABHU, M.A.

MADRAS EDUCATIONAL SERVICE

ଭାରତୀୟକଥାମନ୍ଧାରିବାଦୀ

ରଣ୍ଜାନ ମୁଦ୍ରାଳୁ ମୁଦ୍ରା

ଶ୍ରୀ ହର ଶରୀର ବ୍ୟୋ

ଗାନ୍ଧାରା ଗାନ୍ଧାରା ବ୍ୟୋ

ଲୂହାହିତ୍ରୁକଶେଳଳ

ଏ. ଶେଷାଗିରିପୁଣ୍ୟ, ଏ. ଏ.

ରହିଛନ୍ତି

PUBLISHED BY THE AUTHOR

1922

All rights reserved.

PRINTED AT THE
KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT, MANGALORE

മുഖ വൃത്തി.

പുരാണാലികളിൽ നിന്നു കമകക്കെ സംഗമിച്ച ഭാരതീയകമാർഗ്ഗവിൽ എന്ന പേരോടു കൂടിയ ഒരു പുസ്തകാവലി മുസിലബപ്പുട്ടരുവാൻ നിയുതിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ വശസഹജവരിതം എന്ന രണ്ടാം ഉച്ചത്തേയും തുടർന്നുവും ചർച്ചയിൽ നാശാനന്ദം എന്ന രണ്ടാം ഉച്ചത്തേയും മുസിലബപ്പുട്ടനി ഗ്രന്ഥം യിക്കൊഡായ മഹാജനാസ്ത്രാട കൂപാവലോകനത്തിനു സമുപ്പിക്കുന്നു. ഈ തഥിലും സംബദ്ധം ഈ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കും ആരുത്തിനു നേരു ഇവിടെ ആരുവന്നിക്കുന്നു.

പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെ വികാരം ഗ്രന്ഥപ്രകാരമും രസകരമും ഭാഷ ആരുഭാരി യും അനുകരണിയുമും ആരുയിരിക്കുന്നുമെന്ന ഒപ്പം ദക്ഷിയിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധീക്ഷാലൈന്റെ അനുകരിച്ചിട്ടുണ്ട് വക്കു ഭാക്ഷാലൈ, ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യവിധിക തേയും അംഗീകരിച്ചാൽ മാത്രം മലിക്കുമെന്നതു മുക്കും. പ്രാക്രണാലിത്രത്തിൽ വിവരിച്ച സാഹിത്യവിധികളെ ഉംഘരിപ്പാൻ ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഉപകരിക്കുമെന്നു വിശദപരിക്കുന്നു. അഞ്ചുല്ലായ അഞ്ചനകവിക്കുയാം ഭാക്ഷാവ്യാകരണ ത്തിൽ പ്രാവേശിക്കാതെ ഇനിയാം കിട്ടുണ്ട്. അതു നിമിത്തം പ്രാക്രണാത്തിനും ശ്രദ്ധരവനക്കും സ്വന്ത ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധത്തിനു മുഖ്യമും തുടർന്നാലും ഭാക്ഷാലൈ അഭ്യവല്ലും സൗംഖ്യവല്ലും ആകും. ഇംഗ്ലീഷിലെ മാന്ത്രണങ്ങൾ പ്രാക്രണാലിക്കുമെന്നും സാധിക്കും. ശ്രദ്ധീസാമഗ്രിയും മലിക്കുമെന്നും വാചകരിതിയും സംഖാദിപ്പാനും ഏഴുനി സപ്പവിഹാരങ്ങളെ ആക്കുവായും പ്രകരമായും അണിയിപ്പാൻ ശീലിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷുപന്നുംസം ഭാഗിയിൽ ഏഴുപ്പാം ഏഴുതുവാൻ സാധിക്കും. ശ്രദ്ധീസാമഗ്രിയും മലിക്കുമെന്നും വാചകരിതിയും സംഖാദിപ്പാനും വില്പന്തി നല്കുവും പുസ്തകങ്ങളെ ആരുവോചനക്കും വായിച്ചു സാഹിത്യസ്വഭാവം ഗ്രഹിക്കുന്നു. വില്പന്തികളും ഇക്കും ഈ പുസ്തകാവലിയും നിപ്പിക്കുമെന്നും വിമാരിക്കുന്നു.

പുസ്തകങ്ങളിലെ സ്വന്തക്കളുക്കാണിച്ചു പരിജ്ഞനിപ്പാനാശു മാന്ത്രണങ്ങളും മഹാശയംബാം ഉപദേശിച്ചാൽ അവയെ കൂത്തജ്ഞനാപൂർവ്വം രണ്ടാം പതിപ്പിൽ ആരുഭരിക്കും.

ഈ രണ്ടാം ഭാഗങ്ങളാട ശാന്തഗ്രഹത്തിനു പാത്രമായാൽ മാത്രമേ ശേഷം പുസ്തകങ്ങളെ മുസിലബപ്പുട്ടരുകയുള്ളൂ.

കേശിക്കാട് }
29-12-21. }

എം. ഭരതശിരിപ്പ്.

രാജകവി ശ്രീഹഷ്ഠവല്ലനൻറ ചരിത്രസംഖ്യപാട്.

പാണ്ട് ഈ ഭാരതവർഷത്തിൽ ശ്രീക്കുമ്മം എന്ന ഒരു മഹാ
രാജുമാണെങ്കിൽനാം. ഇപ്പോൾ മാനോസർ (Thanesar)
എന്ന പേര് വിളിക്കുന്ന സ്ഥാനപീശരം ശ്രീക്കുമ്മത്തിൻറെ
രാജധാനിയായിരുന്നു. സ്ഥലജ്ഞങ്ങളുടെ സൗഖ്യത്താലും
ധനധാര്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവിയാലും ഏകദൈത്താഴിലിന്റെയും
ബുംബാരത്തിന്റെയും അതിക്രമത്താലും സൈകളുടെപാശം എറി
വന്നതു കൊണ്ട് ജനങ്ങൾ സംഖ്യയിലും സംപത്തിലും ആഭി
വുഡി പ്രാവിച്ചു തന്നെളുടെ നഗരിയെ പ്രപൂരതമാക്കി.

വിചുലവും വിത്രുതവും അതയ ഈ പട്ടണത്തിൽ അര
നേക്കാരാബു ഔപാക്ഷ മുന്നു ചുണ്ണുത്തി എന്ന മഹാരാ
ജാവു വാണിജ്യം. ദക്ഷിണാധമത്തിൽ നിന്നു എത്രവാ
ചാൽക്ക് എന്ന ശാഖവാഗമജ്ഞൻ തീര്മ്മാടനത്തിനായി
ഉത്തരദേശത്തിൽ സാമ്പാദനത്തിനിടയിൽ സ്ഥാനപീ
ശരത്തെത്തതി ചുണ്ണുത്തിരെ സന്ദർഭിപ്പാനിടയായി. ശ്രദ്ധ
വത്റം തമ്മിലുണ്ടായ സൈപാസല്ലാപം മുലമാണി മഹാരാ
ജാവിനു എത്രവാചാൽക്കിൽ വിശ്വാസവും പ്രതിപത്തിയും
ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ഗൃതവായി വരിച്ചു രാജാവും ഒരു
ശാഖവന്നു. “സംസർജ്ജാ ദോഷഗ്രാഹി ഭരണി”
എന്നാണപ്പേം സുഭാഷിതം.

തന്റെ വംശത്തിൻറെ സുപ്രതിജ്ഞയേയും അഭ്യന്തരി
യേയും അതശാസിച്ചും കൊണ്ട് കാലഭേദവത്യായ മഹാലക്ഷ്മി
യെപ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി ചുണ്ണുത്തി ഉഗ്രചപ്പി ചെയ്തു.

രാജാവിന്റെ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളുടെക്കാണ്ഡു പ്രസന്നയായ സൗഖ്യാദ്ദേവത പ്രത്യക്ഷയായി ഇങ്ങനെന അതു ചെയ്തു:— “മഹാനേ, തപസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശം എനിക്കാറിയാം. പ്രകാശ മായിപ്പറയേണമെന്നില്ല. നിന്റെ വംശം സുപ്രതിഷ്ഠിത മായി അതിനിധിയാലും നിശ്ചയമായും ശ്രീക്കൃഷ്ണരാജും വാണി കൊണ്ടാരിക്കും. ഈ വംശജാതന്നായട കീത്തിപ്പുരത്താൽ നിന്റെ പ്രേരണ ഭാരതവഞ്ച്ചതിൽ ശാശ്വതമായി അതുവിം ശ്രോണിക്കും.” ഈങ്ങനെ ഒരു ഐശ്വര്യത്തിലെ അനന്തരാവിച്ഛ ലക്ഷ്മീ ദേവി മാത്രതു.

ഈ രാജാവിന്റെ ഭരണാദ്ദേശം എത്രയോ വാഴ്ഞ്ഞപു കഴിഞ്ഞതിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശോന്തനതിൽ പ്രഭാകരവാലും നാം എന്ന രാജാവും ജനിച്ച സ്ഥാനപീശേരത്തു വാണി. ഇഗച്ചക്ഷുസ്സായ സൃഷ്ടിഭവാനെ ഈജ്ഞ ദേവതയായി ജേജ്ചു. ദേവതാന്നന്തരഹത്താൽ രാജാവിനു രാജുവല്ലന്നും, ഹംഗവ ല്ലന്നും എന്ന രണ്ടു ഒരു ത്രംഗം രാജുശ്രീ എന്ന കൈ ഒരു ത്രംഗം ജനിച്ചു. ഈ സന്നാനലുഭത്താൽ പ്രഭാകരവല്ലന്നും അതനും ചുംബിച്ചു. ഇഗജജനകനായ സവിത്രാവിനെ മുതജണ്ടാ പൂർണ്ണമായി എന്ന ദിശയും രാജാവും അതിനും വട്ടം കൂട്ടി. അവാതരട അമ്മയായ ദേശാവതിയുടെ ജ്ഞേയജ്ഞൻ തന്റെ മകൻ ഭണ്യി എന്ന കമാരനെ വിദ്രൂഭാസത്തിനും സ്ഥാനപീശേരത്തിലേക്ക് അയച്ചു. ഒരു ത്രംഗക്ക് വിദ്രൂയിൽ സ്വല്പയും സൗഖ്യാഭ്യാസം അവർ വേഗം പരിച്ചു സമത്വംഭാക്കമെന്ന തത്പരം ഗ്രഹിച്ചു രാജ്ഞി ഭണ്യിയെ അവാതരട സഹചരണം സർത്തുന്നം അതയി കൈക്കൊണ്ടും വാൻ എല്ലുച്ചു കൊടുത്തു. ബാലുത്തിലേ പ്രീതിയും വിശ്വാസവും രേതുവായി ഭണ്യി പിന്നീട് രാജുവാ ദ്രുനന്നേറയും ഹംഗവല്ലന്നേറയും പ്രാണസ്ത്രേ ദിതനും

വിശ്വസ്ത സേനാധിപരമായി സ്ഥാണപീശേരത്തിൽ സ്ഥിരമായി വസിച്ചു.

ഈതെ സമരത്തു മാളിവരാജുത്തിൽ നിന്നു കുമാരഗ്രാം എൻ, മാധവഗ്രാം എൻ ഇപ്പോൾത്തിൽ ജനിച്ച രാജകുമാരൻ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പാനായി സ്ഥാണപീശേരത്തിൽ എത്തി തങ്ങളുടെ വിതാവിശേര താൽപര്യം പ്രഭാകരരാജു അറിയിച്ചു. രാജാവും ഇവരെ ചുത്രമാർക്ക് എല്ലിച്ചു ബഹാറതത്ത് അവരെ സുഹൃത്തുകളായി അതഭിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ അതാവന്നു ചെയ്തു. ഇവരിൽ ഒരവർ രാജുന്നീരെ വലിയ കരാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചുതായിക്കാണും.

ഇങ്ങനെ നനിച്ചുകൂടാൻ യോഗം വന്ന ഈ അബ്ദു കുമാരനാർ ക്കുറേ രാജമന്ത്രിത്തിൽ നിവസിച്ചു വളരെയു കൊണ്ട് അവർ അതിശേര പദ്ധതുപ്രാണിങ്ങളായും വിച്ചു. ദയാദ്രുചി തതരായ രാജാവിശേരയും രാജഞിയും ദേയും പ്രീതിക്കു പാത ഞേരായി. ഈ ദിവസിനാർ ഇവർ എല്ലാവരേയും ക്കുറവിയം ലാളിച്ചു പോറി വളർത്തിയതു കൊണ്ട് അവക്കു തമിലും സംബന്ധിതനു സൗഹ്യം സൈഭാഗതമായി ശോഭിച്ചു. ഇവരുടെ അന്വോന്നാനരാഗം കണ്ട് ഇവർ രേമ്മയുടെ മക്കളോ എന്ന ജനങ്ങൾ രക്ഷിച്ചു.

സംഗ്രീതം, റത്നം, ചിത്രലേഖനം മുതലായ ലളിതകലാവിദ്യകളിൽ പ്രാവിശ്വം പ്രാവിച്ചതോടു കൂടി രാജുന്നീക്കു വിവാഹത്തിനും പ്രായമായി. രാജഞി ഈ വിഷയം അറിയിച്ചുവരുന്ന രാജാവും രാജുന്നീരെ കന്നുകാലിജ്ഞാനിയും രാജുത്തിശേര അധിശേഷം ചെയ്തു കൊടുത്തു.

വാല്മീക്രത്തിശേര അതിരേക്കത്താൽ ജജ്ജാതിഗാനത്തായ പ്രഭാകർവല്ലമൻ ജ്യേജ്യചുത്രമെന്ന രാജാവാക്കി അഭിശേഷം ചെയ്യുന്നു ആലോച്ചിച്ചു. എന്നാൽ നിർഭ്രാന്തവാരം

അതു സാധിച്ചില്ല. കാരണം ശ്രീകണ്ഠാജുത്തിൻറെ ഉത്തരാഗണങ്ങളെ മുൻകൂടി വന്നാകുമിച്ചു. ഈ ശത്രുക്കൾ അട്ടിപ്പോതാക്കാൻ വുഡുരാജാവിനു ശക്കിയില്ലാത്ത കാരണം സ്പരാജുസംരക്ഷണത്തിനായി രാജുവല്ലനനെ കൈ മഹാ സെസന്റ്രേതാട്ട കൂടി അതു പ്രദേശത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കു. ഈ രാജക്കമാരൻറെ ഒരുമിച്ചു മഹംവല്ലനം ഭണ്ടിയും പോയിതു. എന്നാൽ മഹംകു കാരി ദ്വിരാജു യാത്ര ചെയ്യു ശേഷം അക്കാരണമായുണ്ടായ മനോവ്യാഹരംതയാൽ നിത്യസാധനായി വഴിയിൽ നില്ക്കേണ്ടി വന്നതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു ജ്ഞാജ്ഞൻറെ കുനിച്ചു പോയി യുഡിത്തിൻപു ടാങ്ക്, കൊപ്പവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഈ പ്രാക്കലത അത്രുസന്നമായ കൈ മഹാ വിപത്തിനെ സൃചിപ്പിക്കുന്ന ദന്തിമിത്രമായിരിക്കാം എന്ന ശക്കിച്ചു ശ്രീമംഗ്കൻ വളരെ വിഷയിന്നനായീനു.

എത്തയെമ്മന്നുള്ള പിളക്കുന്ന ശോകശല്യത്തെ സമുദ്ദരിപ്പാൻ പ്രായാമം തന്നെ ഉത്തമസാധനം എന്ന കത്തി ശ്രീമംഗ്കൻ ധിമാലയചവർത്തിൻറെ അടിയിൽ നായാട്ടിനായിച്ചേരുന്നു. ഇങ്ങനെ വിഷാദത്തെ വിധ്യംസനും ചെങ്കു വേണ്ടി അത്രുസക്കിയോടെ മുഖാലിനോദ്ദേശത്തിൽ പ്രാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോടു അച്ചുനു തീനു കലശലാശനനും വത്തമാനം കിട്ടി. തർക്കശണം നായാട്ടു മതിയാക്കി അദ്ദേഹം തപരിതഗതിയായി സ്വന്നമാക്കിയിരിക്കുന്ന പിതാവിനു നിമിംശം പ്രതി ക്ഷേണം വലിച്ചുവരുന്നതാകിക്കാണ്ട് മഹംകു പ്രസന്നിച്ചു. രാജാവിനെ ശ്രദ്ധയിച്ചുപചരിച്ചി തന്ന വൈദ്യുത്തമായി ആലോച്ചിച്ചതിൽ തീനു വിഷമിക്കും എന്ന് അവർ ഉറപ്പായിപ്പറഞ്ഞതു കൊണ്ട് മഹംകു ആശാദംഗത്താൽ അതുനും വിഷാദിച്ചു. കുറരു തിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം രാജാവു കാലഗതിയെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

വെവയവുത്താൽ ശ്രോകപരവരയായ യശോവതീരാജാണി സതീയമ്മം അന്നസരിച്ച് ഉടൻതടി ചാടാൻ ഉറച്ച്. ശ്രോകപച്ചവസായിയായ ഈ സാഹസകമ്മതിൽ നിന്ന മാതാവിനെ നിവൃത്തിപ്പിപ്പാൻ അലോചിച്ച ശ്രീമദ്ദം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— “അമേ! അച്ചുനേറ്റു ദേഹവിയോ ഗതതാൽ തന്നേ ശ്രോകാകലമായ രാജകലത്തെ എന്തിനു ഭഃവമധോദയിക്കിൽ നിമിന്മാക്കുന്നു? രാജവംശത്തിനേറ്റു യും പിതാവിനേറ്റുയും കീത്തിയെ വല്ലിപ്പിക്കവാൻ ഇച്ചു കഴുനു മകളായ ത്രണപ്പക്ഷ സദ്ധപദ്ധതേ ചെയ്തു സന്മാനം കാണിച്ചുതയവാൻ അവിട്ടുന്നുംതെ തുനി അരാബാശുത്രു? വലിയ അത്രുകയും അതുവാസവും അതു അമ്മയുടെ ശ്രേഷ്ഠം ത്രണപ്പക്ഷന്റെ ശത്രു? അമ്മയുടെ മുഖം നോക്കിടക്കില്ലോ പിതൃവിയോഗം വിസ്തു ദിക്കാമായിതനു. അമ്മയുടെ വിപത്തികളുംതു ത്രണങ്ങളുടെ ശ്രോകം ബാഹ്യലീഡവിച്ചു ദൈയമ്പ്രതേതയും സെമ്പമ്പ്രതേതയും നശിപ്പിച്ചു, വംശത്തെ തന്നെ നാമാവശ്രേഷ്ഠം അതുക്കുകയില്ല യോ?”

ഇങ്ങനെ ഭക്തിനുറന്നായി, ദയാദ്രചിത്തനാണി, ഇതി കത്തവുതാന്ത്രികനായ ശ്രീമദ്ദം നിഷ്പിപടമായി യാചി ചീടിക്കും രാജാണി ഈ അഭ്രത്മനരെ കുറഞ്ഞ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ പ്രേ മത്രോടും വിശ്രപ്പിതയോടും തുടി പരലോകത്തിലും ഭർത്താ വിനേറ്റു സഹയമ്പചാരിണിയായിരക്കേണമെന്നുള്ള തന്നേറ്റു ഭാഗലുതിജ്ഞയിൽ നിന്ന് അശ്രേഷം പിൻ വാന്നോതെ ഭർത്താ വിനെ അന്നഗമിപ്പാൻ ഒത്തണ്ണി. ലോകപാവനരായ സം സ്പതിയുടെ തീരത്തിൽ തന്നേറ്റു പ്രാണോപരനെ സംസ്കരിപ്പാനണ്ണാക്കിയ ചിതാഗ്നിയിൽ ഉടൻതടി ചാട്ടുന്നതിനു മുമ്പുള്ള കമ്മണ്ണാളും കഴിച്ചു. അതിനേറ്റു ശ്രേഷ്ഠം രാജാണി ഭക്തിയോടും സന്ദേശത്തോടും തുടി ചിത്രയെ പ്രദ ക്ഷിണം വെച്ചു പ്രജപാലിച്ചു അന്നകൊണ്ടിതനു അണിയിൽ

ചാടി ഭേദത്വമെന്തെന്ന് അനുഭ്രൂഷിച്ചു സ്പർശ്ലോകത്തിൽ പോയി ചേന്ന്.

ഈതിനിടയിൽ രാജുവല്ലന്ന് അനധാസങ്ങളിലും കാശു നാശു സങ്കലിച്ചു മൂൺരെ ജയിച്ചു് അവരെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. എന്നാൽ ഈ കംഡാരയും ദത്തിൽ ദ്രോച്ചു നാർ രാജക്കമാരല്ലെന്ന് ശരിരം മുറിയേല്ലീച്ചു് പ്രണപ്പെട്ടതിനി തന്നെ. റഹംൻ അയച്ചു് ദ്രോനാർ അറിയിച്ചു് പിത്രമരണ വുത്താന്തം കേടു മാത്രയിൽ രാജുവല്ലന്ന് സ്പരാജുത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തരുവാൻ തീച്ചു് യാക്കി. യുദ്ധത്തിലേ പ്രധാനങ്ങൾ ദ്രോയു് സങ്കടങ്ങളോയു് അനന്തവിച്ചു് സെഞ്ചുവു് സ്പാ സ്ഥുവു് ഇല്ലാതെ വളരെ കുഴിഞ്ചിത്തന്ന് രാജുവല്ലന്ന് മാർദ്ദമല്ലുത്തിൽ സംഭാര്യങ്ങളായ അപകടങ്ങളെ ശബ്ദമാ ക്കാതെ ദ്രോഗത്തിയായി യാത്ര ചെയ്തു ഗ്രഹത്തിൽ വന്നേചേന്ന്. അവിതക്കിത്തമായി സംഭവിച്ചു് പിത്രമരണവു് ദ്രൂഢമായ മാത്രനിൽക്കാണവു് ശത്രുക്കളുടെ അഭിയാത്തത്താൽ ജജ്ജരിത മായ ശരിരത്തിന്റെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയു് ക്രമലുവും മായമായ തന്റെ ബെണ്ണലുമതലപ്രതിപത്തിയു് എല്ലാം കൂടി രാജക്കമാ രെന്ന ലെണകികവിഷയങ്ങളിൽ വിനൃംഖനാക്കിത്തീർത്ത്. നി ല്ലാറവു് ക്ഷണംഗളുവു് അതു ഈ പ്രചബുത്തിൽ നിന്നു സ്ഥിരസുവം അതുക് സിലിക്കം? ജനാന്തരത്തിൽ അധിക സുവം അനന്തവിച്ചു് ഒട്ടവിൽ നിംബാണാനന്നം സംപാദി പ്രാം സെഞ്ചറത്തിക്കുവായി വിധാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഏകാന്തവാസം കൈക്കണ്ണാട്ടു ധർമ്മനിശ്ചയോടു കൂടിയിരി പ്രാം സകലും ചെയ്തു. ഈ നിശ്ചയമനസ്സരിച്ചു് രാജുവ ല്ലന്ന് അരംജനോടു സിംഹാസനം അതരോധാസം ചെയ്തു രാജാധിരാജനായി രാജുത്തിൽ സത്രഭിയു് സമർഥ്യാനവു് വല്ലിച്ചു് പ്രജകളോയു് അവത്തെ സ്പത്രുകളോയു് സംരക്ഷിച്ചു് ഉത്തരോത്തരം കീത്തിയെ സംപാദിച്ചുകൊഞ്ചവാൻ അജ്ഞനാപനം ചെയ്തു.

എന്നാൽ ശ്രീഹക്കവം വിരക്കനായതു കൊണ്ട് ജ്യേഷ്ഠ സ്ത്രീ അരുജന്നതെ അംഗീകരിപ്പാൻ സന്നദ്ധനായില്ല. മാതാ പിതാക്കന്മാതരട നിങ്ങാണത്താൽ എകാലംബവനമായും ജ്യേഷ്ഠ നേരു പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് അസാധ്യമെന്നം ജ്യേഷ്ഠ സ്ത്രീ വിരഹത്തിൽ പ്രവച്ചു മുഴുവൻ ത്രഞ്ഞമായിതോന്നിട്ടും ശ്രീഹക്കവം ബോധിപ്പിച്ചു. ജ്യേഷ്ഠൻ സ്വന്നഗതമതത്തിൽ ചേര്റ്റ് ദിക്ഷുവായി വിഹാര തതിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പക്ഷം ത്രഞ്ഞാശക്കായി താനാ കാഖാ യം ധരിച്ചു് അന്നും മിക്കനാഥാണെന്നം ജ്യേഷ്ഠൻ രാജാവായി രാജും ഭരിച്ചിതന്നാൽ താൻ പ്രദർശനമായിരുന്ന ഭക്തിവി പ്രോസന്നാളുകൊണ്ടു ഭാതാവിനെ ഭജിച്ചു് അതു ദ്രോഷം ക ശിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നം ശ്രീഹക്കവം അറിയിച്ചു.

രാജുവല്ലമന്ന തന്നെക്കരിച്ചു ദാഡിപ്പായത്തിനു സംഗതി ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്ന ശക്കിച്ചു് അതിനെന്ന അകററി തന്നെ ശ്രീപിതാം കാണിപ്പാനാണു ശ്രീഹക്കവം തന്നെ നിന്നും തന്ത പറഞ്ഞതു. ശ്രീഹക്കവം ജ്യേഷ്ഠൻ നന്നിച്ചു ചുറ്റുപെട്ടവൈകില്ലും യാത്രാവസാനം വരെ പിന്തും പോയില്ല; ഒരു ദിവസിലേ അപത്രതുകളും കണ്ണപ്പാടുകളും അന്നഭവിപ്പാൻ ജ്യേഷ്ഠനെ ധാത്രമാക്കി; നിത്യപ്രോഗനായി വഴിയിൽ താമസിച്ചു; യും ദിവസിൽ ഒരു ചേരാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു. പിതാവി പിശക്കൾ കൂടുതലായി അഭ്യര്ഥിപ്പാനു. പിതാവി നെ ത്രഞ്ഞാശക്കിച്ചു് കൊണ്ടു എല്ലായ്ക്കും സന്നിധിതനായി കിരുന്നതു കൊണ്ടു പിതാവിനെ പ്രീതിക്കും അന്നലും താൻ പ്രത്യേകപാത്രമായും രാജുവല്ലമന്ന സ്ഥാനാവകാശം ലഭിപ്പാനും ശ്രമിച്ചവോ എന്ന ശക്കിപ്പാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ സംഗതിക്കും അപലോചിച്ചു രാജുവല്ലമൻ രാജും അന്നജനാ വിട്ടു കൊടുത്തു സന്നസിപ്പാൻ രീതമാനിച്ചു തായിരുന്നാൽ

ജ്ഞായ്യൻറെ ദിരിപ്പിലുായത്തിനും അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിപ്പിക്കേണ്ണം എന്നറച്ചു ശ്രീമഹാവൻ തന്റെ ശ്രദ്ധയെത്തെ തെളിയിച്ചു. രാജുവല്ലഭനും അനാജനൈനവിച്ചു യാതൊരു ദിഷ്ടവിചാരമില്ലെന്നതിൽനന്തു കൊണ്ടു് അനാജന്നു തന്നെ അനാഗമിപ്പുാൻ നിശ്ചയിച്ചുതിൽനന്തു കേട്ട് അദ്ദേഹം വളരെ പരിഗ്രാമത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടു.

ശ്രീക്രൗഢരാജുത്തിന്നെൻ്റെ താർക്കാലികസ്ഥിതി കണ്ണാറത പ്രാണനായ മരശ്ശുന്നെൻ്റെ അവസ്ഥ പ്രോബലയായിരുന്നു. അതിന്നെൻ്റെ ഭാവിഗതി ജ്ഞായ്യാനാജന്മാതരന്റെ നിശ്ചയത്തെ അത്രയധിച്ചു നിന്നിരുന്നു. ഇത്വങ്ങം വിരക്കന്നാരായി നിവാം സാസ്യം വാഞ്ഛിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് രാജുത്തിനും അനാജക തും നിമിത്തം മംറാനത്തിനും ആസ്സും ഉണ്ടായിരുന്നു. ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ അനാഗ്രഹത്താൽ മഹാനത്തം അക്കന്ന രാജും സുസംരക്ഷിതമായിരുന്നേ ഇത്തന്നുണ്ടു്.

പ്രഭാകരവല്ലഭന്നു ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു എന്നും അഭിഭേദത്തു മാളവരാജന്നു കന്നുകണ്ണു തെത്തു ബലമായി അതകുമിച്ചു് അതിന്നെൻ്റെ അധിപതിയായ ഗ്രഹവമ്പനോടു യുഖം ചെയ്തു് അദ്ദേഹത്തെക്കാണു കളഞ്ഞു. പിന്നെ വിജയോഡയായ മാളവനാമന്നു അന്തഃപുരത്തിൽ കടന്ന രാജജിയായ രാജുഗ്രീഡയപ്പിച്ചു് ആരു രാജുത്തിലേ മുപ്പുകാരാഗ്രഹത്തിൽ തടവു കാരത്തിയായിപ്പോപ്പിച്ചു്. അപുതിക്കബിതമായി കന്നുകണ്ണു തെത്തു അതകുമിച്ചു് നിശ്ചയാസമായി ജയിച്ചു് അതിനെന്ന സ്വാധീനപ്പെട്ടത്തിക്കരു കൊണ്ടു് ഉൽക്ക, പ്രോച്ചുവായ യമാളവാധിപൻ ശ്രീക്രൗഢരാജുത്തേയും എഴുപ്പും പിടിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു് ആവഗ്രഹം ഒരു സന്നാധനങ്ങളെ കത്തവിത്തുടങ്ങി. ശ്രീക്രൗഢത്തിലേ സ്ഥിതിയോത്തു നോക്കിയാൽ വിജയം അനായാസസാധ്യം എന്ന തോന്നം. പ്രഭാകരവല്ലഭന്നെൻ്റെ നിശ്ചാണങ്ങേഷാ അകുമവും പരിഗ്രാമവും രാജുത്തിൽ നിന്ന്

ಎತ್ತಿರಿಕೆಗೂ ಏಣಂ ರಾಜಕ್ಕಮಾರಮಾರು ಇತವತಂ ವಿಷಯಿಸು
ಬಣೆಹ್ನ ಪರಿತ್ರಣಿತ್ವ ಸಣ್ಣಾಸಿಚ್ಚಿರಿಕೆಗೂ ಏಣಂ ಶತ್ರು
ಕೂಡ ವಣ ರಾಜ್ಯ ಅನುಕ್ರಮಿತ್ವಾಗ್ಗ ಅವರು ಸಪರಾಜ್ಯಂ ಸಂರಕ್ಷಿ
ಪ್ಪಾಗೆ ಅರಣೆಹ್ನ ಪರಿತ್ರಣಿಕಾಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಲಮಾಯಿ ಇಗ
ಶ್ರುತಿ ಗಡನಿತಗೂ. ಇಂಥ ಶ್ರುತಿ ತನ್ನರ ಅಳಿಲಾಯಿತತವಿನೂ
ಯೋಜಿತ್ವಿತಗೂತ್ ಕೊಣ್ಣ ಮಾತ್ರವಾಯಿಪತಿ ಶ್ರೀಹಣ್ಣರಾಜ್ಯ
ತರಹಿತ್ವಿತ್ವಿತವಾಗೆ ವೇಣಿ ಚಟ್ವಾತ್ತಣಂ ಹೃತಿತತಯ್ಯಾಗಾ
ಯಿತಗೂ.

ಅರ್ಹವರ್ಮನ್ನರ ವಯವುಂ ರಾಜ್ಯಗ್ರಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಸಿಗಬ್ದುಂ
ಮಾತ್ರವಾಯಿಶಾನ್ನರ ಯುಭಸಗೂಧಣೆಷ್ಟಿಂ ಮಿಗ್ಗಂ ಆಗ್ಗರಿಯಿತ್ವಾ
ಗಾಯಿ ಕರ್ನಾತಕಾಂತಿತ್ವ ನಿಗೂ ತಪರಿತಗತಿಯಾಯಿ ದ್ವಿತಮಾರು
ಸಮಾಖ್ಯಾಪಿಸಬಾತ್ತು ಏತನಿ. ಡಯಾಂಪಾಡಕವ್ಯಂ ಇಂದ್ರವರಂತ್ಯ
ಬಸಾಗಿಯ್ಯಂ ಅರುತ್ಯ ಯುತಾಂತಣಂ ಕೆಟ್ಟಣ್ಣುಂ “ಚರಿತ್ರೆ
ಷಪಗತಮ್ ಬೆಹ್ಲುಲಿಭವಣಿ” ಏಣ ಅಳಿಯ್ಯ ಕೋಹಿಯೆ
ಂತತ್ತ ವಹಂ ವ್ಯಾಕಲಮಾರಾಯಿ. ಮೋಹಂ ಈ ಜೀವನ್ನರ
ಪರಮಾಗಂತರ ಮಾತ್ರಂ ಸಾಯಿತ್ವಿಕಣಂ. ರಾಜ್ಯತತಿತ್ವ ನಿಗೂ
ಇಷ್ಟಿಂತ್ರಾಕ್ರಾಂತಿ ಹಾಡಿತ್ವ ಕುಹಣ್ಣುಂತ್ತ ಅಂಸಂಪ್ರಾಂ ಜೀವಗಂಭಾತದ
ಸಪೆತ್ತಂತಗತಿಗೂಂ ಟಿಕಂ ಮೋಹಂತತಿಗೂಂ ಮೇತ್ಯಾಣ್ಣಿತಂ
ಏಣ ತತಪರತ ಅವಲಂಬಿತ್ವ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲಂಗನ ಸಣ್ಣಾಸ
ತರಹಣಿತ್ವಾಂತ್ ಚಿನ್ತ ತಾತ್ತಂಕಾಲತೆತೆಕಣ ಮಾರಿವೆಚ್ಚು,
ಉತ್ತರಾಂತ್ಯಾಂತ್ ಹಾತ್ರವರಾಜಾವಿನ್ನರ ಶ್ರತಯ್ಲಿತರೆಯ ಂತತ್ತ
ಕೋಪಿತ್ವ ಕಾರಣತ್ತ. ಇಂಥಿಷ್ಟಿಂತ್ರಾವಿಗೆನ ಸಮ್ಮ ಪಿತಮಾಯಿ
ಶಿಕ್ಷಿತ್ವ ರಾಜ್ಯತರ ನಿತಪತ್ರವಮಾಹಿ ಪ್ರಜಕಾರಣ್ ಅರಾಯ
ಂತಾಗಂ ಚೆಯ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಿತ್ವ ಶೇಷಂ ನಿಷಿಗಿತಗಾಯಿ ಭಿಕಷ್ಟ
ಚಂತ್ ತ್ರುತಣಾಮಣ ವೆಚ್ಚು ಅರಂಜಣೆಂದ್ ಸಿಂಹಾಸಗಾಣ್
ಸಗಾಯಿ ರಾಜ್ಯಂ ಭರಿತ್ವಾಗೆ ಅನುಜಣಾಪಿತ್ವ. ಯುಭಂ ಅತಿ
ಜಾಗ್ರತಯೋದ ಗಡತ್ತಿ ತಾಮಸಂ ಹೃತಾತೆ ವಿಜಯಂ ಗೆಂಡಾಗೆ
ಪ್ರಯತ್ನಿಕೆಗೆಂತ್ತ ಕೊಣ್ಣ ಸಮರಾಂಗಣತತಿತ್ ಸೆಸಗಿಕ

മാറ്റേയും അവക്ഷപയ്യുക്കമായ സകലസാമഗ്രികളേയും ക്രക്കി ആവല്ലും പോലെ അയയ്പ്പാരം സ.രാജുത്തെന്നൊരം പേട്ടുന്ന വല്ല വിചരണം സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനെ തത്ഫത്തു പരിഹരിപ്പുന്ന് വേണ്ടിയ മുൻകരതല്ലുകൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിപ്പുാണും ഉപദേശിച്ചു രാജുവല്ലന്ന് മാത്രല്ലും ഗ്രനായ ഭണ്ഡിയോടും പതിനായിരം കൂതിരച്ചുകവരോടും തുടി മാളവാധിപനെ കന്നുകണ്ണുത്തിൽ നിന്ന് ആട്ടിക്കളിലും വാൻ യാത്രയാരംഭിച്ചു.

രാജുവല്ലന്ന് കന്നുകണ്ണുത്തിൽ എത്തി; ശരുവിനോടു കൂടിനമായി യുഖം ചെയ്തു അയാളെ ഇക്കിച്ചു; അനന്വധി യുഖസാമഗ്രികളേയും ധനസഞ്ചയങ്ങളേയും കൈവരാപ്പെട്ടത്തി. തന്റെ ഭഗവിനിയായ രാജുശ്രീയെ തടവിൽ നിന്നു വിട്ടിക്കാൻ തന്റെ അധികാരം ഭാഗമായി കന്നുകണ്ണുത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പുാണും ഈ വരാതെ ഈ വീരൻ ഭൂമർഖണം പ്രാപിച്ചു. കുഴും!

ശൗഖരാജാവായ ശരാഖൻ രാജുവല്ലന്നൻറെ വിജയ തെത്തുക്കരിച്ചു പ്രശംസിപ്പുാണും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിപ്പാനും വേണ്ടി കൈകേമമായ ഒരു സദ്യ നടത്തുവാൻ നിയുതിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു.

ശൗഖഗ്രേഹന്റെ ശരുപക്ഷത്തിൽ ചേന്ന്‌വന്നാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആമന്ത്രണം അംഗീകരിച്ചു സേനാനിവേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അവകടം വരാൻ എഴുപ്പമാണെന്നു ഭണ്ഡി അറിയിച്ചു വിഡക്കം ചെയ്തു. അതിപരിചയത്താൽ വിപ്രാസവും തന്നിമിത്തം മെത്തിയും ജനിച്ചാൽ ശരുത്തം നിംഫുലം നശിക്കം എന്ന നീതിനയത്തെ പ്രമാണിച്ചു് രാജുവല്ലന്ന് ഭണ്ഡിയുടെ അഭ്യേഷിപദ്ധതം ലക്ഷ്യമാക്കി കിട്ടു. ആമന്ത്രണം നിരാകരിച്ചാൽ ശൗഖഗ്രേഹന്റോളം താനും വൈരത്തിൽ മുക്കേഷവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു

ലോകദേശ്യം തെളിയുമെന്നോത്തു സാധാസ്ഥിയനായ രാജു വല്ലമന്നൻ സാന്നിദ്ധ്യപൂർവ്വം ശാഖകൾന്റെ അപേക്ഷയെ അംഗീകരിച്ചു് അക്കമ്പടിക്കാരിൽ ഒരു എന്നും കനിച്ചു കൂട്ടാതെ നിംഫമായി ശാഖാസ്ഥിയസേനാനിവേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

വിതന്ന കഴിതെ ശേഷം ഔദ്യോഗികയായ രാജുവല്ല നൻ ആവത്തൊന്നം ശക്കിക്കാതെ തനിക്കായി നിശ്ചയിച്ചു ശ്രദ്ധമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു താമസിക്കാതെ ഗാഡൻിട കിൽ ലഭിച്ചു. തൽക്കണ്ണം തന്നെ ശാഖകൾ മുഹമ്മദാ മംഞ്ഞേയും ക്ഷത്രിയന്നിതിയേയും വിസൂരിച്ചു, രാജുവല്ല നൻ അതിമിയായി സ്വന്തമായി പൂജിക്കപ്പെട്ടുകൂട്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ഇംഗ്രേസനായി വിചാരിക്കേണമെന്ന വേദോ പദ്ധതേതെ ശബ്ദമാക്കാതെ, ചതിയാൽ ഈ വിരപ്പു താഴെന വയിച്ചു. ഈ അന്നാൽവും അസ്പർശ്യവും ആയ ദായുമ്മം ചെയ്തു അപവൃംഘിമാലിന്റെതാൽ സ്വകല്പത്തെ തുടർിയും കള്ളിതമാക്കാളുണ്ടു്.

എത്യമമ്മഞ്ഞൈ വിഭാരണം ചെയ്യുന്ന ഈ ഭാത്രവയ്യു തത്താന്നം കേട്ട ശ്രീമംഗൾ മഹാവിഹിന്നനായി. ദേവ നാനം തുടി സ്വകല്പത്തിനു പ്രതിക്രൂലമായി പ്രവുത്തിക്കു നാവോ എന്ന ശക്തിച്ചുവെക്കില്ലും സ്വസ്ഥനായി അടങ്ങിയി രിപ്പും ഭാവിച്ചില്ലും. വിശ്വാസംവാതകനാഡു ശത്രുവിനെ അമാർം ശിക്ഷിച്ചു നിമ്മുലനാശം ചെയ്യാൻ ശ്രീമംഗൾ യൈക്കരാവേപ്പമം ചെയ്തു. ശ്രീക്കൂരാജുവും ശാഖാരാജുവും തമ്മിലുള്ള കൂരവും രണ്ടു രാജുങ്ങളുടെ വെല്ലാബുലങ്ങളും ജയ സിഖിക്കു നേരിട്ടു വിംഗ്ലി അള്ളം മറുപ്പും ആലോചിച്ചു മന്ത്രി മാർ രാജാവിന്റെ സന്തിമിത്രം സിഖിപ്പും അള്ളം പ്രയാസ അള്ളൈ ഉപന്രൂപിച്ചു മരാറാതെ മാർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിച്ചു. ഉത്തരവേശത്തിലേ സാമന്തന്മാരെ സ്വാധീനത്തിൽ വെക്ക

യും സാമം കൊണ്ടും ഭാഗം കൊണ്ടും അവരതട്ടെ യുഖസാമം ശ്രീക്കലേ കൈവരശപ്പേട്ടത്തുകയും വേണം. സപത്രന്മാരയു ഇതരരാജാക്കന്മാതമായി സദ്യം സഫോറിച്ചു ഗൗണ്ഡ രാജാവിന്റെ അക്രമങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നിവുത്തികായി അവരതട്ടെ സമാധം ആവശ്യപ്പേട്ടണം. ഇങ്ങനെ സാമം ന്തന്മാരേയും സഹായകന്മാരേയും സപകാർണ്ണസില്പികായി സജ്ജീകരിച്ചു ശേഷം ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേൻ വല്ല പ്രാണിക്കന്മാരും വിരോധം ചെയ്യാൻ ചുറ്റപ്പെട്ടുകൊണ്ട വിശ്വസിപ്പാൻ കാരണം ഉണ്ടകിൽ അവരോടു യുഖം ചെയ്ത് അംവരെ അമർത്ഥി സപചക്ഷത്തിൽ ചേക്കണം. ഇങ്ങനെ അന്നു രാജാക്കന്മാരുടെ സദ്യം കൊണ്ടും സന്നാഹം കൊണ്ടും ശ്രീക്കണ്ണരാജുവരെ നല്ലവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചു നിസ്സപതമാക്കിയതിന്റെ ശേഷം വേണം വിശ്വാസംഘാതകനായ ഗൗണ്ഡ ശ്രൂനെ അമർത്തുവാനുള്ള ശ്രമം എന്നായിരുന്നു മന്ത്രിമാതരതു അഭിപ്രായം.

സാരജനനായ ശ്രീമഹാഷൻ മന്ത്രിമാതരതു ഇം മന്ത്രാലോചനയെ ആദരിച്ചു സ്വീകരിച്ചു, അതു പ്രകാരം പ്രവൃത്തിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വിസ്യാദിയുടെ വടക്കെഞ്ചു സപത്രനു രാജാക്കന്മാർക്ക് സാമന്തരാരോ സഹകാരിക്കേണ്ട ആയി തന്റെ ദിഗ്ബിജയത്തിൽ പങ്ക് കൊള്ളേണ്ടെന്നു കാണിച്ചു സദേശപത്രങ്ങൾ അയച്ചു. ഇതിന് ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ തന്റെ അപ്രീതിക്ക പാതമായുള്ളതുന്തു കൊണ്ടു യുഖത്തിന് കുറങ്കിയിരിക്കേണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു.

ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ അനുകൂലിച്ചു പ്രവൃത്തികാരത പ്രാണിക്കന്മാരെ കീഴടക്കവാൻ ശ്രീമഹാഷൻ മഹാസൈന്യത്തോടു തുടർന്നു യുഖയാതു അനുരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ അസ്സും എന്ന വരയും പ്രാശ്നാതിഷ്ഠപുരത്തിലെ രാജാവു് അയച്ചു മുതൽ വഴിയിൽ വെച്ചു ശ്രീമഹാഷന്ക്കണ്ടത്തിൽ തന്റെ സ്വാമി

യുടെ വിജ്ഞാപനം അറിയിച്ച്. “എന്ന തെ സാമന്തക നായി നടത്തുന്നതിനു പകരു തെ സവാവായി വിചാരി പ്പാൻ പ്രാത്മിക്കണാ.” ഈ അപേക്ഷയെ ശ്രീമഹാം സ റേതാഷ്ട്രേതാട അംഗരികരിച്ച പരസ്യരസ്സു മാലാവം ഉറ പ്പിപ്പാൻ പ്രാഞ്ചോതിഷാധിശ്വർ തന്റെ നവീനസ്സേ ഹി തനെ വന കാണേണമെന്ന തന്റെ താൽപര്യം അറിയി ചും കൊണ്ടു ശ്രീമഹാം രാജപ്രഭാധിക്ഷേ ഉച്ചിതസമാന ഓപാ കൊടുത്തു് അവുനു സ്വരാജ്യത്വിലേക്കെ മടക്കിയയച്ചു.

ശ്രീമഹാം യാതുരുടൻ പോക്കനോപാ മാർഗ്ഗശ്ശ്രൂതത്തിൽ വെച്ചു രാജ്യവല്ലന്നു നന്നിച്ചു മാളവരാജാവിനു കീഴട ക്ഷവാൻ കന്നുകബ്ബു ത്തിൽ പോയിതന്ന ഭണ്ഡി മടങ്ങി വനാ ശ്രീമഹാം സന്ദർശിച്ചു. രാജ്യവല്ലന്നു ദൈയത്തേ യും ബുദ്ധിശക്തിയേയും യുദ്ധവൈദശ്ശ്രൂതത്തേയും പ്രദർശി പ്പിക്കണ പരാക്രമങ്ങളെ വണ്ണിച്ചു. വിശ്വാസാലാതക നായ ശഭ്യദേശശ്വർ ചെയ്ത ശർവ്വകമ്മതൊ ശ്രോകവിഹരപല നായി വിസ്തൃതിയിച്ചിരിച്ചു. മാളവരാജാന്നു പാളയത്തിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു അസംഖ്യം വസ്തുക്കാളെ കാണിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ശ്രീമഹാം മുന്പിൽ ഭണ്ഡി നിരത്തിയ അനേകാ യിരം ആനന്ദഭ്രൂയും കരിരകഭ്രൂയും രമണഭ്രൂയും ചതുരാ മരണഭ്രൂയും മാളവരാജാന്നു അന്തഃപുരത്തിലേ ശ്രീരാത ഓപാ ധരിച്ചു സ്വപ്നാഭരണങ്ങളേയും രത്നാഭരണങ്ങളേയും മററും കണ്ണു രാജാവു സന്ദേതാഷിക്കയും ആശയയ്ക്കുചുട്ടുകൂട്ടു ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുഭാഗം ചേറ്റ് രാജാക്കന്നാരെ മാളവാധിപന്നു തടവു കാരാക്കി ബന്ധനയിൽ വെച്ചിതനു. അവരെ ശ്രീമഹാം സ്വത്രന്നുവാരാക്കി സാമന്തരായി സ്വരാജ്യം ഭരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കവാൻ അറിയുവാദിച്ചു.

സമോദരിച്ചുടെ വു തതാന്തം അറിയുവാൻ അതുംസുക

നായിതന്ന ശ്രീമഹംൻ അന്നേപചിച്ചുപ്പോൾ ഭണ്ഡി ഇപ്പു കാരം ആറിയിച്ചു:— “രാജുവാല്ലമനനെന വധിച്ച ശ്രേഷ്ഠം ഗ്രാഹം വംശജനായ ഒരു രാജാവു കന്ത്യാക്കണ്ണു തന്ത്പൂരിച്ചടക്കിയതു കൊണ്ടു മുംഗ പിടിച്ചു ആ ദേശത്തിൽ രണ്ട് രാജുവില്ലവ സ്ഥാപിച്ചു. രണ്ടാമത്തേത്തിൽ ഉണ്ടായ സംഭവത്തിൽ തരം നോക്കി രാജുഗ്രീ കാരാഗ്രഹം വിട്ട തന്റെ വിശ്വസ്ത പരിചാരകന്മാരോടു തുടി വിസ്യാടവിയിൽ കടക്കുന്നു ചെയ്തു. രാജുഗ്രീയെ അന്നേപചിച്ചവിവാഹം വിട്ട ചാരം നാർ ഇന്തിയും മട്ടണി വന്നിട്ടില്ല.”

ശ്രീമഹംൻ ഇതു കേട്ട വളരെ വുസനിച്ച വിസ്യാദ്വി യുടെ വനപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെന്ന തന്റെ പ്രിയസോദരി യെ അന്നേപചിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഭോഗ്യമാനതാവായ ശ്രേണിയുടെ ശിക്ഷിപ്പാൻ മതിയായ സൈന്യങ്ങളെ ഭണ്ഡിക്ക് എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു ശത്രുസംഘാരം ചെയ്താൻ പറഞ്ഞയും ശ്രീമഹംൻ വിസ്യുപംതത്തിലേക്കു യാത്രയായി. കരെ വഴി നടന്ന ശ്രേഷ്ഠം അദ്ദേഹം തിവാകരം എന്ന ഒരു ബെഡ് ലഭിക്കുവിനെക്കാണ്ടത്തി. ഈ ഭിക്ഷു രാജുഗ്രീയുടെ പ്രാണനാമനായ ഗ്രഹവമ്മന്തന്റെ പ്രിയസ്നേഹിതനായിതന്നു. ഈ രാജാനിയുടെ കഞ്ചാനഭവങ്ങൾ കേടുവിണ്ടു ദയാപ്രശ്നി തന്നനായി ഭിക്ഷു ശ്രീമഹംൻ സമായത്തിനായി തന്റെ ശിഖുരിൽ ചിലരെ അയച്ചു. ഈവരോടു തുടി ശ്രീമഹംൻ വിസ്യാടവിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് അന്നേപചിച്ചതിന്റെ ഫലമായി എറിത്താമസിയാതെ തന്റെ സഫോദരിയെക്കു സംഭരിച്ചു.

അതു സമയത്തു രാജുഗ്രീ തന്റെ വൈയവ്യം മേതുവായി അന്നാമയും മുംഗയും അരുളീന്നിന്ന് വൈന്ന പരിത്വചിച്ചു പ്രതിക്ഷണം വല്ലിച്ചു വരുന്ന പുസന്തതിനും ഒരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലപ്പോൾ കണ്ടു് അശ്വിപ്രവേശം ചെയ്തു പ്രാണനാന തുജി

പ്രാന്തം വട്ടം മുട്ടി ക്രാന്തുകയായിരുന്നു. അതിഭീംഗമായ വിയോഗത്തിന്റെ ശേഷം ആക്കസ്തികമായി ഭാതാവുകൾ പ്രോംബാം രാജുഗ്രീകരിക്കി ജീവിതാശ ഉൽക്കടമായി വല്ലിച്ചു വന്നതു കൊണ്ടു് അവശാളും ദമ്പംരണത്തിൽ നിന്നുനിവുതയായി. അന്റ്രോന്യും ഉപചാരവാക്കുകൾ പറഞ്ഞ ശേഷം രാജുഗ്രീ ഭാതാവിനോടു മാത്രമായതിലേ ക്ഷേമാതിരയും അനേകശിച്ചിട്ടിരുന്നു വളരെ വരിതവികയും ചെയ്തു.

അതിൽ പിന്നെ രാജുഗ്രീ തന്റെ കമ്പ ദീനസ്വരത്തിൽ പറവാൻ തുടങ്ങി:— “നിക്കാഗ്രവശാൽ അസംഖ്യം ആവശ്യത്തുകൾ ഇടക്കിടെ സംഭവിച്ചു്” എന്നെ രൂക്ഷലദ്ധൃതത്തി. ഭർത്തുമരണവും രാജുഗ്രംരോവും എന്റെ ബന്ധനാവസ്ഥയും സ്വാതന്ത്ര്യാശാഖാധരവും കാത്തുണ്ടായ ശ്രോക്കാണി എന്നെ ഭസ്തു മാക്കാതെ വിട്ടു ഇതിലും വലുതായ കാശ്യങ്ങളും അന്ന ഭവിക്കാനായിരിക്കേണമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. ശത്രുക്കൾ പിന്നെയും എന്നെന്നുമുട്ടിച്ചു് അടിമയാക്കി ദിഃവിപ്പിക്കം എന്നു ദയപ്പെട്ടു് അതിനിന്ത്യമായ പ്രാണനെ തുജിപ്പുവാൻ തുനിരുത്തു. ഗൗഡിയന്ത്രവേദന കരൂക്കണ്ണുത്തിൽ നിന്ന് അടക്കിപ്പുറത്താക്കിയ മുള്ളുവംശവും ഏന്തായ തടവിൽ നിന്നു വിച്ചവിച്ചു സ്വതന്ത്രയാക്കി. എന്നാൽ രാജുവാലുകൾ അവരുടുമായി വിഹരിക്കുന്ന മനസ്സിൽ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു് സ്വാതന്ത്ര്യലാഭം എന്നിക്കേം അനന്തപ്രാഥമായിരുന്നു നിയല്ല. ഭർത്തുമരണവും രാജുവിനാശവും മേതുവായി എന്നിടെ കരൂക്കണ്ണുത്തിൽ നിവാസം തീരെ അനിഷ്ടമായി. അഗതിയും എക്കാക്കിനിയും ആള്ളീസ് ഞാൻ സ്ഥാനപ്പീശ രത്തിലേക്കെ നിരപദ്വൈമായി പോകുന്നതു് എന്നെന്നു? മാതാപിതാക്കാമാർ, ജ്യോതിര്, മറ്റു ബന്ധുക്കൾ, സ്നേഹിതന്മാർ എന്നിവരുടെ മഹാന്തതാൽ നിരാനന്ദമായ മാത്രമായതിലേ ചെന്ന ഞാൻ സുഖമനദിവിശ്വന്തു എന്നെന്നു? ശത്രുക്കൾ

ഈട കൈയിൽ അക്കപ്പെട്ട പ്രോയാൽ ജീവാവസനം വരെ
കുംഭം അനുഭവിച്ചു എത്രുമായി നാലു കഴിക്കേണ്ടി വരും.
ഈ ദിദ്ധിരയൈക്കാം മരണം എത്രയോ സുവകരം! മരണ
തന്റെ ഉണ്ണാക്കന്ന പീഡ ക്ഷണിക്കം തന്നേ. ഇങ്ങനേ
യെല്ലാം അതലോചിച്ചു ദഃപ്രോച്ചപരതിക്കായി ഞാൻ അത്ഥ
മഹതു ചെയ്യാൻ ഉറച്ചിതനു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പ്രിയ
സമേഖദരനെക്കാണ്ടു കൊണ്ട് ഈ കാത്തിരുത്തായ പാതക
തെന്തു ഉപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ വീണ്ടും ജീവസ്ഥാരണം ചെ
യ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സു ദിപ്പിംഭമായ മനസ്സുജന്മത്തെ
പെണകിക്കുവാങ്ങളിൽ ലക്ഷിച്ചു വ്യത്യമാക്കാതെ ധർമ്മംചര
ണത്താൽ സമ്മലമാക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ബൊധു
ഭിക്ഷു ണി*യായി കാശായം ധരിച്ചു ശാന്തമായി ഉപാസന
ചെയ്തു ജീവിതശേഷം നയിപ്പോൻ കാംക്ഷിക്കുന്നോ.”

തന്നെ ഭഗവിനിയുടെ ഈ നിശ്ചയം കേട്ട ശ്രീമഹാവർ
ചാത്തു:— “പ്രിയസമേഖൻ, നീ കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന
താമസിക്കാതെ എന്നെന്ന വിട്ട വിഹാരത്തിൽ ചെന്ന നിവ
സിക്കന്ന പക്ഷം എൻ്റെ ശ്രീക്കണ്ഠരാജ്യം ആഗ്രഹിക്കമാകും.
ബുദ്ധുക്കളുടെ അസ്ത്രമന്ത്രികളും ഉണ്ണാക്കന്ന വിഭാദമേംലു
തന്ത്രം ഇതണ്ടുപോയ എൻ്റെ ജീവനെ പ്രകാശിച്ചുപ്പുണി
പ്പിപ്പോൻ നീ പ്രഭാകരസ്യാനത്രുതിക്കു. ശ്രോകാസനായ
ഞാൻ രാജുഭാണ്ടത്തിൽ പിശച്ചുപോകാതിരിപ്പോൻ നീ മാർ
ദംബിനിയായി എന്നെന്നക്കാത്തുകൊണ്ടുകൂട്ടുക. ശ്രീജയുഖിക്കാണ
പ്രോ മുട്ടലായ ശീലപ്രവൃം അവഗ്രാഹിത്വരും സമജ
മായിട്ടുള്ളതു! അതു കൊണ്ടു മാത്രമല്ല മാത്രമല്ല വന്ന സുവി
പ്പോൻ ഞാൻ പ്രീതിച്ചുവരം ക്ഷണിക്കുന്നു. ഭോത്സ്വം മാം
നിന്മം സ്ഥാനപ്രീശ്വരത്തിലേക്കു വച്ചി കാട്ടു.”

* ടിക്കുണി മുന്നു ബൊധുഭസ്ത്രം വിഭാദം പ്രത്യുക്കംഞ്ചും സംജ്ഞ
യാക്കുന്നു.

ജ്ഞേയുണ്ട് ഈ പ്രണയം കേട്ടിട്ടും സ്വപ്നംകല്ലും വിട്ടുക ഇവാൻ രാജുഗ്രൂപ്പിൽ മനസ്സില്ലെല്ലാറിണ്ടു. ശ്രീഹംക്കൻ ശ്രീ തന്റെ അഭിപ്രായം അംഗീകരിക്കേണമെന്ന പിന്നെ യും പറയുന്നു:— “ബിരാത്മാവും വിശ്വാസംവാതകനം അതയ ഗൗഡിച്ചാഡിനെ കറിനമായി ശ്രീകഷ്ണിച്ചു ചിത്രം പ്രശാ എത്തുകൾ സംഖ്യാത്മകവം എന്നു സംഖ്യാത്മകനാ ബുദ്ധിമതം അവലുംബിച്ചു പിതാംബുരു ദാരിച്ചു വിഹാരത്തിൽ പ്രവേ ശിച്ചു നിർബന്ധമാർന്നു തേടും. ഇങ്ങനെ എന്നു രാജുതേ യും സർസുവദ്വാരേയും ഉപേക്ഷിച്ചും നീയും സ്വതന്ത്ര യാളിയിൽ. അദ്ദോഃപാ നിംബക ഭിക്ഷുന്നിയായി ഏകാന്ത രംസം അത്രുക്കിച്ചു മോക്ഷമാർന്നത്തിൽ നിശ്ചിന്തമായി തുട്ടി ചെക്കാമല്ലോ.”

ജ്ഞേയുണ്ട് ഇങ്ങനെ വണ്ണിതമായിപ്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം കേട്ട രാജുഗ്രീ അതിനും അനുസ്രൂലിച്ചു നടക്കാമെന്ന സമ തിച്ചു. പിന്നെ ഹംഗർ സമേംബരിയോട് കൂടി അവിടുന്ന ദുരപ്പുടു ഗംഗാതീരത്തു തന്റെ സേനകൾ വിശ്രമിക്കുന്ന പാളയത്തിൽ വന്നു ചേന്നു.

കാദംബരി എന്ന ഗാന്ധാരാവുത്തിനെന്നറ കാത്താവായ ബാ സഭ്യതയെ സുപ്രസിദ്ധമായ ശ്രീഹംക്കവരിതും എന്ന ഗാന്ധാരാവുഡിനെ അത്രുക്കിച്ചു് ഈ കാമാസംക്ഷേപം രചിച്ചു താഴെനു. ചരിത്രാംശങ്ങളോടു സ്വകല്പിതഭാഗങ്ങൾക്കു ചേത്തു ണാക്കുന്ന ചരിത്രാവ്യാധികകളിൽ (Romances) വെച്ചു ശ്രീ ഹംക്കവരിതും അത്രുക്കാവുമാകുന്നു. തന്റെ സ്വാമിയായ ശ്രീഹംക്കവരിമഹാരാജാവിനെ തന്നെ കാമാപുത്രാനുന്നാക്കി അദ്ദേ ഹത്തിരെന്നറ വാഴുകാലത്തു സംഭവിച്ചു വിശ്വാസംഗതിക ഒരു സുമനോധനമുണ്ടും ചേത്തുണാക്കിയതു കൊണ്ടു ഹംക്കവരിതും ചരിത്രാവ്യാധികയാകുന്നു. സംസ്കാരവാദങ്ങൾ തനിലെ ഒറ്റ തുടികളിൽ നിന്ന് അതുന്നതം വിലക്ഷണമായ

ഈ ഗുഹം വളരെ പ്രധ്യോജനമുള്ളതാക്കണാ. ഇതിലേ ചരിത്രവിഹയങ്ങളെ ശാസനകളിൽ അത്യാഖത്താൽ സ്ഥാ വികാർം. മുഹമ്മദീയരാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം അവത്തെ വാഴ്ചക്കാലത്തിൽ എഴുതിയ ചരിത്രഗുഹമ്മങ്ങളുടെ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുന്നതു കൊണ്ട് ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ ഈ ഭാഗം സുപ്രസിദ്ധവും സുപരിചിതവും അതുന്നതു പോലെ ശ്രീമഹംവാല്മീകിന്റെയും ഭരണം പ്രഭ്രാതമായും വികസനതു ഭാഗഭട്ടരുടെ ഹഷ്ടചരിതം നിമിത്തമാക്കണാ.

ബൊണ്ടുമതത്രേയും അതു മതപ്രവൃത്തകരായും ആവാ തടു ഗുഹമ്മങ്ങളും വിഹാരങ്ങളും മറ്റു സംസ്ഥക, ഭേയും പ്രത്രക്ഷമായിക്കണ്ടു യട്ടാത്മജങ്ങാനം സംപാദിക്കേണ്ടുമെന്ന താൽപര്യത്തോടു കൂടി ഇന്ത്യയിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്ന വന്നിതനു കുറയുന്നതുമുണ്ട് എന്ന സൈംഗതഭിക്ഷു ശ്രീ ഹഷ്ടമഹാരാജാവിക്കുന്നു രാജ്യാനിയിൽ ബൈഹ്രകാലം പാത്തി ദാനാ. ചീനക്കാരനായ ഈ സന്ന്യാസി ശ്രീസൂഖ്യത്തി നേരി എഴാം നുറുറാണിക്കുന്നി പൂർണ്ണഭാഗത്തിലേ 630-644 വഞ്ചി അള്ളിൽ ഭാരതവഞ്ചത്തിൽ തീരത്മാടനം ചെയ്യുന്ന കാലത്തു സംഭവിച്ചു സംഗതിക്കുളെ പ്രത്രക്ഷമായിരിക്കുതു യട്ടാത്മ മായിച്ചീനിക്കാശയിൽ എഴുതിവെച്ച ഗുഹമാഞ്ചോഴിം ഉണ്ട്. അതിനെ ആല്ലെം പ്രശ്നം ഭാഷയിലും പിന്നീടു ഇംഗ്ലീഷിലും തജ്ജം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ബൊണ്ടുമതത്തെ ഹഷ്ടചരിത്രവും ചീനഭിക്ഷുവിക്കുന്ന യാത്രാവിഹാരങ്ങവും അന്റ്രോപ്രാപ്രകാശകങ്ങൾ അക്കാദാലി ശ്രീഹഷ്ടരാജാവിക്കുന്ന ചരിത്രം സ്ഥാപ്തമായും പൂർണ്ണമായും അറിവാനു ഇട വന്നതു ഭാഗ്യം തന്നേ. ഇതു സമയമണ്ണാരയ രണ്ട് വിദ്യാനാർ ശ്രീഹഷ്ടകുന്ന വാഴ്ചയെ ശാരോത്തമായി പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ തക്ക യോഗ്യത അതിനാണ്ഡായിരുന്നതും മഹാഭാഗ്യം തന്നേ.

ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ മഹാവകാലം, മുഹമ്മദിയകാലം എന്ന രണ്ട് കാലവിഭാഗങ്ങളിൽ മുഹമ്മദിയകാലത്തിൽ അക്ഷബർച്ചക്രവർത്തി വധിച്ച സ്ഥാനത്തെ മഹാവകാലത്തിൽ ശ്രീഹക്കവല്ലം ദിച്ചിതനാ. അക്ഷബർ മുഹമ്മദമതത്തെ വിശ്വസിച്ചിതനാവെങ്കിലും അന്തുമതതാനായായിക്കൊള്ളുത്തു ബോധമാനിച്ചു. അതു നിമിത്തം മുസല്ലാഖാതം രജു ഗ്രഖാതം മരം ഭേദങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു സ്വാമിഭക്കിയെ പ്രദർശിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും പ്രാവിച്ചു് എക്കനിപ്പു യോടെ അക്ഷബർച്ചക്രവർത്തിയെ ഭജിച്ചു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അഭിരൂപക്കായി നിന്റെ തുരം പരിപ്രേക്ഷിച്ചു. അതു പോലെ ശ്രീഹക്കവല്ലം അന്തുമതത്തോടു യാതൊരു വിദേശവും ഭാവിക്കാതെ സവധനങ്ങളും സമമായി ബോധമാനിക്കയും ആരാധകമാരെ സ്വദം ഇച്ചാനസാരം അരംഖുപ്പിപ്പാൻ അരംവദിക്കയും ചെയ്തു കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണതം ശ്രമണതം തമിലുണ്ടായിരുന്ന മരം സ്വല്പരൈ വിട്ടു കൂളത്തു, രാജഭക്കിയെ ത്രജ്യം മാറ്റുന്നതിൽ സന്തോഷത്തോടെ പ്രയതിച്ചു. ശ്രീഹക്കവല്ലം കാലത്തു വെദത്തികമതം, പേശരാണികമതം, താന്ത്രികമതം, ബൈജ്ഞാനികമതം, ജൈനമതം എന്നീ മതങ്ങൾ സ്വന്നേപാരുക പ്രതിനിധിയി തമിൽ മതസ്വിച്ചിതനാ.

ബാണഭക്തർ ശ്രീവത്സഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചതു കൊണ്ടു പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ആ ഔഷികലത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ അവതാരികാത്രവത്തിൽ ഹഷ്ചവരിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ ചേത്തിരിക്കുന്നു. താൻ സരസ്വതിച്ചു ഗ്രഖം സ്വാരസ്പതമുനിയുടെ വാംശജാതിന്റെ എന്ന വിവരിച്ചു ശേഷം തന്റെ ജനനവും വിത്രാഭ്രാസവും വിവരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. വിത്രാഭ്രാസം സംശ്ലോഭമായഘോശം ബാണഭക്തർ അഞ്ചാനസംഖ്യാത്തിനും വിനോദത്തിനും വേണ്ടി ഓരതവച്ചത്തിലേ രാജു

അദ്ദേഹം സ്ഥാനം കാണി യാതു ചെയ്തു. ദർന്മിയ അദ്ദേഹം നശി രണ്ടു ലോകങ്ങൾ പുന്നു ക്രൈസ്തവത്വം കൊടുത്തു. ദിവ്യതീരുമ്മണം കൊടുത്തു. മറ്റും കണ്ണതിൽ പിന്നു ശ്രോനന്തി തീരത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രീതികാലം എന്ന സ്പഗ്രാമത്തിൽ മടങ്ങിവന്നു. അതേ സമയം സ്ഥാനപ്പിരോഗത്തു വന്ന ചേരാനായി ശ്രീമഹം കോൺഗ്രസ്സ് അതമന്ത്രാംഗപത്രം ബാണഭട്ടക്ക് കിട്ടി. അതുതിനെ പ്രമാ സ്ഥിച്ച ബാണഭട്ടക് പുറപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവു് അഞ്ചിരാവതി നദിതീരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു മണിതരഗ്രാമത്തിനു സമീ ചം തന്യടച്ചീരിക്കാണുന്ന വത്തമാനം കേട്ട ബാണപാ സ്ഥിതിൽ ശ്രീമഹം കോൺഗ്രസ്സ് രേഖാനിവേശത്തിൽ ചെന്ന സന്ദ ധനം ചെയ്തു. രാജപ്രസാദത്തിനു പാതുമായി ബാഹ്യമാന അദ്ദേം സമ്മാനങ്ങളും ലഭിച്ചു രാജസഭയിലേ കവിപത്രിയായി നിയോജിക്കപ്പെട്ടുകൂട്ടും ചെയ്തു. ശ്രീമഹം രാജാശ്രീരാധ കണ്ണത്തിയേട്ടതോളം ഉള്ള വൃത്താന്തങ്ങളെവണ്ണിച്ചു ബാണഭട്ടക് മഹംചരിത്രം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഉചരിക്കമയെ പാരയാതെ വിട്ടു കൊണ്ടു ദാംചരിതം ഇച്ഛാഭംഗം ധരി ത്തുനു. ദാംചരി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു ശാഖവാദം സാധിച്ചു വോ ഇല്ല യോ എന്ന അറിവാൻ കും മാർഗ്ഗവും ഇല്ല.

രാജാശ്രീരാധ കൂട്ടി ശ്രീമഹം സ്ഥാനപ്പിരോഗത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ പേരുകൾ അശ്രൂതം സന്ദേശാധിച്ചു സ്വന്നം ചെയ്തു രാജകുമാരനു അഭിവാദനം ചെയ്തു ഇപ്രകാരം മോധിപ്പിച്ചു. “പ്രഭാകരവല്ലം നമേം വിട്ട പോയിട്ടു കൊല്ലുന്നും കുറി കഴിഞ്ഞു. സമിരഭായി രാജാ ധിക്കാരം ഇല്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ടു പ്രജകളുടെ യോഗക്ഷേമ സ്വർപ്പക്ക മുടക്കം വന്ന കാരണം രാജുത്തിൽ സൃഷ്ടിപ്പില്ല. അങ്ങുന്നു് ഇപ്പോൾ സിരംഡാസനാരോഹണം ചെയ്തു രാജും ഭരിച്ചു ജനങ്ങളുടെ അഭ്യന്തരിക്ക വേണ്ടി യോഗാചിത്രം ഉള്ള മില്ലുന്ന് പ്രാത്മിച്ച മൊള്ളുന്നു.”

ഈ അന്ത്രത്വമന്നയെ ശ്രീമഹം അംഗീകരിച്ചു. പ്രജ
ക്ക് സന്തുഷ്ടരായിരാജാഭിശേകത്തിനുള്ള വട്ടം മുട്ടി. വളരെ
ആദ്യത്വത്വത്വത്വാടം ആധിക്യംമുരുത്തോടം ആരംഭിച്ചു അംഗി
ശേകകമ്മം അവസാനിക്കുന്നതു വരെ പട്ടണത്തിൽ മരോ
സ്വവമായതു കൊണ്ടു പോരക്കണ്ണായ ആനന്ദം ആർ
വണ്ണിക്കം?

ഈദൈന ശ്രീമഹം സ്ഥാനപീശവാന്തു രാജാവായി
വാണിവെങ്കിലും ചീനകാരനായ തീയ്യാത്രികൻ ഈദേ
ഹത്തെ കാനകബ്ലൈ ഫ്രേസേറു നിത്രേറിക്കുന്നതിൽ നിന്നു
രാജുാധികാരം ലഭിച്ചതിൽ പിന്നെ ശ്രീമഹം പൂർണ്ണം
ധാന്യിയെ വിച്ച കരുക്കബ്ലൈ നശരത്തിൽ ചെന്ന വാണിവെന്ന്
ഉള്ളിക്കാം. പൂർണ്ണമതമായ വൈദികധനമ്മത്രയും നവീന
മതമായ ബൈജ്ഞാനിക്കുന്നവരിൽ ശ്രീ
മഹം ത്രിലൂപമായി പ്രതിച്ചത്തിയുണ്ടായിത്തന്നു കൊണ്ടു
ഈവ രണ്ടിനേയും അദ്ദേഹം ഒന്ന പോലെ പ്രോത്സാഹി
പ്പിച്ചു വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഈ
മഹാരാജാവിന്നന്നു ആജ്ഞാപ്രകാരം കാനുകബ്ലൈ തതിൽ യോ
ഗം മുടിയ കൈ മഹാപരിഷത്തിൽ പാണിയിത്രത്തിനു ആ
പ്രാഥി പ്രാവിച്ചു പ്രാഥമണ്ണനാഞ്ചം സെഴ്ഗതമനാതം വന്ന
ചേന്ന മതവിശയങ്ങളു നിയന്ത്രണം മുകാബത പ്രസംഗിച്ചു
സപ്പസമതമധിമയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. കൈ വിശേഷമായ
ഗോപുരത്വത്വാട മുടിയും കൈ വിചുലസംഘാരാമത്രയുണ്ടാണി
കിച്ചു് അതിൽ ബുദ്ധാശിനി സപ്ലാനപ്രതിമയെ പ്രതിംജിച്ചു
ശ്രീമഹം പ്രതിഭിനാഗ്രാവണക്കം പ്രാഥമണ്ണക്കം പ്രാഥമണ്ണ
ങ്ങൾ കൊടുത്തു് അവരെ സന്തുഷ്ടരാക്കി. വൈദികസെഴ്ഗ
തമതങ്ങളുടെ ധാരമാത്ര്യം അറിവാണ് അതുസുകനായ
ഈ ഗ്രാഫ്രേസീന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം ഇപ്പോൾ അഞ്ചു മഹിബാദ്
എന്ന പേര് വിളിച്ചുവരുന്ന പ്രധാനത്തിൽ രണ്ടാമത്രം കൈ

പരിഷത്തു യോഗം മുട്ടി. സദാകാഞ്ചനാപാ തീന് ശേഷം കനാം ദിവസം ശബ്ദതമവിന്റെതേയും റണ്ടാം ദിവസം സു തുമ്പുത്തിയേയും മുന്നാം നാലു മഹേശ്വരബിംബവേത്തേയും ആ തിജിച്ചു തനിക്ക് ഈ കൂന മത്തേളിലും ഉള്ള നിരതിയേ ബഹുമാനത്തെ പ്രതുക്ഷമാക്കി മത്തേളും പ്രഖ്യാപ്തമാക്കി.

ശ്രീമഹംവന സംബവസിച്ചു ഇതിരുത്തം വിവരിക്കുന്ന ബാണഭ്രതദ ഹഷ്ഠവരിത്തിലാക്കട മിയു ദയൻ്ത്യാദേശ് എന്ന ചീനകാരൻറു യാത്രാവിവരണത്തിൽ അനുകട്ടു ഈ രാജാവിന്റു കവിപ്രതിഭയെക്കുറിച്ചും ഗ്രന്ഥകത്തുപര തന്ത സംബവസിച്ചും നേരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബാണഭ്രത ഹഷ്ഠവരിത്തും പൂർത്തിയാക്കാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാമിയുടെ കാവുഞ്ഞാലെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിപ്പാൻ തന്മുഖം കില്ലേന്ന സമാധാനം പറയാം. ബാണകവി വള്ളിച്ചു കാലത്തു ശ്രീമഹംവൻ അസംഭവ്യമാണോയ കാഞ്ഞഞ്ഞളിൽ പ്രഗ്രാമിക്കുന്ന എന്ന കാണാനുത്തരകൊണ്ടു ലഭിതകലായായ കാവുനിമ്മിത്തിക്കു മഹാരാജാവിന്നും അവസരം കിട്ടിയില്ലെന്ന വരാം. ചീനകാരൻ ഉദ്ദീംഖുകാഞ്ഞത്തിൽ മാത്രം അതി ജാകത്രകനായിതന്നു കൊണ്ടു ശ്രീമഹംവൻറു കവിതയെക്കുറിച്ചും അന്നേപ്പോഴെന്നും ചെങ്കില്ലേന്നും വരാം. എന്നാൽ പ്രിയദർശിക, രത്നാവലി, നാഭാനന്ദം എന്നീ കൂന മനോ മഹത്ത്വാജ്ഞാദ പ്രസ്താവനകളിൽ ശ്രീമഹംവന ഇവയുടെ ഇനകനായി സൃത്രയാർക്ക് അത്രേഖാപ്തിക്കിക്കുന്നു. ഈ തുച്ഛങ്ങളുടെ നിമ്മാതാവും ശ്രീമഹംവൻ അല്ലെന്നും ബാണനേരാഭാസ നോ അതണ്ണനും ഉള്ള വാദം ബഹുകാലമായി വിദ്യാരംഭിച്ചു. ജനസാമാന്യം ഇവയുടെ പ്രസ്താവനകളെ വിശ്വസിച്ചും ഇവ ഹഷ്ഠവന്റെ കൂതി കളായി അല്ലെങ്കാണും ചെങ്കുന്നതു കൊണ്ടു യാമാത്രമിന്നും യം ചെയ്യാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഈ മുന്ന് കൃതികളിൽ ഒരു കവിയുടെ നിംഫാണമാണെന്ന നാട്ടിൽ തങ്ങാണുള്ളൂ. ഭാഷ, വീതി, ശാലബി, ഇതിപ്പുത്താംശ ഔദ്യോഗിക, പാതുനിറുപണം ഇതുാദിവിധയങ്ങളിൽ ഇവർക്കു തമ്മിൽ നല്ല യോജിപ്പുണ്ട്. അതു കവി ആൽ തന്നെയായി തന്നാലും അയാൾ തന്റെ കൃതികൾക്ക് അവളുമായ കമ്മാ ഭാഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ എന്ന മുലഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചെടുത്തതാണെന്നതും സംഖ്യകമായി തന്നേ.

പ്രാകൃതഭാഷയുടെ ഉപഭാഷയായ പൈശാചിത്തിൽ ഇണ്ടാ സ്വർഗ്ഗ എന്ന മഹാകവി എഴുതിയ അതിവിസ്തൃതഗ്രന്ഥമായി തന്നു സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ എഴു വിദ്രോധരചക്രവർത്തിമാതരം ചാരിത്രം വിവരിക്കുന്ന എഴു വണ്ണയങ്ങളോടു ചുട്ടിയ ഈ കമ്മയെ ഇണ്ടാസ്വർഗ്ഗ ഭ്രജിഷ്വലഗ്രത്തിനേൽക്കുമ്പുരിക്കാം കൊണ്ട് എഴു തികിത്സ. ലോകത്തിലേ സംകാരവുംഘട്ടിലും വെച്ചു എറിവാവും രാജുതായ നമ്മുടെ മഹാഭാരതത്തിൽ ഒരു ലക്ഷ്യം ദ്രോഢക്കണ്ണങ്ങളും ഇരിവംശത്രാടുള്ളടിത്തലക്ഷ്യത്തിലെ തെത്തുള്ളായിരം ദ്രോഢക്കണ്ണങ്ങളും. സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഓരോ കാണ്ണയത്തിൽ ലക്ഷ്യത്തിൽ അധികം പദ്ധതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ട് അതു മഹാഭാരതത്തെക്കാം എഴു മടങ്ങു വിസ്തൃതമായിത്തന്നു. ഈ അതിമിവുള്ള ഗ്രന്ഥത്തെ ലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാക്കാൻ വേണ്ടി ഇണ്ടാസ്വർഗ്ഗ ശാലിവാഹന നെന്നും ശാതവാധനേന്നും ഹാലൻ എന്നും പ്രേതകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന രാജാവിന്റെ സമീചത്തു ചെന്ന് ഒരു ലക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കാം കൊടുത്തു സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ചുമ്പിച്ചു.

ഇണ്ടാസ്വർഗ്ഗ കാട്ടും വേണ്ടാവും ഗ്രന്ഥത്തിലേ പൈശാചിത്തിയും മനസ്സുശ്രേഷ്ഠിത്തതാർ പഞ്ചിലമായ ഭ്രജിഷ്വലഗ്രത്തിലെ കണ്ണും അസ്വീകരിപ്പെട്ട ശാലിവാഹനൾ വില അതിക്രമിച്ചുപോയി എന്ന തീക്ഷ്ണിരു പരഞ്ഞു പുസ്തകം

വാദ്യിയില്ല. പെപ്പാചകരി തന്റെ പുസ്തകഭാണ്ഡങ്ങൾ മുടി തിരികയും കാട്ടിരിക്കുന്ന ചെന്ന ദേവിപ്രീതിക്കാരി താൻ നിരുപ്പം ചെയ്യുന്ന മോജത്തിൽ ബുധൻക്കമയുടെ പ്രമാഘ കാണ്ഡം ഇട്ട് ചുട്ട് സ്നേഹാക്കി. പിന്നെയും രാജസന്നിധിയിൽ ചെന്ന ശ്രേഷ്ഠിയും അനുറ കാണ്ഡങ്ങളെയെക്കില്ലോ. ഒരു ലക്ഷം നിംബുങ്ങൾക്ക് എടുത്തു കൊഞ്ചവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഇതിനും രാലിവാഹനന്തർ അനുള്ളിക്കാത്തതു കൊണ്ടു മുണ്ടായും ദിനീയകാണ്ഡത്തേയും അഖികാണ്ഡത്തിൽ ഇട്ട് മോമിച്ചു കൂളിയും. ശ്രേഷ്ഠിയും അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളേയും എടുത്തു അവരെയെക്കില്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ വിലക്ക മേടിച്ചു കൊഞ്ചവാൻ യാച്ചിച്ചു. എന്നിട്ടും ശാതവാഹനന്തർ സാധി മുത്തേതു അനുഗ്രഹിച്ചു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അഞ്ചാനം വല്ലി കുക്കോഡത്തു രാജയമ്മമാണെന്ന തത്പരം ഗ്രഹിക്കാതെ മുണ്ടായും അനുത്തമ്മനയും കൈകൊണ്ടില്ല. മുണ്ടായും അവഗ്രഹിച്ചു കാണ്ഡങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെ ജ്വലനഭവാന സമർപ്പിക്കയും ബാക്കിയുള്ളവയെ അല്ലെങ്കിലും തന്നേ വാണിയാണ് ധാരന്മാരുപനോടു മുട്ടാതെ പ്രാത്മികയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കുക്കോഡം ഒരു കുക്കോഡം കാണ്ഡം മാത്രം ശ്രേഷ്ഠിച്ചു. മുണ്ടായും അതിനേയും എടുത്തു കൊണ്ടു് രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വെച്ചു് അതിനെ വാഞ്ഞേണമെന്ന നിംബ സ്ഥായി പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാരി രാജാവിനു മനസ്സുലിവുണ്ടായി. ഇതു മാധാത്മ്യമുണ്ടായി തന്നെ തന്നെ കിൽ നാമാവഗ്രഹമാക്കാമല്ലോ എന്ന ഭയപ്പെട്ട രാലഘവി വാഹനന്തർ ഒരു ലക്ഷം സ്വർഗ്ഗനിംബുങ്ങൾ ഏകാന്തത്തു് ഒരു കാണ്ഡം വാദ്യി സൃഷ്ടിച്ചു. ഇന്ന് പ്രയുപ്പരുയാം അല്ലെങ്കാലത്തു തന്നേ ചെയ്തിനുവെങ്കിൽ ലോകത്തെ സാധിത്തുല്പക്ഷി എറ്റു ശ്രേഭിക്കുമ്പോൾ.

കാല്ലേരിലേ ക്ഷേമമേരുന്ന് എന്ന കവിസാംഖ്യമന്ന്

அதிவிழுப்பு உண்டாய ஸங்கூதமுனைகளை நின்றிட்டு கொண்டு அல்லினவழுப்பானால் ஏன் கிர்த்திமுடுக்கை அவர் நான்*. ஹூ கவிக்ஞரின் ஹஸாயூங்கள்க் கூட வத்கம யூட் அவர்களிடையே சூதமுனைகளில் ஹவாதரபை டுதிலி கூட வத்கமாமலைகளில் ஏன் நாமகரணம் செண்டிடுகள். வுதவைச்சிறும், பதுமாயுண்டும், ரைப்புலி, ரைப்புதபொ முதலாய ஹஸான்மூலை கூட வத்கமாமலைகளில் வூத்தியாயி டுஸைக்கில் அதிலே கமாங்கண்ணிடுக் கிவரணமூலை நான் பூதானிபோய்கு கொண்டு கமாவஸ்துவினை ஸபாநாயிசு ரஹிசு ஸிபூாங் வகயிடு. ஹூ மேறுவாக ஹஜாரி கூலதெபோய்களை அவரு ஹதயங்கமகலூட்டு காங்கிடு டே ஸோமாவேங்கள் ஏன் வேரோத காஞ்சிரகவி கூட வத்கமாய ஸங்கூதத்தில் லக்ஷ்மிபதுமாயிழுரிமூலைபூட்டுத்தியதாக்கா கமாஸரிதாஶரம். ஹது முலதேநாலும் விஸ்த மலூக்கிலும் கேசமேறுகள்க் கூட மல்கமாமலைகளியகாமூ அயிகங் கமாங்கணமூலை உலூது கொண்டு வழிரை ரைசாரமா கானா. ஹூ ரண்டு ஸங்கவிழுப்புக்கண்ணிடுகள் அவிளாக நான் வெவ்வாசாவாயிலே குமம் நாட்டுமாயிபோயின்.

தீர்மானங்களில் பிரயத்ரிக்கியேயும் நதாவலியேயும் அத்தாக்கியைத்திய வத்ஸராஜசாரிதநின்கள்க் கூத்து ஸிலிக்காயி மஹாலாதம், ஹாவதம், கூட வத்கமாமலைகளில் ஏனிவதை உபநோக்கத்திடுகள். வதேநாலென்கி வங்காவலியைக்காணிடுப்பாங் அதுவற்றுமாய பாளையவசரிதும் மஹாலாதத்தில் நினா ஸங்குவிசூதாக்கா. பரிக்குவித்தி

* தீர்மானங்கள் ஒப்புகிற பரம குமங்கை நின்றிடுகள். அவையின் ராமாயானம் மற்றும் ராமாயானம் என்றும் மஹாலாதராமம் மற்றும் காரத மகாவுரியும் கூவுவரிதுமாய கேவுயின்தபாவுமாக்கல்லுபது, ஏனிவ கூடுமங்கள் அடுக்கா.

കുറ ചരിത്രത്തിന് ആയാരം ഭാഗവതചൃഥാണമാക്കാം ഇന്മേജയെകുറ കുമ മഹാഭാരതത്തിൽനിന്നും സംക്ഷിപ്തി ചെട്ടുത്തതാക്കാം. ശതാനീകകുറ ചരിത്രവും സഹായിക്കുന്നീകകുറ കുമയും വത്സരാജാവിബുദ്ധി ഇനനം മുതൽ വാസദത്താവിധാവവരെയുള്ള രൂതതാന്തരവും സ്വീകരിക്കാം മാംഞ്ഞുവിയിൽ നിന്നും എടുത്തതാക്കാം.

ശ്രീമംഗലം നാടകത്രയങ്ങളുടെ ക്രമാവസ്ഥ വിനാ കമ്പിച്ചു കൊണ്ടു വരവാൻ വേണ്ടി വത്സരാജാവിത്രതോടു നാശാനന്ദനാടകത്രയും ചേത്തിരുന്നു ഭാഗങ്ങളോടുള്ളടിയിൽ ഒരു പുസ്തകം കേരളീയത്രയെ തുപാരലോകനത്തിന്നായി സാദരം സംസ്കൃതചൃഥു കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

ശിവം. ശിവം. ശിവം.

ശ്രീഹംകൃതിയായ നാസാന്തസ.

അന്നേകിസംവദസരം സുവദ്രേതാട്ടം യശാല്ലോച്ചം രാജ്യം ദിച്ച ശ്രേഷ്ഠം രൂഖനായ ജീമുതകേതു രാജ്യാധികാരം ഉപേ കഷിച്ച മകൻ ജീമുതവാഹനനെ വിദ്രോധരത്വത് സാമ്രാജ്യാധിപനാക്കി അഭിശേഷകം ചെയ്തു രാജാനിയോട് തുടി അട വിയിൽ ചെന്ന് അനുശ്രൂകയമം അനുശ്ചിച്ച തപസ്സു ചെയ്തു മോക്ഷസ്ഥിലിക്ക പ്രയതിച്ചു. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യം ലഭിച്ചതു കൊണ്ട് അനുഭവിക്കാവുന്ന ദിവ്യദോശങ്ങളേയും പ്രജകൾക്കു ചെയ്യാറുന്ന അസംഖ്യഗ്രാജ്ഞങ്ങളേയും അനുഭോഗിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നതിനു പകരം തത്സന്ധചക്രവർത്തി രാജുക്കരണാത്തത തുടർച്ചയാക്കി ചെയ്തു. കാരണം മാതാപിതാക്കന്മാതരതുടെ അന്തുകാലത്തു പുതുനു ചെയ്യേണ്ടുന്ന തുത്യങ്ങൾക്കു രാജുക്കരണം ബലവാത്തായ വിശ്ലേഷണം അനുഭോഗിച്ചു, അവരെ തപോവനത്തിൽ ചെന്ന തുല്യപ്രകാരം നിയമിച്ചു. ജീമുതവാഹനൻ മന്ത്രിമാരെ വിളിച്ചുവത്തിൽ തന്റെ സകല്ലും അറിയിച്ചു രാജതന്ത്രം അവക്കേള്ളിച്ചു കൊടുത്തു.

ഉർക്കാഖേംചുവായ മാതംഗൻ എന്ന ശത്രാജാവു സാമ്രാജ്യം കൈവരിക്കാൻ തത്ത്വികിരിക്കുന്ന എന്ന വിവരം മന്ത്രിഥാർ ജീമുതവാഹനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. ചക്രവർത്തി രാജാനി വിച്ഛ തപോവനത്തിൽ പോയ കൂടു ക്ഷണം മാത്രം വരുത്തുകൂടി സാമ്രാജ്യത്തെ അരകുമിച്ചു ഇന്നങ്ങളെ ദ്രോ മിക്കം നിയേയം തന്നെ. അതു കൊണ്ട് പ്രജകളെ അന്താസനന്മായ തും സഭ, തന്ത്രിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിപ്പാനായി രാജ

ധാനിയിൽ കരെ കാലം വസിക്കേണമെന്ന മന്ത്രിമാർ പ്രായമിച്ചു. ജീതൃതവാഹനൻ ഇതു കേട്ട് ആവശ്യിക്കാരണം തനിന്നു കാലോചിതമായ ഉദ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു ഇന്നങ്ങളെ സംരക്ഷിപ്പാനുള്ള ഭാരം മുഴുവൻം മന്ത്രിമാരുടെ മേൽ ചുമ തനിയിരിക്കയാൽ അവർ ഇന്നവിത്തതിനു വേണ്ടി അഞ്ചു നൂപരിഗ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാതിരികയില്ലെന്ന തനിക്കു പുണ്ണി വിശ്വാസം ഉണ്ടെന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നു തന്റെ സവാവായ ആത്രേയനോട് കൂടി തപോവനത്തിൽ ചെന്ന മാതാപിതാക്കാമാരെ മുന്നും കൊണ്ടിരുന്നു.

ആത്രേയൻ ഒരു വിദ്വകനായി ഒരു ചെണ്ണരസ്സുരാജഗ്രഹ തനിൽ വളരുന്ന സവ്വിധി രാജഭോഗങ്ങളേരും വൈദ്യവങ്ങളേരും അനുഭവിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഈ വനവാസം അസഹ്യമാണ്ണുണ്ടാനു. ആനന്ദം അനേന്ത്രിച്ചു ജാതാനികമാം വനങ്ങളിലേ ഏകാന്തവാസത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന എന്ന ഇന്നപ്രവാദം കേവലം നിരാധാരമെന്ന് ആത്രേയൻ അഭിപ്രായമുണ്ട്. കാരണം ആ ആനന്ദം പേരിനു പോലും വിജനവനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയില്ല. ഏകാകിക്കും ആവും ഇതു സുലഭമായാൽ ശാസ്ത്രങ്ങൾ സന്ധാസം ഒന്നു മാത്രം ഏറ്റവിനു വിധിക്കുന്നില്ല? ഏകാകി ത്വം ആത്രേയിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ ഭ്രംഗാകര എത്രയോ മുമ്പു തന്നെ നിമ്മാരണമായുള്ളിരുത്തായിരുന്നു. സമുദ്ദായത്തിന്റെ സമേളനത്തിലും കൂടംവൈത്തിന്റെ സംസ്കർത്തിലും മാത്രമല്ലാതെ ആനന്ദം കാട്ടിലും കുന്നിലും മലയിലും ലഭിക്കാം. മുഖ്യരൂപത്തിലും നായി ഏകാന്തവാസത്തിൽ അബുന്നതാനന്ദം ഉണ്ടെന്ന പറയുന്ന ജാതാനിമാർ വാസ്തവത്തിൽ പ്രാജ്ഞമാർ അബ്ദുന്ന വിദ്വാഷകൾ നിശ്ചയിച്ചും അവരുടെ അധിക്ഷേഖിച്ചു. വില പിടിച്ചതും തച്ചിന്തിയെന്നതു മായ ആഹാരം കഴിച്ചു ഭോജനപ്രിയനായ ഈ ഭ്രംഗമാം

ഓന്ന് തഹോവനത്തിലേ ഭക്ഷണം അശ്വേഷം തച്ചിച്ചില്ല. തന്റെ ശ്രോചനീയമായ ദള്ളൽത്തിരെ അറിഞ്ഞു വിശ്വാദിച്ച് ഈ വന്മാജീവനം വിട്ട് കളവാനായി തന്റെ സവാവിനോട് പങ്കേടിച്ചു.

ജീന്മുത്തവാഹനൻ ഈ ഉപദേശം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ പിതൃ സേവാത്തർപ്പരനായിരിക്കുന്നതു കണ്ണ് കരികൾ ആര്യേരയൻ ഇങ്ങനെ പറകയുണ്ടായി:— “സ്വാമിൻ, അങ്ങുന്ന മാതാ പിതാക്കാന്മാരെ ഗ്രഹിച്ച കാലം കരെയായില്ലോ! എന്നു കണ്ണുണ്ടാണ് അനാദിച്ചതു! ശരീരത്തിനാം മനസ്സിനാം നിരുപ്പം കേൾക്കുവാതെ സൃഷ്ടം ഒരു ദിവസവും ഇല്ലാണ്ടായി കഷ്ടം! വിഗ്രാന്തി ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ആധിവ്യാധിക്കു ഞാൻ പറയേണമെന്നോ? ഇതു കൊണ്ടു മുഴി തെതില്ല യോ? രാജ്യാനന്ദയെ പിടിച്ചുടക്കാൻ ശ്രദ്ധാജാരു സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ഇവിടം വിട്ട് നഗരത്തിലേക്കു മട ഞാപ്പോവാൻ വെക്കി. നഗരത്തിൽ ഉടനെ ചെന്നാൽ ശത്രുക്കരെ ജയിച്ച യശസ്സം ബഹുമാനവും സംഘാദിച്ച സ്വാമിക്കരായ പ്രജകരെ കുഷിച്ചു് ആനന്ദിക്കാമല്ലോ! മാത്സപിതാക്കാന്മാരുടെ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട് ആവശ്യമായ ഭര്ത്ര രംഗ്രത്തിനോടോക്കാമോ? അതു എബാണ്ടു് ഇല്ലോപ്പാശ തന്നെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു വുറപ്പേട്ടവൻ അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നുണ്ടോ.”

എന്നാൽ ദുഃഖിത്തനായ നായകൻ ഈ പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടും തന്റെ സേവാപ്രതം വിട്ടുകളഞ്ഞതില്ലെന്ന്. “തോഴരെ, ഈ അഭിസ്രൂതയത്തിൽ ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന്. പിതൃസ നീഡിക്കിൽക്കിന്ന് ആജ്ഞാക്കരെ കേട്ടു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ചുറ്റൻ സിംഹാസനാത്മകനായി സ്വാധികാരം നടത്തുന്നവനെ കാശം അധികം ശ്രോഢിക്കുന്നു. നീതി, ഗ്രായം, ധമ്മാചാരം, അരോഗ്യം, നിബന്ധനയ്ക്കം, പ്രാണാശക്ഷ മുതലായ ആനന്ദക്രമങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന സംഗതി വരുത്തുന്ന രാജുഭ

രണ്ട് ചെയ്തു സംഭാക്കന ആവന്നദത്തകാൾ എത്ര മുഖ്യമുണ്ടോ വിത്രസേവയാൽ സിലിക്കണ അതനും! ഈ പരമാനന്ദത്തെ എന്നിക്കുകപേക്ഷിച്ചു മുട്ടാ. ഇപ്പോൾ അമ്മ യച്ചുന്നാരെ വിച്ചു പ്രജകളെ ഭജിച്ചാൽ മനസ്സിൽനിന്നു ഒപ്പേ ഡിഡാവത്താൽ അഭ്യരേയും സന്ദേതാവിച്ചിപ്പിപ്പോൾ കഴികയില്ല. മരംപുന്ന തന്റെ അത്തമാവിനെക്കാൾ നിരതിശയപ്രീതി കാരണം കന്നം ഇല്ലെന്നാണ് ലോകാന്തരവം. ഈ ശ്രദ്ധനെ ഭജിക്കപ്പോൾ ഇംഗ്രേസിൽ നിരതിശയപ്രീതി ഉണ്ടാവാനായി ഈ ശ്രദ്ധനെന്നെ സ്പാതമാവായി ഭജിക്കേണമെന്നു വേദാ നംബം ആശ്വാസ്യിക്കുന്നു. മതാപിതാക്കാഡാമരെ ഈ ശ്രദ്ധനെ പ്രോബല ഭജിക്കേണമെന്ന ശ്രദ്ധ വിധിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഇതു മാധാത്മ്യമേറിയ വിത്രഭജനം തൊൻ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതു് എന്നെന്നു്?”

ഈ വിധം ഗ്രായൺപു കൊണ്ടു തന്റെ ക്ഷേമചിന്തക നായ സ്നേഹിതനോടു സമാധാനം പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും മെഴുനം തീക്ഷ്ണിക്കാതെ വസന്തകൾ സബർപ്പരംഗംപുന്ന മായ സാമ്രാജ്യം ശത്രുവാശം അത്വാൾ ഉള്ള കാലമട്ടഞ്ഞവെന്നു പറഞ്ഞു. വിത്രസേവയിൽ തന്നിക്കുള്ളു അസ്ഥാനയെക്കാണി പ്പോൾ ജീമുതവാഹനന്തര പറഞ്ഞു:— “മാതംഗനാ സപസ്തി ഭവിക്കാട്ട. സാമ്രാജ്യഭരണപ്പേരുണ്ടായിരുന്നിനിന്നു് എന്നു വി. മുക്കനാക്കിപ്പിത്രഭജനത്തിൽ മഹത്തും കാലക്രഷ്ണം ചെയ്തു നുള്ളു മഹാഭാഗ്യത്തിന്നു് എന്നു പാത്രമാക്കിയതു കൊണ്ടു് എന്നിക്കു ജനസാമ്പല്യം രാത്രം. തൊൻ പ്രതജന്തതയോടെ ഭവാനെ വന്നിക്കം. മാതംഗ ജയ ജയ.”

രിക്കൽ ജീമുതക്കേരു പറഞ്ഞു:— “പ്രീയവത്സാ, നാം ഈ വനത്തിൽ വന്നിട്ടു വളരെ കാലഭായി. ഇതിലേ കാഞ്ഞ നികളും ധാന്യങ്ങളും ദേവതാച്ചന്മാരും പുണ്യാദിസാധന ണ്ണഭൂം കാറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു് മലയുപയർത്തൽക്കാണ്ടു്

വേറെയൊരു സാന്നല്ലോത്തത്തു പോയിപ്പും നന്നാതു നല്ലതു
പ്പേ. യോഗ്യമായ ഒരു നിവാസസ്ഥലം വേഗമനേപ്പിക്കു.”

ഈ അരുളംനാപനം കേട്ട ജീന്മുതവാധനൻ അത്രതു
നോട് കൂടി നിവാസസ്ഥാനം അനേപ്പിപ്പും പോയി.
മലയാദ്വിയിലേ കൂടിലവും സുരഖിലവും അതയു ഇഷ്ടാന്ന
പ്പറന്നും അതിന്റെ മനോഹരസ്ഥാനല്ലോത്തത്തിലേ സുഗ്രീ
കതരയുണ്ടോ കൊണ്ടു സത്ത്വയ്ക്കായ ജീന്മുതവാധനൻ
കർന്മമായ ശ്രമങ്ങളെ കരിച്ചു താൽപ്പര്യം വൃത്തം
മാക്കാതെ മിതവും നിഞ്ഞായവും അതയു സുഖം അനുഭവി
പ്പും ഇച്ചിച്ചു. അതേ ക്ഷണം വലതെതക്കാണ്ണ് നന്നാ സ്കൂ
ലിക്കന്നതിനിഞ്ഞു നിമിത്തജ്ഞനനായ വിദ്യാഭ്യരൻ സ്കൂൾ ഡിന
നോട് പറഞ്ഞു:— “പ്രിയവരസ്സാ, ഏൻ്റെ നേതൃസ്കൂൾ റണ്ട്
ത്തിന്റെ ഫലം വരക്കുംലാഭബാണി. തങ്കലാലം എന്ന്
വിവാദം ഇച്ചിക്കാതെ സ്ഥിതിക്കു ഔദ്യോഗിക്കച്ചനു ഫലിക്ക
നന്നാ എന്തിനെന്നോ? അതിനെന്ന പ്രമാണമായി വിശ്വസി
ക്കുന്നതു കൊണ്ടു” ഇപ്പേക്കല്ലിൽ പോലെ വരട്ട്.”

അപ്പോൾ ഒരു അരുളുമത്തിലേ ബാലത്തക്കളെ വെള്ളം
നന്നക്കുന്ന ഒരു കുറുക്കമാരെ അവർക്ക് കണ്ടു. ഈ പാ
പോദകം കൊണ്ടു മോദിച്ചു രാഖിക്കാം പല്ലവായച്ചങ്ങളെ
ചീരി ഔദ്യോഗിക്കുന്നതെടു ക്ഷീണിം മാറി. ഈ കമനീയ
വും ക്ഷീണിക്കുന്നതെടു മല്ലത്തിൽ പ്രശാന്തമായ ഒരു അരുളുമപദം
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ കൂടിയ ഔദ്യോഗിക്കുന്നതെല്ലാം
വുംവും നിക്കുകയായിരുന്നു. കൂടും നിമിത്തം വിഷയത്തെ
വുംക്കുമായി ഗ്രഹിപ്പും നമ്മുടെ അഭ്യാഗതരണാശങ്ക സാധി
ചീണ്ടു. അല്ലാഹുന്നാത്തും സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ വുംക്കു
ശാവകളിൽ കൂടും കൂടുമായി വന്ന പക്ഷികളുടെ പാടു കൊണ്ടു
ദിക്കുക്കാം മുഴങ്ങി. ഉപാധ്യായമാരാശങ്ക വെവ്വതാനാഗികക്കു
സംരക്ഷിപ്പും ഉതകുന്ന സമിതിയുകളും മുറിഞ്ഞതുക്കുണ്ട്

തെ മുട്ടം ശ്രദ്ധചാരികൾ പറിച്ചു ആക്കേണ്ണൽ ഉത്തവിട്ടുന്നതു കേട്ടാൽ പരമ്പരയാരത്താൽ വന്നസ്തികൾക്കുംകണ്ണായ റോ ദന അമീപ്പിപ്പുംനായി മനുജപം ചെയ്യുംഡോ എന്ന തോനം. ശ്രദ്ധചാരികൾ നിത്യം അല്ലെങ്കം ചെയ്യുന്ന സാമ്പ്രദായം കേട്ട തത്തകൾ സാമ്പ്രദായികൾ ആള്ളിന്. സ്ഥലജലസ്സുകൾക്കും കണ്ണു ജീന്തുവാഹനങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചു പിതാവിഡിന്റെ പണ്ടംഗാലു അവിടെ സ്ഥാപിപ്പും തീച്ചു മെച്ചുട്ടതി.

ഈ താഴെയുടെ കിഴക്കേ ഭാഗത്തു മുള്ളുഗണപാല മുട്ടു തുണ്ടതിനേൽ നിഖലമായികിടിനാ, മനോഹരമായി കഴുത്തു വളച്ചു ചെറി മുപ്പിച്ചു കേരേ തിക്കിൽ തിരിച്ചിതന്നു. രാജാവു് ഈ മുള്ളുഗണപാലക്കണ്ണു്, അവ മുരത്തുണ്ടാക്കുന്ന സംഗ്രഹിതം കേട്ട റസിക്കയാണെന്ന് അറിഞ്ഞു. സംഗ്രഹിതരം സത്തിൽ ലയിച്ചപോയതു കൊണ്ടു മുഗണപാല അയയ്വിറക്കു ഷോപം വായിൽനിന്നു പൂളു വിണ്ണ പോകുന്നതും മുടി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. രാജാവു് കിരച്ചു മുഷോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ കരാരുമുരത്തു നിന്നു നമ്മീയമായ രാശം കേട്ട സന്തുവുംനായി. മുന്നടക്കരേതാറും രാശം പ്രധാനമായി ഇത്തവർക്കും കരുവാലം വാദിച്ചു. “വിജനമായ ഈ വനപ്രദേശത്തിൽ വിണ്ണ വായിച്ചു അനന്തലഹരിയെ ഒന്നിട്ടിക്കുന്നതു് ആരായിരിക്കും” എന്ന വിശ്വാസകൾ ചോദിച്ചു.

“എനിക്കു ത്രുപ്പമില്ല. ഈ ദേവതാലയത്തിലേ ദേവിയെ പ്രസാദിപ്പിപ്പും വന്ന വല്ലു ദേവകന്നുക ആയിരിപ്പുംനാണു എഴുപ്പും. വിണ്ണാധനിക്കു നല്ല പ്രധാനതയില്ലോ തത്തു കൊണ്ടു് അവയെ അടക്കിക്കുന്നവു കോമളാംഗികൾ അക്കന്നു” എന്ന ജീന്തുവാഹനങ്ങൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ദേവതയെ വദിപ്പുംനായി ഇത്തവരം മേഖലത്തിനാരികെ, ചെന്ന ഉള്ളിൽ നോക്കിയപ്പോൾ ദേവിയെ ഭക്തിയോടെ

ആരാധികന്നതിൽ തർച്ചരയായി സർബാംഗസു ദരിഡ്യായ ഒരു തത്ത്വനീമൺഡിയെ അവർ കണ്ട്. പെട്ടുനാ ക്ഷേത്രത്തി നാളിൽ കടന്നാൽ ഈ യുവതിയുടെ അനശ്വരന്നതിനാ വിശ്ലേഷണം വരുമെന്ന രീക്ഷിച്ച പുറത്തു തന്നെ നില്പാൻ അവർ തീപ്പ് യാകി. തങ്ങളുടെ ഭഞ്ജ്യിയിൽ പെട്ട തത്തണി വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ശ്രീധരകന്ന പക്ഷം സമൂഹമായിക്കാണ്ണാം സംസാരിപ്പാം തങ്ങളെ ശാച്ചിത്രവും ശിഖാചാരവും അന്വേ ദിക്കയില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു. ആരാധന കഴിച്ച് അവൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു പോയ ശ്രേഷ്ഠം അകത്തു ചെന്ന ദേവി യെ നമസ്കരിപ്പാൻ അവർ ഉറച്ചു. അവർ തമാലവു ക്ഷേത്ര ഭാടുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒളിച്ച നിന്നാവെക്കിലും ക്ഷേത്രത്തിലേ സംഭവങ്ങളെ കാണ്ണാം കേൾപ്പാം അവക്ക് കഴിയുമാ യിതനാ.

ഈ മാസ്യതത്തണി സിദ്ധന്മാരുടെ ചക്രവർത്തിയായ വിശ്വാവസു വിശ്രാം പുത്രിയും മിറ്റാവസു വിശ്രാം സമേഖ ദായിയും ആയ ഉലയവതിയായിരുന്നു. തനിക്കു വിഡിച്ചു ഭേദാവു തന്റെ ആളിജാത്രത്തിനാം പദവിക്കണം യോഗ്യനായി വിക്ഷേഖനമെന്ന് ആരംഭിച്ച് ഈ കന്നുക പതിവായി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്ന ശാന്തിഭവതിയെ ക്ഷേത്രിയോടെ വന്നികയും വിഹിതകാലത്തു് ഉപവാസങ്ങളേയും മുത്രങ്ങളേയും യട്ടാ വിധി അനശ്വീകായും ചെയ്തു. ഈ തപസ്യത്തിന്മേൽ ശാവഹമാ യതു കൊണ്ട് ആ പ്രായമുള്ള യുവതിമാർക്കിൽ ദല്ലാധമായി തന്നാവെക്കിലും മലയവതി തന്റെ മനോരമം വേഗം സിദ്ധി പ്പാനായി സർബാംഗലയായ ദേവിയെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ പ്രയതിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രദക്ഷിണം നമസ്കാരം പ്രാ ത്മന എന്നിവയെചെയ്തു ശ്രേഷ്ഠം രാജപുത്രി വീണ വാക്കി ചു ദേവിയെ ക്ഷേത്രിച്ചുവും സൗതിക പതിവായിരുന്നു. ജീഴി തവാഹമന്നാം ആത്മേത്യനു, ഒളിച്ച നില്ലു പോൾ രാജകുമാരി

വീണ എടുത്തു കീത്തനം പാടാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദോഷം മലായവതിയുടെ സവി ചതുരിക കോപാസ്യയായി വീണയെ നിമയ്യാദമായി വലിച്ചേടുത്തു് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു—“മതി, മതി. വീണ വായിച്ചീടിട്ട് എന്തു പുതശാത്മം? നിന്ത്യയായ ഒവിയുംനോ പ്രസാദിയു? ഈ തപോനിഷ്ഠ മതിയാക്കി ഇവിട്ടന പോക.”

രാജക്കമാരി ഇതു കേള്ക്കു സവിയെ ശാസിച്ചു പറഞ്ഞു—“ബുദ്ധിയില്ലാതെ പെണ്ണേ! മംഗലദേവതയായ എൻ്റെ അമ്മയെക്കുറം പറവാൻ നിന്നു ദൈയത്തിൽ ഉറച്ചവോ? ദയാദ്രുതയായ ഭഗവതി പ്രസന്നയായി എന്നെന്ന അനംഗഹിച്ചു് എൻ്റെ പ്രാത്മനയെ സാധിപ്പിച്ചീടിട്ടണല്ലോ. ഈനാ പ്രഭാതത്തിൽ ഉണ്ടായ സപ്ലാത്തിൽ ഓവി പ്രത്യക്ഷയായിട്ടു രാഞ്ഞു—‘വത്സ, നിന്റെ തപശ്ചയത്തിലും വീണാവാദനത്തോടു കൂടിയ കീത്തനങ്ങളാലും ഞാൻ സദേതാശിക്കുന്നു. നീ സപ്സുവണ്ണഭേദയും ഉപേഷ്ഠിച്ചിട്ട് നിന്റെ ദൂഢക്കിയാൽ എന്നെന്ന ആരാധിക്കുന്നതിൽ ചെയ്തു പ്രയത്നങ്ങൾ ഫലിച്ചു തുടങ്ങി. വിദ്രൂധരചക്രവർത്തി ഇന്ന് ഈ തപോവ നത്തിൽ വന്ന് എൻ്റെ പുതിയെ ചക്രവർത്തിനിനിയാക്കം. ആയുംരാരോഗ്യത്തോടു സംപരസ്തുദിയോടും കൂടി ബുദ്ധം കാലം സൗമംഗല്യം അനഭവിക്കു് എന്ന് ആൾക്കിട്ടിച്ചു ശ്രീപാവൽത്തി മറത്തു്.”

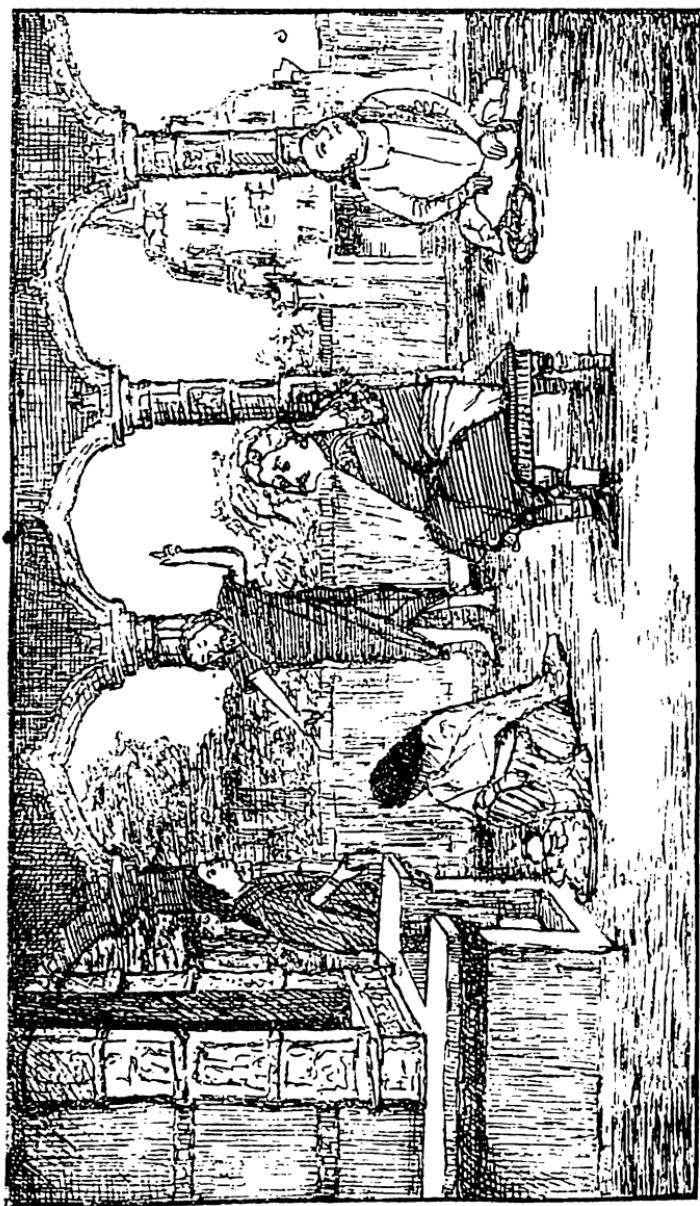
മലയവതിയുടെ ക്രോക്കിയിൽ നിന്ന് അവൾ കണ്ണുക, യാണ്ണനം തരുന്നു മഹറിഷിപ്പത്തിനു നിയോഗിക്കുന്നുടുടക്ക വരെന്നും ജീഴുതവാധനനു വോയ്യുമായി. ആവളുടെ മുപ്പിൽ ചെപ്പലുവാൻ ഇതു നല്ല തരമാണെന്ന കണ്ണു് അദ്ദേഹം ആത്രേയനോടു കൂടി ഓവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമായ ഈ വരവു കണ്ണു രാജക്കമാരിക്കു വലിയ മനസ്സേഖാഡാ ഉണ്ടായി, എന്നീറു നിന്നു ലജ്ജയാൽ അവ

നതമുഖിയായി രാജാവിനെക്കടക്കിച്ചു. ഈ അപരിചിതൾ ആരംഗം മലയവൽ സവിയോട് ചോദിച്ചു. “അതിനു ഗവതിയുടെ വരം മലിച്ചു. ഒവി ഭവതിക്കായി നിയോഗിച്ചു ഭന്താവല്ലാതെ മറ്റൊരായിരിക്കും?” എന്ന മനസ്സിൽ തേഴാടു തുടി ചതുരിക, ഉത്തരം പറത്തു.

മനസ്സേക്കാം നിമിത്തം ഈ മഹാത്മാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്പാൻ അശ്രൂമായതു കൊണ്ട് അവസാന ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മറൊരാതെ ഭാഗത്തു പ്രോവാസം തയ്യാറായി. ഈ കണ്ടിട്ട വിദ്ധേഷകൾ — “മാനുസ്ഥാനായ അഞ്ചാശത്തിനാരെ ഈ വിധത്തിലാണോ ഈ രാജുത്തിൽ സർക്കരിക്കുന്നതു? നല്ല മാത്രം! ഒരു അപരിചിതനെ ആരക്കിപ്പാൻ സ്വാഗതം എന്ന തു വാക്കു പ്രോബും ചെലവു ചെയ്തു മുട്ടോ? കഷ്ടം!” എന്ന പറത്തു.

ഈ നിന്ന് കേടു ചതുരിക പേഡിച്ചു് അവരെ നോക്കിപ്പു രണ്ടു — “അത്യന്തരേ, അവിതക്കിത്തമായ ഈ ആരംഗമാം നിമിത്തം സവിക്കു വലിയ പരിശേഖരണ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ അസന്നതയ്ക്കിലും മഹാരാജാവു എന്നുള്ള അന്തരം ദിപ്പാൻ യാച്ചിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭർത്താവികേ, അഞ്ചാശത്തിനാരെ പുജിപ്പാനുള്ള പാഞ്ചാദിസാമഗ്രിയെ തുക്കുന്നണ്ട്. അതുവരെ ഇവത്തമായി സംഭാവനാം ചെയ്തിരിക്കും.”

നിങ്ക്കിലും അസന്നതയിൽ രാജാവു് ഈവന്ന ഉടനെ മറുള്ളവയം ഈന്നു. തർസമയത്തു തന്നെ ശാശ്വതി പുന്ന് എന്ന തു അരംബ്യകൾ വിശ്വാവസ്സുവിന്റെ പുരോഗിതനായ കെണ്ണലിക്കൻറെ ആരജ്ജത്തെയെ അറിയിപ്പാൻ ദോം ദയത്തിൽ വന്നതു കൊണ്ടു് ഈവർഷം സംഭാവനത്തിനു് ഈ കിട്ടിയില്ല. മദ്ധ്യാഹ്നസവന്തത്തിനു കാലമാകയാൽ രാജകുമാരി ഉടനെ യജ്ഞംശാലയിൽ സന്നിഹിതയായിരിപ്പാൻ കലാപതി ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്ന് എന്ന് അറിയിച്ചു ശാശ്വതി

ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ପାନୀରେ ଲାଭପାଳିଯାଏ ଯାଏ କେବେଳିନାହାନ୍ତାକୁ ଦୂର ରଖି ତାଙ୍କିମାନଙ୍କାରୀ ରଖିଥିଲାମା । ୧୯୫୦ ଖେଳୋ ।

ല്ലെ താൻ കണ്ണ വിഷയങ്ങളെ അറിയിപ്പാൻ തന്റെ മുത്ത് വരനായ കൊലിക്കൽ അരികെ ബാധപ്പെട്ട പോയി.

കേൾത്തിൽ പോക്കേം സ്നേഹമായ മുഖസിക്കത്തിൽ പതിഞ്ഞ കാലടികളിൽ ശേഖം, ചക്രം, ചക്രി, വാളിം മുതലായ രേവകളുകൾ സ്ഥമുട്ടിയജ്ഞന്നന്നു ശാശ്യില്ലെന്ന് ഒരു ചക്രവർത്തി കേൾത്തിൽ ചെന്നിട്ടണ്ടന് അനുഭാവിച്ചു. നായികാനായകമാർ ദേവിയുടെ വൃംഭാഗത്തു് ഇരിക്കുന്നതു കാണും ശാശ്യില്ലെന്ന് സന്തോഷനിൽക്കുന്നായി. “ബ്രഹ്മാവും ബഹുകാലമായി ആരംസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രുംഗംബന്ധം ഈന്ന സമ്പദമായതു കൊണ്ടു ധന്മാനായി. ഇവർ ദംപതിമാരായിരിപ്പാൻ മംഗലദേവത പ്രസാദിക്കാട്ട്” എന്ന പ്രാതമിച്ചു ശാശ്യില്ലെന്ന് യജമാനശാലയിൽ ചെന്ന് വിവരങ്ങളും കിലപതി കൊലിക്കുന്ന അറിയിച്ചു. യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാഞ്ചാതെ അനേകായിരം ശിശ്രി നാരു ശാസ്രങ്ങൾ പരിപ്പിപ്പാൻ സ്ഥാപിച്ചു വിള്ളാലയ ത്തിൽക്കുറ അധിപതിയായതു കൊണ്ടു കൊലിക്കുന്നകലവാതിയെന്ന പറയുന്നു.

സല്ലാപസുഖത്തിനു വിശ്ലീം വരത്തിയ ഈ ആജ്ഞയും അസ്ഥാനത്തായല്ലോ എന്ന മലയവതി വേദിച്ചു. ഉച്ച സമയംഡായതു കൊണ്ടു വൃംഭാഗതിക്കുന്ന ആജ്ഞയെ മുമാണിച്ചു സവന്നു കാണുന്ന യജമാനശാലയിൽ പോക്കേം ദേവിയുടെ ആദേശം അനുസരിച്ചു് അഭ്യാഗതുനു ആരും ക്ഷേഗ്രതാനിൽ നില്ക്കുന്നു യോ വേണ്ടതു് എന്ന തീച്ചുപ്പെട്ട തത്ത്വാർ ചിരിയാതെ കലയവതി രാളിരാജു ലി മുട്ടി. ആ യുവതിയുടെ ഫുദയത്തിൽ ഇദംപ്രുമമമായസരിച്ചു പ്രീതി ഭാവം ചിരല്പത്രയമുളമായ ഭക്തിഭാവത്തിനു കീഴടങ്ങി. അവർ രാജാവിനു സോഖക്കുറം കടക്കവിച്ചു ദിവഭാരതാരം പീശിത്തമായ ഏദിനത്തോട് മുട്ടിയാഗശാപയിലേക്ക്

പോകി. അവസ്ഥ ഭൗതികങ്ങൾ അവിഷയമാക്കുന്നതു വരെ രാജാവും അവരുടെനേരു നോക്കിക്കാണിത്തു. ഉച്ചസമരത്തെ ഉള്ള തന്ത്രാലും വിശദ്ധൈനാലും വളരെ കഷിണിച്ചു ജീമുതവാഹനം നൽകുന്നതു അനുഭൂതിക്കുന്നതു കൂടി സ്വന്വസന്മലത്തേക്ക് പേരുകി.

രാജാവിന്റെ വിരഹം മലയരതികൾ അസ്ഥാപ്തിന്റെ തന്ത്രം വുമയുടെ തീരുത അറിഞ്ഞാൽ മാതാപിംഗാക്ക നാർ സക്കട്ടുട്ടുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു മലയാവതി അവരുടെ ദ്വാരം ലംഘിക്കിപ്പുന്നു വേണ്ടിതന്ത്രം അസ്പാസ്യകാരണം ശരൽകാലത്തിലെ അസ്ഥാപ്തമായ സ്ഥാപ്തത്വം എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനിശ്ചരമായ ചന്ദ്രനാതാഗ്രഹത്തിലെ സാന്നിദ്ധ്യമായ ചന്ദ്രകാലത്തിനുമേൽ കിടന്ന വിശ്രമിച്ച ചന്ദ്രം വുമയെ പരിഹരിക്കാമെന്ന് അവസ്ഥ ആശിച്ചു. ഈ നിഞ്ഞു അപ്രകാരം മലയാവതി ചന്ദ്രനലതാഗ്രഹത്തിൽ ചെന്നു. ചന്ദ്രകാലത്തിലെ മേൽ ചെവിച്ചു വും സ്ഥാപ്തരണത്തിൽ കിടന്നു. ചന്ദ്രനം, ഉന്നശ്രീം, മുണ്ണാളം മുതലായ ശീഖരാവ ചാരണദാക്കാണ്ടു സവിമാർ രാജപുത്രിയുടെ മനോഭ്രംഖയെ ശമിപ്പിപ്പുന്നു പ്രയതിച്ചു ഏക്കിലും അവസ്ഥക്ക് ഒരു ഗ്രാവും കിട്ടിയില്ല. തന്ത്രം രോഗം മാറ്റാൻ ശൈത്യം പാതമ്പാശക വീഞ്ഞമില്ലെന്ന് അവസ്ഥ ഭാഗമായി വിശ്വസിച്ചു. ദിവിരോധചാരണങ്ങളെ ഏറ്റുത്തു കളിവാൻ അംവസ്ഥ കല്പിച്ചു. തത്സമചക്രവർത്തിയുടെ മനോരജ്ജക ചി. ഡി. കി. ഇ. ലൈ ഇരുന്നു സ്ഥലം സ്ഥലം പാസ്വാനമാരുമുണ്ടുമെന്നു അഭ്യന്തരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തി നിന്നീപദം കൊടുത്തു തന്നെ ബഹുശാസ്ത്രം മാത്രയേ ഇം ജന്മത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു അം സാ വിശ്വസിച്ചു. ഏന്നാൽ യദിച്ചുവരുന്ന തമിംഗ് കാണും മുട്ടിയും ഉടനെ അവസ്ഥ സ്വന്വസന്മലതെന്നു കൊണ്ടു തന്നെ മന്ത്രം, ഉച്ചവാഹനം പേരുള്ളും പറയാതെ പേരുയാളും മൊണ്ടു പരിത്വച്ചിച്ചു. നൃജയായി ആദിപികാത്തയ്ക്കു കൊണ്ടു തന്നെ മന്ത്രം, ഉച്ച

ചാരം, ഭാക്ഷിണ്യം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു ശ്രീ യാദവന്നു കത്തി അദ്ദേഹം തന്നെ ഭാഷ്യാധി സ്വീകരിക്കുമോ എന്ന് ശക്തിച്ചു. വിദ്രൂധരന്മാരുടെ ചക്രവർത്തിനിയായിരിപ്പുണ്ട് തനിക്കു യോഗമില്ലെന്ന് ആലോച്ചിച്ചു മലയവതി നിരാശപ്പെട്ടു.

അന്നപത്മനാഭനിയായ ചതുരിക, തന്റെ ബുദ്ധിചാത്രരംഗത്താൽ മലയവതിയുടെ ശ്രദ്ധയത്തിൽ നിന്നു ശോകാസ്യകാരം നീക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ദിംബാദേവിയുടെ വരം ഉടനെ ചുണ്ണമായി ഫലിക്കുമെന്നും ഈ വിധമായ മനസ്സിലെ പേരിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിയും മലയവർത്തിയെ അനേകം ചതുരിക്കുച്ചു് അതേ ലതാഗ്രഹത്തിൽ വന്ന ചേരതമെന്നും പറഞ്ഞു ചതുരിക, സവിരയ ആദ്യപരിപ്പിച്ചു. ചതുരികയുടെ മൃഖത്തു നിന്നു ചുറപ്പെട്ട വാക്കു ഒരു മനുമായും വിച്ചു നായകനു അനുകംഘിച്ചു ലതാഗ്രഹത്തിനു സർവ്വാ പ്രത്യക്ഷനാക്കി.

ജീരുതവാധനനും അതുന്നേയനും അടഞ്ഞത്തു വരുന്നതു കണ്ണു സവിമാർ ലതാഗ്രഹം ഉടനെ വിട്ട് പട്ടപ്പെട്ടുകളിൽ ചെന്നൊന്നു ഇല്ലെന്നു രാജാവിന്റെ പ്രാദുര്യത്തിൽ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി ചൊണ്ടിതന്നു.

അപ്പോൾ രാജാവു ലതാഗ്രഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശില്പാ രൈഹത്തിനേരു ഇരുന്നു പറഞ്ഞു:— “രാജക്കുമാരി ഈ ശില്പാ തലത്തിനേരു കിടക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ണു. ഞാൻ ഉച്ചിതമായി ഉപചാരിക്കാത്തതു കൊണ്ടു് എന്നു ആ ശ്രീരംാം നിമ്മംസ്ത്രാദൻ എന്നു കത്തി മുഴിഞ്ഞതിരിക്കുമാണോ. രൂസനാധികൃതതാൽ അവസ്ഥ പൊട്ടിക്കരണ്ടുന്നതു കേളും ഞാൻ ഉറക്കമുണ്ടാണ്. അവസ്ഥ ഇവിടെ വന്ന ചേരതമെന്ന് അഭിക്ഷന്നു. ഇനിയും പകർസ്ഥയം ഇവിടെ കഴിപ്പുണ്ടോ ഇച്ചുമിഞ്ഞോ.”

സ്വികരായ അതുന്നേയൻ മഹാസംഗമായിപ്പുറഞ്ഞു—

“ഇതുകൈല്ലും ദെയ്യുവും ശൈല്ലും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും തോഴ്
ക്ക് അനന്തരൻറെ വള്ളവന്നിനു വശവദനാവാനോ ഡ്രാഗം ?
ഈ ലതാറ്റമന്ത്രിൽ ഇതനാൽ ദിവബം വല്ലിക്കയേയുള്ളൂ.”

“എൻ്റെ സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതു ശരിയാണോ. ആ
പ്രമദാരനം കിടന്നപ്പോൾ സന്ന്മാഖകരമായിരുന്ന ഈ
ശില്പാരകലം ഇപ്പോൾ ഇവളുടെ വിരഹത്താൽ തൃപ്രഭായി
എന്ന ദിവിപ്പിക്കുന്നോ.”

മലയവതി ഈ സംഭാഷണം കേട്ട രാജാവു പ്രസ്താവിച്ച
സ്രീ താന്മേളുന്ന് ധരിച്ചു. രാജാവു മലയവതിരെക്കണ്ണി
ചുട്ടിക്കാണു സംസാരിച്ചതെന്ന ചതുരിക പറഞ്ഞു് അവരെല്ല
വിശ്വസിപ്പിപ്പാൻ നോക്കി. രാജാവു കാണാതിരിപ്പാൻ
വേണ്ടി ചതുരികയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം രാജപുത്രി സമീപ
തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രക്ഷാശ്രോക്തവിന്റെ അടിയിൽ ചെ
ന്നിരുന്നു.

ആ ശിലയുടെ മേൽ മലയവതിയുടെ ചിത്രം വരച്ചാൽ
ശ്രേഷ്ഠിച്ച സമയം റസകരമായി ഉപയോഗിക്കാമല്ലോ എന്ന
വിശ്വാസിനു ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു. സാത്യ്മകവും
സാരവത്തുമായ ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുമോദിച്ചു രാജാരാജു
ചിത്രരച്ചത്രവാനുള്ള നിരങ്ങളേ ആ താഴേയിൽ നിന്നു കൊ
ണ്ടു വരാൻ വിശ്വാസിനോടു പറഞ്ഞു. ആത്രേയൻ കൊണ്ടു
വന്ന ഗൈരികവാൺഡാളിൽ നിന്നു് ഉത്തമമായവയെ തെരി
ഞ്ഞതുതു രാജാവു നായികാത്രവം വരച്ച തുടങ്ങി. ബിംബ
പ്രതിബിംബങ്ങൾക്ക് ഏകുദ്രം സിദ്ധിച്ചുതു കൊണ്ടു മലയ
വതി ശില്പാപട്ടത്തിൽ നിശ്ചലിച്ചിരിക്കുന്നവോ എന്ന തോന്തി

ഇതിനിടയിൽ ജീമുതവാഹനന്റെ മാതാപിതാക്ക
നാർ ശൈലീക്ഷേത്രത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരു രൂക്ഷവാടി
ക്കയിൽ നിവസിക്കുന്ന എന്ന ശ്രൂതി സിദ്ധരാജുത്തിലെങ്കും
പറഞ്ഞു. മക്കാക്ക വിവാഹത്തിനു പ്രായമായതു് അനിത്യതു്

വിശ്വാവസ്തു യോഗ്യനായ ഒരു വരനെ അംഗേപ്പിക്കണമെങ്കിൽ നിത്യം. മലയപർത്തത്തിൽ ജീമുതവാധനൻ വന്നതിൽ ഒരു സിലുരാജൻ തന്റെ പുരോഹിതനായ കൈമൾക്കു മാറി ആലോച്ചിച്ചു ആവച്ചക്രവർത്തിക്കു മലയവതിയെക്കാട്ടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ജീമുതവാധനനെന്നെഴുന്ന കണ്ണു ഇന്നും നിശ്ചയം അറിയിച്ചു മലയവതിയെ ഭാഷ്യകാരിപ്പരിഗ്രഹിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കേണമെന്ന വിശ്വാവസ്തു മകൻ മിത്രാവസ്തു വിനോദ ചരിത്രം.

പിതാവും മലയവതിയെ ഭാഷ്യകാരി ജീമുതവാധനനു കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചതു കൊണ്ണു മിത്രാവസ്തു എക്കുക ലത്തു തന്നെ സന്ദേശാഖിക്കയും ദ്വിവിക്കയും ചെയ്തു. സവം സ്ഥാമിഗ്രണോപേതനം വിദ്യാധരചക്രവർത്തിയും ആയ ജീമുതവാധനനെക്കാം ശ്രദ്ധയും നാശ ഒരു ദിവസം മലയവതിക്കിട്ടുമ്പോൾ മിത്രാവസ്തു സന്ദേശാഖിച്ചു തുടായെന്നായി. അനുത്തരം ആപത്തു പരിഹരിപ്പുപാൻ സ്വാതാവിനെ പോലും ചുള്ളി പോലെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സിലുരനായതു കൊണ്ണു മിത്രാവസ്തു വുസന്നിക്കയും ചെയ്തു.

പിത്രാജ്ഞനെയും നിവർദ്ദിപ്പാൻ മിത്രാവസ്തു ചന്ദനലതാ ഗ്രഹത്തിൽ ചെന്ന ജീമുതവാംനനനെക്കാണ്ണു. കാലോച്ചി തമായി പ്രവൃത്തിപ്പുപാൻ അതിഭക്ഷിനായ ആത്രേയൻ വായിലെ കൊണ്ണു മലയവതിയുടെ ചിത്രം മറച്ചുവെച്ചു. സാധാരണമായ ഉപചാരങ്ങളുടെ ശേഷം വന്ന കാഞ്ഞമെന്തന്നു ജീമുതവാധനൻ ചോദിച്ചുപ്പോൾ മിത്രാവസ്തു പിതാവിന്റെ സന്ദേശമറിയിച്ചു:— “എൻ്റെ പുത്രി മലയവതി സിലുരനായടക്ക ജീവിതസവംസ്പര്യം നൈദോളിട്ടു കൂലാലംകാരരാജും ആത്മിനാ. ഭവാൻ ശീലഗ്രാമങ്ങളെ എന്നു കേടുവിയുന്നും തമിൽ ഒരു വിവാഹസംബന്ധം ഉണ്ടായാൽ അതു്

ഉദയക്കല്ലാർക്കും അരവറ്റുഡക്കാർമ്മാർക്കും കണ്ണ പ്രിയമല യവതിയെ വധ്യപാദി ദാനം ചെയ്യുന്നു. അവരെ ഭാഗം കാൽ ശാഖിപ്പുരിഗ്രഹിച്ച് വിദ്യാധാരക്കുവത്തിനിശ്ചക്ഷണ കെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

സിദ്ധചത്വത്തിലും പ്രതിഗ്രുവം കേട്ട ചതുരിക വളരെ സന്തോഷിച്ചുവെക്കില്ലോ അവളിലും സവിശായ മല യവതി രാജാവും വേദാവശ്യാദ സ്ഥിരയ കാർമ്മഭാഗങ്ങളും വിശദസിച്ചു വിശ്വാദിച്ചു.

ജീന്മത്വാധനൻ സംശയം നിമിത്തം ഒക്കെത്തിൽ അക്കമ്പ്പിട്ട് ഉടനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ലെന്നു. ഗൗർജ്ജേക്കുത്തിൽ താൻ കണ്ണ കന്നകയും മിത്രാവസ്ഥാവില്ലറു സപസാ വും രണ്ട് പുമക്കാരു ക്രമാർത്ഥങ്ങൾ വിശ്വേഗിച്ചു, ഓരോ നേരം അപലോചിച്ചും ഗണ്ഠ—“രാജക്കമരാ, മിത്രാവസ്ഥാ, പിത്രുതക്രായ സിദ്ധാദാവും വിവാഹം ദശാസ്ത്രാശാഖ നും വിചാരിക്കാത്തവർ അതും ഉണ്ടോ? എന്നാൽ നിംഫാ വാദനത്തിനു കാച്ചും നബി മുൻ്നറു ഘട്ടങ്ങം അഭ്യുത്തു ഉണ്ടുപോയി. അനീനേന്ന ഇപ്പോൾ തിരിച്ചു കളബാറു എന്നിക്കാ സാധ്യമാക്കാൻ നിഃാശിക്കുന്ന ഉണ്ടാവത്താ അഭന്ത്രിലിച്ചു നടപ്പാർക്കുന്ന കഴിയുന്നാലും മുസന്നത്തോടെ അനിയിച്ചു മൊഞ്ഞുന്നു.”

ജീന്മത്വാധനൻ മനോഹരതം തുറന്ന പറഞ്ഞതു കേട്ട മലയവതിലും അനിഃ്ക്കാക്കണ പ്രാബല്യം തുട്ടി അവസ്ഥ ഉണ്ടായാൽ ഇംഗ്ലൈനു വിചാരിച്ചു:—“അരയ്ക്കു കണ്ണും! അദ്ദേഹം ചാരനു സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദ്രവിണിയാ യാ സുഖിപ്പും ഏന്നാക്ക ഭാഗമില്ലെന്നു. ശ്രീശാരാ തന്ന ഭത്തവും ഇദ്ദേഹമാണെന്നു ഞാൻ രൂമാ വ്യാമേധത്തിൽ അക്കമ്പ്പിട്ടും. ഏന്നെന്ന ദേശഭാഗ്യം നിമിത്തം ദേവി ഏന്നു ഉപേക്ഷിച്ചുവല്ലോ!” ഇംഗ്ലൈനു വിലപിച്ചു രാജാവും മോ

മാലസ്യരഹ്യം വീണോ. എന്നാൽ ചതുരിക അവരെ അത്രൊ സിദ്ധിച്ച്.

ജീരുതവാഹനങ്ങൾ ഉത്തരം കേട്ട മിറുവസു ഇനിയെ എന്നാണ് വേണ്ടതെന്ന് അറിയാതെ അന്യാളിച്ച്. ഈ പരി ഭേദം അറിതെന്തു കശാഗ്രബ്യുഡിയായ ആത്രേയൻ പറത്തു:— “ബഹാവമേറിയ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രിയവയസ്യൻ പര തന്ത്രാണാല്ലോ. മിറുവസോ, ഈ കാഞ്ചനത്താഖരിച്ച് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കാമായി ആഭ്രഭാചിക. ഇദ്ദേഹം അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു പ്രതിക്രിയാക്കി ആഭ്രഭാചിക. ഇദ്ദേഹം അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു പ്രതിക്രിയാക്കി ആഭ്രഭാചിക.”

സന്ദാംചിതമായ ഈ ഉപദേശം കേട്ട മിറുവസു സന്ദേഹിച്ചു” ഈ രണ്ട് സ്നേഹിതന്മാരോടും വിടക്കാണ്ടു ജീരുതക്കേതുവിന്റെ അത്രമത്തിലേക്ക് പോയി.

ഒർജ്ജാദേവിയെ വിശ്വസിച്ചു ജീരുതക്കേതുവും മായും ആ ലോചനയുടെ മലം അറിയുന്നതു വരെ ക്ഷമാഭേദ ഇവി ക്ഷേമനെന്ന ചതുരിക മലായവതിയോട് അപേക്ഷിച്ചു. എ നിട്ടം രാജകമാരം വിദ്വാന്മാരും അല്പം പരബരാതിനനുറ പീപ്പാൻ മിറുവസുവിന്റെ അപേക്ഷയെ നിരക്കിച്ചുതാ ണാനാ നിശ്ചയിച്ചു സവിധും ഉപദേശപ്രകാരം നടപ്പാണ് ഇച്ചിച്ചില്ല. ഈ നിരസന്തുദാശം ജ്യോഷം അവിടാതെ വിട്ടു പോവാൻ മലയവതി ഇച്ചിച്ചു മിറുവസു ദ്വാരാതായോ എന്ന് അനേപാശിച്ചു വരാൻ സവിയോട് പറത്തു. തന്റെ പ്രമാണപ്രണയനത്തിനാണ് സ്വന്തനാണം ദംശം വന്നതു കൊണ്ടും ആ യുവതി ദാനനിയയായി ആത്മയാത്ര ചെയ്യാൻ ഉംച്ചു. കൈ അതിമുക്കാലത എടുത്തു പിരിച്ചു പാശഭാക്കി മക്കാ ശ്രോകത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയെ ഇട്ടു. ഇന്നു തന്ത്രത്തിലെ കിലും ഭാംപത്തുസുവമുണ്ടാക്കേണ്ട എന്ന ക്ഷമിപ്പും ദേ പി യോടു മുഖ്യമിച്ചു ലതാപാരം കഴുത്തിൽ ഇട്ടു. മുറുക്കാൻ

തുടങ്ങി. ചതുരിക കാരെ ദിരം നടന്ന മലയവതിയുടെ വും പാരങ്ങളേ ഒളിച്ചു നിന്ന നോക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ സവി തുടി മരിപ്പൊൻ കഴുത്തിൽ പാശം കെട്ടിയതു കണ്ണ കുഞ്ഞം യേറിഹോലയായ ചതുരിക നിലവിളിച്ചു: — “അഭ്യുദയോ തന്ത്രംവാരിക തുടി മരിക്കുന്നു! രക്ഷിക്കേണേ! രക്ഷിക്കേണേ!”

ഈ അത്തുന്നാദം കേടു നായകൻ സവാരും ബെദ്ദ പെട്ടു അശ്വോകവു കഷ്ടത്തിന്റെ അരികിൽ ചെന്നു. നായ കൾ മലയവതിയുടെ കഴുത്തിൽ നിന്ന പാശം എടുത്തു കൂടു ഞെതു കൈ പിടിച്ചു. നായിക അഭിമാനത്തോടു പരിഭ്രാന്തി ജീമുതവാഹനന്റെ കൈ അനുട്ടിക്കൂട്ടുന്നെന്തു് ഈ നേര ചുരുക്കുന്നു: — “കൈ വിട്ടാലും. എൻ്റെ ഇഷ്ടാനസാരം പ്രവൃത്തിപ്പൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ എന്തിനു് അപചാരിക്കുന്നു? മരിപ്പൊന്നു തുടി അന്നവാദം വേണമെന്നാണോ? കൈ വിട്ടാലും. എൻ്റെ വിത്തം പ്രോബല ഞാൻ നടക്കും.”

“ഈ രണ്ടാവലിയെ ധരിപ്പൊൻ യോഗ്രൂമായ ഈ കോമ്പ ശഭ്ദനിന്നു ചുറ്റും പാശം കെട്ടി മുറുക്കിയതു കൊണ്ടു ഭവതിയും ദേശ കൈ കിറന്മായി കററം ചെയ്തു കാരണം അതിനെ ഭദ്രമായി ബന്ധനത്തിൽ വെക്കേണ്ടതല്ലോ? കൈ് അപരാധി യെന്നുടിച്ചു നിൽക്കാൻ എന്തിനും ഏനിക്കുയികാരമുണ്ടോ” എന്ന രാജാവു പറഞ്ഞു.

അതിനിടയിൽ ആത്രേയൻ മലയവതിയുടെ ഈ സംശയ സകമ്മത്തിന്റെ കാരണമെന്നെന്ന ചതുരികയോടു ചോദിച്ചു റിഞ്ഞു. നായകൻ അന്തുസ്ഥികാമുകനായി, തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്ന മലയവതി ധരിച്ചു് ഈ വിധം പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നും ശൈരീക്കേചത്തിൽ വെച്ചു കണ്ണ സ്രീരത്നം മിറ്റാവസ്സുവിന്റെ ശ്രീനിധിയല്ലെന്ന വിശ്വസിച്ചു ജീമുത വാഹനന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷയെത്തിരിസ്തുംചു തെന്നും ഇത്വത്തോ ഇങ്ങനെ തന്നുണ്ടായി ധരിച്ചു പ്രവൃത്തി

ചുത്ര കൊണ്ട് ഈ അന്തർമ്മം സംഭവിപ്പാൻ ഇടയായി എന്നും ആദ്യത്വം പരമാത്മം അറിയിച്ചു. ഈ കേട്ട നായകൻ പരമസ്ത്രാശുന്നു നായികയെക്കിലും നായികക്കു വിശ്വാസം വന്നില്ല. അതു കൊണ്ട് നായകൻ മലയവതിരെ ലതാഗ്രഹ തനിൽ കൊണ്ട് പോയി റിലാപട്ടത്തിൽ വരച്ച ചിത്രത്തെ കാണിച്ചു വിശ്വാസം വരുത്തി. ഒരു തനിലേ അജാതാന തമ്മുഖ നീങ്ങിയപ്പോൾ മലയവതി പ്രസന്നാഥവിഡായി ശോഭിച്ചു.

അപ്പോൾ മലയവതിയുടെ അമ്മയുടെ ആദ്യത്തേതാടി മുടിപ്പെടുത്തുന്നു ലതാഗ്രഹത്തിൽ വന്ന പരബ്രഹ്മം— “തെന്ത്രഭാരികക്കു വിജയം ഭവിക്കാട്ട. അന്നദയുടെ ഭാഗ്യം തനേ. ആംബൈയെ വിത്രാധരചക്രവർത്തിയുടെ ഭാഞ്ചയായി അവരുടെ പിതാവു അംഗീകരിച്ചുത്ര കൊണ്ട്” അന്തഃഛുര തിലുള്ള വർ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിനാ വട്ടം മുട്ടി തത്തുടായി. അതിനുശ്രാം മുച്ചിംഗാഡായ അടിയന്തരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തനേ തുടങ്ങേണ്ടതു കൊണ്ട്” അംബൈഡാട്ട ചെല്ലു സംതോഷം വലിയ തന്ത്രം രാജി തിരുതന്നു കൊണ്ട് കല്പിച്ചു റിക്കനാ.” ഈ ആജാതാനയെ ആദിത്യചുമ്പി മലയവതിയും ചതുരി കയും ജീന്മതവാഹനങ്ങോട് അന്നവാദാ വാദി കൊട്ടാരത്തി ഫേക്കു പോയി. വിവാഹത്തിനുള്ള സാമഗ്രികളും തത്താ നായി രാജാവും ആദ്യത്വം സ്വന്ധാനത്തു ചെന്നു.

വയ്ക്കാനാതുടെ ഉന്നതപദവിക്കന്നതുപരമായ ആദ്യം ഷത്രുവാദം ആശംബവരത്തോടും മുടി കല്പാണോസംവം നിവിശ്വാശായി നടന്നു. ആനന്ദപ്രദമായ ഈ മഹോസംവം കാണ്ണാൻ മുട്ടം മുട്ടമായി വന്ന സിഖവിത്രാധരൻ നാനാവിധ രാജഭോഗങ്ങളെ അനുഭവിച്ചു ഓഷ്ടച്ചുജ്ജുരായി. വിവാഹം ഘടിപ്പിപ്പോൾ കാരണം ആദ്യത്വം ആദ്യത്വം അഭിനന്ദന വിശ്വസിച്ചു വയ്ക്കാണുക്കപ്പും ഒരു തവാദുര്ഗം അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിപ്പും

നായി ആദരണ്ണമുള്ള ടട്ടാംബവരങ്ങളും സമ്മാനിച്ചു. അവർ സമൃദ്ധിച്ച ഒരു ജീവാലക്കളുടെ ഭാരതതാലും വച്ചിച്ചു സുഗന്ധ ആദ്യാഞ്ജലിക്ക് ഫീനന്തയാലും വിദ്വാന്മകൾ ബുദ്ധിമുട്ടി. നാനാ വിധി മധുരപദാർഥങ്ങൾ മേഖലിച്ചു ക്ഷേമിച്ചു മതിയായി. ഭോജനപ്രിയനായിട്ടും ഈ ശ്രൂഅമണ്ണനു മനസ്സു മടത്തു പോയി.

അടിയന്തരങ്ങൾ കഴിത്തെ പിറേറ്റിവസം കാലത്തു് ആ ഗ്രേയൻ വൈവാഹികമണ്ഡലപത്തിൽ നിന്നു സവാവിനെ അനേപാബിച്ചു പോകിപ്പോൾ ശ്രേഖരൻ എന്ന വിടൻ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ണു്, അദ്ദേഹം തന്റെ മരണിയായ നവമാലിക എന്ന വിശ്വസിച്ചു്. തത്സമയം ആ ഗ്രേയൻ തലയിൽ ചുട്ടിയ അഭിനവപുജ്യങ്ങളുടെ സ്ത്രീത്വത്താൽ ആകാശിക പ്ലേട് ഭേദങ്ങൾ വന്ന മുവത്തു കുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ബാധ കഴിപ്പാൻ വിദ്വാന്മകൾ വസ്ത്രം കൊണ്ട് മുഖം മുട്ടി. അതു കൊണ്ട് ശ്രേഖരൻ നവമാലിക തന്നെത്തിരിച്ചുറിയാ തിരിപ്പാൻ മുഖം മറയ്ക്കാനെന്ന ധരിച്ചു്. അടക്കത്തു വന്ന പ്ലേം ആ ഗ്രേയനെ വിടൻ പിടിച്ചാലിംഗനം ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു്. മലുഗന്ധം ഏല്ലാൻ കഴിയാതെ ആ ഗ്രേയൻ കാരി വിട്ടു മാറിക്കളഞ്ഞു്. നവമാലിക കോപം നിമിത്തം തന്നെ അകറിക്കളിയുന്ന എന്ന വിചാരിച്ചു ശ്രേഖരൻ വിദ്വാന്മകൾ കാല്പ്പാൽ വീണാ നമസ്കരിച്ചു മാറ്റു ചോദിച്ചു്.

അന്നു രാവിലേ വയ്ക്കുവരുമാർ ത്രീഡോത്രാനത്തിൽ പോ കാന്തു കൊണ്ട് അംഗത്വിനെ അലംകരിച്ചു വിതാനിക്കേണാ മെന്നു മഹാരാജന്തിയുടെ ആജ്ഞയെ ഉദ്ധാനപാപയാനെ അറിയിപ്പുാൻ സാക്ഷാത്തെ നവമാലിക പോയിതന്നു. ഈകാ യ്യം തീരുത്തു വല്ലഭന്നക്കാണൊന്നായി അവൻ ഇപ്പോൾ മട തു് കയായിതന്നു. തെ പരമ്പരിയുമായി ശ്രേഖരൻ സംസാരി ചെന്നതു കണ്ട് അവൻ ആശം ആശുപ്പുമുട്ടു കോപാവിരുത്തു യായി

അടക്കത്തു ചെന്ന ശേഖരനെ കർന്മായി ശക്തിചൂഷ്ടി. തനി ക്കെ പറമ്പിയ വിസ്തൃതിപും അറിഞ്ഞു ശേഖരൻ പറഞ്ഞു:—
“എൻ്റെ പ്രാണേശവൻ, തിരുത്തികളിൽ കൗവന പോലും തല തൃപ്തിയാണ് അഭിമാനം അനവദിക്കാതെ ശേഖരൻ ഇതാ ഭവതിയുടെ ചരണാരവിന്തതിൽ നിപത്തിച്ച എൻ്റെ അപരാധം കുൾചൂഷ്ടി പ്രസന്നയാവാൻ പ്രാത്മചൂഷ്ടിക്കൊള്ളുന്നു.”

ഈവർ സംസാരിചൂഷ്ടിരിക്കേ ആത്മരൂപത്വാണ് ശ്രമചൂഷ്ടി. അദ്ദേഹത്തെ ശേഖരന്റെ ഭര്ത്തും പിടിച്ചൂഷ്ടിപ്പോൾ തൃപ്തി പിടിയും ആയി. വിദ്യാശക്കാൻറെ ഘൃഷ്ണാൽ പോട്ടി പ്പോയി. ഈ ഭാഗംടത്തിൽ നിന്നു തന്നെ രക്ഷിക്കേണമെന്നു വിദ്യാശക്കാൻ പ്രാത്മചൂഷ്ടിതു കേട്ട നവമാലിക കാല്ലുൽ വീണു നമസ്കരിച്ചാൽ വിട്ടേക്കാമെന്ന് ശവ്വത്രോടെ പറഞ്ഞു. സ്വപ്നാത്മിമാനം മേതുവായി ആ ചേടിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ വിദ്യാശക്കാൻ പൂച്ചിച്ചു. തീക്കന്ത പോലെ ജ്യാലിക്കന്ന കണ്ണാക്കളിലും രോഷത്താൽ വീണ്ണിയ കവിസംത്രംഘങ്ങളിലും കണ്ണു നവമാലികക്കു കായ്ക്കുന്നതുമായി എന്ന തോന്തി. അദ്ദേഹത്തെ സാദരം സമാധാനപ്പെടുത്തി സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻ അവസ്ഥാ ശേഖരനോട് പറഞ്ഞു. തന്റെ സ്വാലം സ്വാലം സ്വേച്ഛയിൽ ഇതു നിമ്മയ്യാദമായി അപമാനിച്ചുതു കേട്ടുാൽ മിറ്റാവസ്സു ശേഖരനെക്കാറിനമായി ശ്രീക്കുമാൻ. ഈ ശ്രീക്കുമാൻ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ സൂക്ഷ്മിക്കേണമെന്നു നവമാലിക ശേഖരനോട് ശാസ്വിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഈതു കേട്ട വിടം കൈവരാമേണ്ണായിരുന്ന കോടിവല്ലു ഒള്ളിൽ നിന്നു വിശ്രേഷണമായവയെ എടുത്തു നിലപത്തു വിരിച്ചു അവയുടെ മേലിരിപ്പാൻ ആത്മരൂപനോടും തന്റെ വല്ലുടെ യോട്ടം പറഞ്ഞു. ഇതുവരെയും എകകാലത്തു ഘൃജിപ്പാൻ കൗക്കിയ ആസന്നത്തിനേതെ ഇവരെയും ഇത്തത്തി. മധ്യ രമദ്ദിം കൊണ്ടു നിറച്ചു കൈ ചാഞ്ചിക്കം ഭര്ത്തും കൊണ്ടു വന്നതു് എട

തനു തന്റെ രഥണിക്ക് വിടൻ സമ്മാനിച്ചു. അവർപ്പാ അല്ലോ കടിച്ചു ചഷകം തന്റെ രഥണിനാ മടക്കിക്കൊട്ടത്തു. പ്രിയാധ രസംപക്ഷത്താൽ സു ദയാള്ളിന് ഈ മത്രം ധാനം ചെയ്യാൻ ദേവരംഗരെ പ്രോബല ഭാഗ്രവാൻ ആകും. അതു കൊണ്ടും ഈ അപ്പു വബ്ബഹ്നമാനം അംഗീകരിക്കേണമെന്ന വിടൻ വിശ്വാസ ക്കേന്നോടു പറഞ്ഞു. ശ്രൂവമണണനായതു കൊണ്ടു മത്രഗദയം ഏല്ല കൂടിയും ധാടിപ്പു എന്ന പറഞ്ഞു് ആത്രേതയൻ അതു വാദിയില്ല. “ശ്രൂവമണണനായിതന്നാൽ പുണ്ണാൽ വേണ്ട യോ?” എന്ന നവമാലിക ചോദിച്ചു.

“നിംമ്മം അമായി ഈ മഹാപാപി എന്നപ്പിടിച്ചു വലിച്ചു പ്രോപ്പാം അതു ചൊട്ടിപ്പോയി” എന്ന് ആത്രേതയൻ മറ്റൊരി പറഞ്ഞു.

“പുണ്ണാൽ നഷ്ടമായതു വാസ്തു വമായിരിക്കാം. എന്നാൽ വേദാക്ഷരങ്ങളെച്ചുംപി ശ്രൂവമണ്ണം സ്ഥാപിക്കരോതോ? വേദമന്ത്രങ്ങളെ ചൊല്ലു” എന്ന ചേടി പറഞ്ഞു.

“മതിരായുമണ്ണും അതാൽ ശ്രാസം മുട്ടിപ്പോയ തുകാണ്ടു വേദാക്ഷരങ്ങൾ കണ്ണാത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു വരുന്നില്ല ല്ലോ. ജാതിയൈക്കറിച്ചു ചെച്ച് ചെയ്യാൻ ഇതു തക്ക സമയവും അല്ല. വേദാധികാരമില്ലാത്ത വിടമാക്കം ചേടിമാക്കം ആണു ജാതിനില്ലായത്തിനു അധികാരം! മുമാ ത്രഞ്ചുതക്ക് തതിനു ഞാൻ ആളുല്ലോ. സ്വാമിയൈക്കാണ്ണാൻ വൈകിയതു കൊണ്ടു സ്വാമിമാനം മുരേ കളഞ്ഞു ശ്രൂവമണണനായ ഞാൻ ഇതാ വിശേഷിക്കുന്ന പാദങ്ങളിൽ നമിക്കുന്നു.”

പ്രണിപാതത്തെത്തട്ടുത്തും കൊണ്ടു നവമാലികയും അവളുടെ മത്തനായ ഭർത്താവും വിശ്വാഷകന്റെ ഹാല്ലു രു വീണ നമസ്സില്ലെ തങ്ങളുടെ വൈയാത്രം വിസ്തരിച്ചു ക്ഷമിപ്പാൻ താൽപര്യമായി യാചിച്ചു. അവരെ ഫ്രോഹിപ്പാൻ തനി കിഞ്ചിത്തു മില്ലെന്ന വിശ്വാസന്റെ അഭ്യന്തരം പറഞ്ഞു. കായോ

പദ്ധതിമൊന്നം തല്ലും ഒരു പ്രശ്നജ്ഞനുകൂട്ടിട്ട ആത്മമത്തിൽ നിന്നും നിമ്നക്കനായതു കൊണ്ട് ആത്രേയൻ നിർബന്ധം സന്തോഷിച്ചു, കൂതാത്മകനായി അവിടം വിച്ഛ മാറി. മല്ലപ രോട്ട് സംസ്കൃതം ഉണ്ടായതു കൊണ്ട് താൻ ഭേദഗായി എന്ന കത്തി ഒരു കളത്തിൽ കളിച്ചു തുല്യനായി തന്റെ പ്രിയവയസ്യേന സന്ദർഭപ്പൂനാനായി കീഡോദ്ധാനത്തിലേ കൈ പോയി.

ആത്രേയൻ എത്തത്തിനും മുമ്പ് തന്നേ ജീമുതവാഹ നന്നം മലയവതിയും ചതുരികയും ഉപവനത്തിൽ വന്നി തന്നു. അവർ കഴിഞ്ഞു പോയ വിവാഹോത്സവത്തോടു റിച്ചു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ആത്രേയൻ വന്ന ചേർന്ന പ്രോപ്പ മിത്രാവസ്ഥ ഉടനെ അവിടെ വരുമെന്നിവും കിട്ടിയതു കൊണ്ട് ഈ സല്ലാപം അവർ നിൽക്കി. മിത്രാവസ്ഥ വന്ന് ഒരു രൂസനകരമായ രൂത്താവത്തം അറിയിച്ചു—“സബേ, പൂർബവെറിയായ മാതംഗൻ ഭവാനൻറെ സാമ്രാജ്യം പിടിച്ചു കുറി സ്വാധീനം വെച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന് അറിയിപ്പുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സങ്കടപ്പെടുന്നു. യുംഗുനം തുല്യതന്നും ആകു ശരുവിനെ ശിക്ഷിച്ചു രാജ്യം വീണ്ടും കൊപ്പവാൻ എന്നിക്കും അന്നവാദം തന്റെബേജും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആയും ധാരാസം പരിശീലിച്ചു വിനിത്താവും നിവൃത്തിനായ എന്നെന്നു സെസനിക്കുന്നാൽ പ്രഖാസം തുടക്കതെ നഷ്ടമായ വിദ്യാധര സാമ്രാജ്യം വീണ്ടും കൈവാശരേറ്റുകയും. സിദ്ധസേനനായി പത്രം ഞാൻ തന്നേ റവറിച്ചു ശരുവിനെതോല്ലിച്ചു് കാടിച്ചു കളഞ്ഞ ശേഷം ഭവാനെ സ്വരാജ്യത്തിൽ പ്രതിംഗു ചെയ്യാം.”

ഈ രൂത്താവത്തു കേട്ട ജീമുതവാഹനും ഒരു രൂസനി ക്കാതെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു്— സബേ, മിത്രാവസ്ഥ, ഭവാനൻറെ ശശ്രംഘരാക്രമങ്ങളെ ഞാൻ വളരെ ഫുംഗിക്കയും ബുദ്ധി

മാനിക്കയും ചെയ്യുന്ന. എൻ്റെ രാജുപ്രാണ്ടിക്ക വേണ്ടി സൈന്യങ്ങളേയും കോശങ്ങളേയും വിനിയോഗിപ്പാൻ ക്രാന്തിയതു വൊണ്ട് എന്നു കൃതാത്മകായി നന്നി പറയുന്നു. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യം വീണ്ടു് കൊംബാൻ ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം പ്രതിക്രിയ അക്കഹാരം അതു് എനിക്കില്ലെല്ല. യുദ്ധം നിമിത്തം അമിതഹായ പ്രാണനാശവും ദന്തവ്യർഹവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാക്കുന്ന മലം അനാദിക്കണ്ണതു് ആർ? ജീവനേയും ദന്തതേയും രക്ഷിച്ചു, രാജുത്തിൽ ശാന്തിയും സന്തുലിയും ഉണ്ടാക്കി, നിതപദ്ധതിക്കായി രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ചുത്താശൻ ആരംഭായാലും ജനങ്ങൾ ഭക്തിയോടെ അനുഭവിച്ചു നാട്ടുനാട്ടുനെന്നതു കൊണ്ട് അവക്ക് എന്നു തന്നെ ചക്രവർത്തിയായിരിക്കേണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തമില്ല.

“നവീന്നപ്പേരും മുലം സംഭാവ്യമായ അനന്തമണി ഓം നിന്നു പ്രജക്കളും ഉദ്ദരിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം എന്നാനല്ലേ വഹിക്കേണ്ടതു് എന്ന ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. സ്ഥാനപ്പെട്ടു നായതിൽ പിന്നെ ആരം ഭാരം എനിക്കില്ല. ഇപ്പോൾ സാമ്രാജ്യാധികാരം ലഭിച്ചു ദാതംഗർ ഉർക്കാഞ്ചേഷ്ട്വായതു കൊണ്ടു തന്നെ ശ്രീലഗ്നിശാഖാഭൈണിക്കാണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ ചുവർരാജാക്കന്മാരുടെ ഗ്രാമങ്ങളെ വിസ്തൃതിപ്പിച്ചു്, ജനങ്ങളുടെ ഹിതങ്ങളെ സാധിപ്പിച്ചു് അവരുടെ റജിസ്ട്രിക്കേന്നതിൽ സർജ്ജ തമനാ പ്രയതിച്ചു് അവരുടെ ആരംഭാധ്യദേവതയാകും. ആ പ്രോം മാതംഗരന്നു ഭരണം നിമിത്തം സാമ്രാജ്യത്തിനേന്ന പ്രജകൾക്കും ഉദ്ദോഗസ്ഥന്മാർക്കും യാതൊരു ക്ഷയണവും വെച്ചാകല്പവും ഉണ്ടാക്കില്ലെല്ല. ഒക്കെത്തന്നു രാജാവു് പ്രജകൾക്കും മന്ദിരങ്ങൾക്കും ശാക്ഷാത്വകാരം തന്നെ ഇല്ല. സ്വപ്ന യോജനതേയും നശിപ്പിച്ചു് വരദ്രോഹം ചെയ്യാൻ ആർ ചെയ്ത്തോട്ടുടം? എന്നിവിക്കവും പാരത്രികരും ആയ സുവം പ്രാവിപ്പും ആത്മാവശ്രൂമായ അത്മം രാജഭോഗമായ കര-

തതിൽ നിന്നു പഭിക്കേണ്ടതാക്കയാൽ പ്രജക്കാർഷ പ്രതിക്രൂല് മായി ആരം പ്രവൃത്തിക്കും?

“എൻ്റെ സ്വന്തകാർമ്മഭാണം പിന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ടതു. സുഖം മനോവു തതികളെ അത്രയിച്ചിരിക്കയാൽ എനിക്ക് എല്ലാത്തതും സുഖമായിരിപ്പോൻ കഴിയും. ഒരു രാജ്യാധികാരിയിൽ അഭ്യന്തരിക്കുന്ന സവംസുഖാവഭ്യന്തരം എനിക്ക് അഭ്യന്തരിക്കുന്ന നിന്നും കീടിക്കും. ‘പരോപകാരയ സത്താം’ എന്ന ജീവനും എന്ന മഹാഭവദേഹം അനുസരിച്ച് നടപ്പാൻ അടവിയിൽ സന്ദർഭങ്ങൾ വളരെ കാര്യമാണ്. ഇതാണ് ആരം സ്വകാര്യിവന്നതിന്റെ മുഖ്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെ.

“ഭവാൻറെ നവോധ്യയായ ഭഗവിനി ഈ ഭാഗ്യക്കച്ചയത്തിൽ പരിത്വിക്കും എന്ന ശക്തിക്കേണ്ടാം. എൻ്റെ സുഖദാന്വദങ്ങളിൽ സമാധിപ്പിക്കുകയാളും വാൻ സംകല്പം ചെയ്തു” എൻ്റെ സഹായമാം ചാരിഞ്ചിയായി എൻ്റെ വംശത്തിന്റെ യശോധനത്തെ സവംതമനും സംരക്ഷിപ്പോൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു; മലയവതി സാമ്രാജ്യലക്ഷ്മിയുടെ ചാപല്യം കണ്ണു വിശ്വാസിക്കുമെന്ന സ്പഘ്പത്തിൽ പോലും ഉന്നമിക്കേണ്ടാം. പതിപ്പേ വത്യായ ഈ സതിക്ക ജീവിതസവംസ്പം ഭർത്താവാക്കയാൽ ബാധ്യവിഷയങ്ങളിൽ അവപ്പുകൾ ആരുസക്കി ഉണ്ടാക്കുമോ? പ്രീതിക്ക് എക്കാജനമായ പ്രാണനാമഗനിൽ നിന്നു മാത്രമല്ലാതെ അവപ്പുകൾ അഞ്ചന്തപ്രാഞ്ചി നിശ്ചയമായും മില്ലു. അതു കൊണ്ടു സഹോദരിയെക്കാറിച്ചു ഭവാൻ പരിത്വിക്കേണ്ടാം. ചുത്രധാരൻ്റെ കാഞ്ഞാനും മുളിജാതകമാണെന്നും ഒരു വിശ്വാസമുണ്ടുണ്ട്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു കൈ മാസം തികയുന്നതിനു ആണു ഭർത്താവിന്റെ സാമ്രാജ്യം നശിപ്പിക്കാതെക്കു ഗ്രഹചാരം ചിട്ടിച്ചു ഭൂഖ്യാബന്നും പാമരണ്ണിക്കും നിന്നിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ എന്നാൻ പിത്രശ്രൂഷക്കായി തപോവന്നതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പു

തന്നേ മന്ത്രിമാർ മാതംഗൻറെ അലക്കുമത്തെ അറിയിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു കൂട്ടക്കാരെ സാമ്രാജ്യം പരിത്രജിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അടവിയിൽ വന്നതു. അതു കൊണ്ട് പ്രിയ മലയവതീ, ഈ ഭൂമാന്തരിനു കാരണം ഭവതിയുടെ ജാതക മല്ല. എൻ്റെ ധർമ്മനിഷ്ഠു തന്നേ.

“പ്രിയവയസ്യാ, യുദ്ധത്തിനു വിരോധമായ ഗ്രായങ്ങളും മറ്റും ഞാൻ ഇതു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നല്ലു വളം ആലോചിപ്പിപ്പിൻ. അതു കൊണ്ട് പ്രതികാരത്തിൻറെ ആലോചനയെ ഉപേക്ഷിപ്പിപ്പിൻ. സൗഖ്യം മായി വളരുന്ന ശാകങ്ങളുക്കാണ്ട്”¹⁾ ഈ ദശഭൂദിരത്തെ നിറപ്പാൻ കഴിയുന്നോപാദം തന്റെ സുവാത്തിനു മറ്റപ്പോൾ പ്രാണികളെ വിംസിച്ചു പാതകവും ചൊയ്യണമെന്നാണോ? അതു കൊണ്ട് യുദ്ധാദ്ദേശം ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വന്ധമനായി രിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നോ.”

മിത്രാവസ്ഥ ഈ തീംഗ്രസംഗം കേട്ട മറ്റുവടിയായി കന്നം പറവാൻ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട് വളരെ ദ്രോവിച്ചും സ്വാത്മം തീരെ തുജിച്ചു പരഹിതത്തെ സംരക്ഷിപ്പാൻജൂ തന്റെ സ്വാലപന്റെ അസാധാരണമായ ഒദ്ദേശ്യം വിചാരിച്ചും ഡാങ്കമാനൻ അതുനും ആദ്യം മുട്ടുപുട്ടു. സ്വാധീനം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ജീവസന്ധാരണം സുകരമായുംതമോ? ഈ നയ ത്തിൻറെ പരിണാം എന്നായിരിക്കുമെന്ന ഭൂമിച്ചു മിത്രാവസ്ഥ ചിന്താത്തരനായി.

കരിക്കൽ ജീരുതവാഹനനാം മിത്രാവസ്ഥം സമുദ്രതീരത്തുനടന്ന കാറന്തു എല്ലാക്കായിരുന്നു. വേലി പോന്തി അടക്കതു വരുന്നതു കണ്ടു് അവർ ചില കന്നുകളുടെ സാമീപ്യം നടന്നു.

1) സുപ്രശ്നവാനജനു ശാകനാവി പ്രസ്തുത |

ഈസ്യ ദശഭൂദിരസ്യംതെ കഃ കരുഷം പാതകം രഹിത ||

അപ്പോൾ ഹിമാദിശിവരണ്ണലൈപ്പോലെ വെള്ളത്ത പാറ കുളങ്ങൾ ജീമുതവാഹനൻ അവ മലയഗിരിപ്രസ്ത്രങ്ങൾ അല്ല യോ എന്ന ചോദിച്ചു. ഗതസ്ഥൻ നിത്യം ഭക്ഷിക്കുന്ന സ്വംബന്ധം എല്ലാകൾ അധികം അനേകായിരം കൊല്ല ഞം കിടന്ന കന്നായ്ക്കിൽനിന്നും മിത്രാവസ്ഥ പറഞ്ഞു. തന്റെ ദശാഭരണത്തിൽനിന്ന് പൂർത്തിക്കു വേണ്ടി വഗ്രാശൻ നിശ്ചയമായി അസംഖ്യ പ്രാണികളെ ഹിംസിക്കുന്നതു കൊണ്ട് വിദ്യാധരൻ പരിത്വച്ചു. ഈനി രേഷ്മിച്ചു നാഗരണ ലൈകിലും നിത്യപദ്ധതിക്കു ജീവിക്കുന്ന എന്ന വിചാരിച്ചു സ്വീരാജാരും സ്വാത്മാവിനെ സമർപ്പിച്ചു പക്ഷിഗ്രന്ഥ പ്രസന്നനാക്കി അദ്ദേഹം വാങ്ങാൻ ശ്രമിക്കാത്തതു് എത്ര ലാജജാവഹം! പ്രജകളിൽ കാരോത്തതനെ ശ്രദ്ധവിനു കൈ നാമാജ്ഞാംതതു് അവൻനിന്ന് ബലം വല്ലിപ്പിച്ചു സ്വജനവി നാശം ചെയ്യുന്ന ഒരു കരാറിനെ അവലംബിക്കുന്നതിൽ സ്വീഡിച്ചൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചു പ്രജാവാലന്തിക്കയും രാജത അപ്രാവിശ്രവും വാച്ചാദഗ്രാഹരം തനേ! താൻ രക്ഷിക്കേ ണ്ണിയ സ്വീണഭിൽ നന്നിനെന്നുതിപ്പാലിപ്പാനായി തന്റെ ജീവനെ വിധഗ്രാഹ്യനും ബലി കൊടുക്കുന്ന എന്ന പരവാൻ ആതിരേഷൻനിന്ന് രണ്ടായിരം നാവുകളിൽ നന്നിനു പോലും ശക്തിയില്ലാതെ ഫോയോ? കുഞ്ഞം! എന്നാൽ ഒരു സ്വീം തത്തരയകിലും ഗതസ്ഥൻനി ഹിംസയിൽ നിന്നു സംരക്ഷിപ്പാനായി സ്വാത്മാവിനെ തുജിപ്പാൻ ജീമുതവാഹനൻ സത്രമായി സംകലിച്ചു.

ഇപ്പോൾ മിത്രാവസ്ഥ അച്ചൻനിന്ന് കല്പനപ്രകാരം കൊട്ടാരത്തിൽ പോയി. അടക്കത്തു വരുന്ന തിപാവളിദിവസം വയ്ക്കുവരുമാർക്ക് കൊടുപ്പാനുള്ള സാമ്മാനങ്ങളുത്തീച്ചു് ഏഴുന്തേരു ണ്ണിയിരുന്നു. മിത്രാവസ്ഥ പോയ ഉടനെ ജീമുതവാഹനൻ സ്വീണഭിൽ മന്ത്രത്തിയോത്തു ശ്രാക്കാത്തനായി നടക്കണ്ണോപാൾ

കെ നാഗസ്രീയുടെ അത്തർവിലാപം കേട്ട്. സ്വപ്നരാജാവായ വാസുകി ഗതശാമായിച്ചെഴുത്തു നിശ്ചയപ്രകാരം അഥവാ നേത്രത്വേത ദിവസം ഈ വുദ്ധസ്രീയുടെ ഏകഘട്ടത്രാനായ ശേഖാ ചുഡാക്കൾ അത്തമാവിനെ ഗതശാമാവലി കഴിക്കേണ്ടിയിൽക്കൊണ്ടു. അത്രാസനാമായ പുത്രനാശത്തെക്കറിച്ചു വിലവിക്കുന്ന മാതാവിനെ അത്രശ്വസിപ്പുന്നൾ ശംഖചുഡാക്കൾ ശുമിച്ചു. “മരണം ചൊയ്യേണ്ടാലെ നബ്രഹ നിരന്തരം അനുഗമിക്കുന്നതു കൊണ്ട്” അതു് അപരിഹാര്യം തന്നേ. അതു് അടക്കത്രു് വരുന്നതു് ഇന്നോ നാളുണ്ടോ എന്ന കാലക്രമത്തായ ഒരു ഭേദം ഉണ്ട്. പ്രസന്നിച്ചിട്ടിട്ടു് ഒരു മലവുമില്ലപ്പോ. ‘എത്തന്നേവ മി പാണിയിൽക്കു തൽ സ്വപ്നേന്നുമിരക്കുണ്ടോ’ എന്ന സ്വാധ തെരുത്തു അത്രുതിച്ചു സവംസ്വപ്നകലത്തിന്റെയും രക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി നമ്മുടെ മഹാരാജാവു ചെയ്തു ആജ്ഞാനായ ശിരസാ വഹിച്ചു അനുഷ്ഠിക്കൊണ്ടുന്നതു് എൻ്റെ ധമ്മകയാൽ അതിനെ നിവർഖിപ്പുന്നൾ എന്നു അംഗീകാരം അനുവദിക്കേണ്ടോ” എന്ന ശംഖചുഡാക്കൾ പ്രാത്മിച്ചു.

രാജനിയോഗം മുത്തുമായി നടത്തുവാൻ വന്ന ഉദ്ദോഗ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ശാസിച്ചു പറഞ്ഞു്:— “കാഞ്ഞങ്ങൾക്കും കുഞ്ഞും കുഞ്ഞാം തീരുത്തു തയ്യാറായി നിശ്ചിതകാലത്തു ചെന്ന് അത്തമാവിനെ ഗതശാമാവലി കൊടുക്കുക. ഗതശാമാവലി വോക്കു വെളിയാണെന്നു തിരിച്ചറിവാൻ ഈ രക്ഷവസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്ന് ധരിച്ചു വയ്ക്കുമല്ലതു ചെന്ന ഗതശാമാവലി വരവു കാര്ത്തു കൊണ്ടുകൊണ്ടു” എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു.

“സമയം അല്ലെങ്കിലേപ്പായാൽ സ്വപ്നവംഡം നിമ്മിഡം നിശ്ചയമായും നശിച്ചുവോക്കു എന്ന വാസ്തവം എന്നിക്കു നല്കുവണ്ണം അറിയാം. അതു കൊണ്ട് താൻ രാജശാസനം തുതുമായി അനുഷ്ഠിക്കും” എന്ന ശംഖചുഡാക്കൾ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചു് ഉദ്ദോഗസ്ഥൻ പോയി.

ഈവച്ചുഡി വല്ലുചിഹ്നങ്ങളെ ധരിച്ചുതു കണ്ട് അവ സ്ത്രീ അമ്മ ശ്രോകപരവഗ്രയായിരിപ്പും കിക്കരത്തു :— “അംഗ തിയായ എനിക്ക് ഇമത്തിൽ ആശ്വാസത്തിനും സുവ ത്തിനും വല്ല മാർദ്ദവം ഉണ്ടോ? എൻ്റെ വെവയ്യുട്ടും വ ഞങ്ങളെ ലംപ്പുകരിപ്പും നിംറതരം ഉത്സാഹിക്കുന്ന എൻ്റെ ഏകസംതാനമായ ഈവച്ചുഡി സ്ത്രീവം നിരിക്കിച്ചു” ആശ്വാസിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് പുത്രനാശത്തിക്കൽ എന്നാണ് ഗതി? വിധവയായ ഞാൻ ഗതികെട്ടു പോകുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടും നമ്മുടെ മഹാരാജാവിനു നിന്നെന്ന ശിവാക്കാൻ ദയ തോന്നാ തെ പോയതു് എൻ്റെ ഭാജ്ഞമുഖിപാകമാകയാൽ ആരേയും കററം പറഞ്ഞിട്ടു ഫലമില്ല. പ്രിയച്ചുത്രാ, ഈ ആവ ത്തിൽ നിന്നു നിന്നെന്ന ഉല്ലരിപ്പും മഹാരാജാവിനു് അംഗ കുമോ? നിന്നോട് തുടി ഈ വംശം അററു പോയാൽ പിതൃ ക്ഷാംക സർഗ്ഗതിയില്ലാതെ പോകുമെന്നോത്തു് എൻ്റെ വംശലുതിജ്ഞകായി നിന്നെന്ന രക്ഷിക്കേണ്ട ഭാരം രാജാവിനു തുടിയതല്ല യോ? ഇതരംകുടി ഔണത്രയങ്ങളെ വിട്ടുവാൻ എൻ്റെ പുത്രൻ പുത്രൻ സ്വാത്മാവിനെ ശത്യനാം ഉച്ചരാഹമാ കാൻ ആശ്വാസിക്കുന്ന മഹാരാജാവു് എൻ്റെ മകനാം അവൻ കടങ്ങൾ തീട്പും മാർദ്ദം അനേപാച്ചിക്കേണ്ടയോ? ജഗദ്ധിപ്പരാ, കരണാനിയേ, അങ്ങുണ്ട് അന്നലുഡിച്ചുാൽ ഈ വിസ്തീര്ണമായ ലോകത്തിൽ എൻ്റെ മകനാ റസ്താവ ലംബനം കൊടുത്തുല്ലരിപ്പും ആത്മമില്ലാതെ വരമോ? മേ ജഗന്നാമാ, അനന്തരായായ എൻ്റെ കൈ വെട്ടിഞ്ഞു കൂള വാൻ വിചാരിക്കുന്നതു് അങ്ങയുടെ കരണാനിയിലെയു ബിത്തദത്തിനാചിതമായും തമോ? എൻ്റെ ഈ വിചത്തിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കു” എന്ന വിലചിച്ചു് ആ കിഴവി മോഹാ ലസ്ത്രീപ്പട്ട നിലത്തു വീണു.

മകൻ അമ്മയെ ആശ്വാസിപ്പിച്ചു ദേയൽക്കായിരിപ്പും

യാചിച്ചു. “ഞാൻ അസംപ്പും സ്വജനങ്ങളുടെ ദിതത്തിനായി എൻ്റെ പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നതു ജനങ്ങളില്ലോ ഹം നിമിത്തമാക്കുന്നു. സ്വദേശരക്ഷണത്തിന് അവനവൻ ചെയ്യേണ്ടുണ്ടോ എന്നും അവനവൻ ചെയ്യാതിനാൽ സ്വജനങ്ങൾ എല്ലാവരും നശിച്ചു പോകും. ഈ ഭയങ്കരമായ പരിണാമം വരാതിരിപ്പാൻ അമ്മമാർ ഒരു നാലിലും വാസ്തവല്ലും ഗണ്യമാക്കാതെ അവരെ ഫ്രോസാഹിപ്പിച്ചു സ്വരാജ്യത്തെ സംരക്ഷിപ്പാൻ നിംബന്ധിക്കേണ്ണും. സ്വരാജ്യത്തിനും ജീവനെ സമർപ്പിക്കുന്നതു് എൻ്റെ ധർമ്മവും ആ സമർപ്പണത്തെ സസ്യേതാഷം അനന്തരവിച്ചുനിവർക്കുന്നതു് അമ്മയുടെ ധർമ്മവും ആരകയാൽ അമ്മ സ്വധർമ്മം അന്നുണ്ടിച്ചു തുടാത്മകയിരിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നും.”

“എൻ്റെ മകൻ, ഞാൻ ജീവിച്ചിതനാ ബഹുകാല ചായി. എൻ്റെ പ്രാരംഭോക്ത്വമുലം അന്തഭവിച്ച തീരാഗാരത്തു കൊണ്ടു ഞാൻ ഗദയനു പാരണായാളും വാദിക്കുന്നതു് മകൻ. എൻ്റെ അപ്രാരമ്ഭായ ദിവസരും തീന് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മക്കിക്കാരുണ്ടാണെന്നും. അതു കൊണ്ടു വധ്യചിഹ്നങ്ങളായ രക്തവസനങ്ങൾ എന്നിക്കു താ. ഞാൻ വധ്യസ്ഥലത്തെക്കു പോരാം” എന്ന് ആ പുഡണ്ണി പറഞ്ഞു.

“അമേധ, മഹാരാജാവു ചെയ്ത ഉടനുകടിയിൽ സ്കീകരിക്കിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. അമ്മയെ ഗദയൻ ഉപേക്ഷിച്ചു കൊപിച്ചു കരാറുണ്ടാലും ചെയ്തതു കൊണ്ടു് അസംപ്പും സപ്പുങ്ങളെ സംഭാരം ചെയ്യും. അതു കൊണ്ടു് ഈ മഹാനത്തിനും പരിഹരിപ്പാൻ ഞാൻ തന്നെ പോകേണ്ണും” എന്ന ശംഖചൂഡിലും ബോധിപ്പിച്ചു.

ഈവത്തെ സംഭാഷണം കേട്ട ജീമുതവാഹനനു മനസ്സു ലിഭുണ്ടായി വുസന്നാക്കലചിത്തരായ നാഗിയുടെ അരികെ ചെന്ന് അത്രാസനമരണത്തിൽ നിന്നും ശംഖചൂഡിനെ

രക്ഷിപ്പാൻ താൻ വനിരിക്കുന്ന എന്ന് അറിയിച്ചു. ആ നാശന്തി അദ്ദേഹം ഗതശബ്ദന്ന് ഉള്ളിച്ചു — “അംഗ്ലീയോ പബ്ലിക്കേറാ, ഇന്നന്തേ പാരണക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരി മഞ്ഞൽ എന്ന് ആകയാൽ എന്ന ക്രഷിച്ചു സന്തുഷ്ടനാ യുക്” എന്ന പറത്തു.

“എന്ന് ഗതശബ്ദം, അമേരിക്ക. റംബച്ചുവന്ന പകരം ഗതശബ്ദം എന്ന തന്നെ ബലി കൊടുപ്പാൻ വന്ന ഒരു വിഭ്രാ ധരനാണ്. റംബച്ചുഡാ, ആ വധ്യവസ്തുങ്ങൾ എന്നിക്കു താഴെ എന്ന ജീമുതവാഹനൾ പറത്തു.

അനീമിത്തമായ ഭ്രത്യയയ അറിത്തു് ആശയങ്ങളെടുട നാശന്തി പറത്തു— “നിന്തുസ്ത്രീതിന്നു ജീവിതത്തെ കൂടാം എത്രയോ സാരമേറിയതാകുന്ന ഭവജ്ജീവിതം. വിഭ്രാ ധരകല്ലേഷണമായ ഭവാനന പ്രതിരംഗ്കുകനായി സ്പീകർച്ചു ചുത്രനെ രക്ഷിപ്പാൻ എന്ന് ക്രക്കമില്ല. ഈ അകാലത്തുവിൽ നിന്നു റംബച്ചുവന്ന രക്ഷിപ്പാൻ തക ഒരു മുന്നവിശേഷവും അവന്ന് ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടല്ലോ അവൻ്നു ബന്ധുക്കൾ അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു? അപരിചിതനായ ഭവാൻ ഈ ഭജജ്ഞനുവിനെ സംരക്ഷിച്ചു് എന്ന ചുത്രം ചാത്മം ലഭിക്കും? എന്നെല്ലാട്ടു കമ്മ്യൂണിറ്റിലും പോലെ വരട്ടു എന്നുചു എന്നെല്ലാപ്പുരിതുജിക്കുന്നതു നല്ലു്.”

രക്ഷവസ്തുങ്ങൾ അവയ്ക്കുപെട്ട ജീമുതവാഹനൾ വളരെ നിംബന്ധിച്ചിട്ടും റംബച്ചുഡാ കൊടുത്തില്ല. “സംസാരസൃഷ്ടിയെല്ലാം മാട്ടിൽ ഉറുമായ തവസ്സു ചെങ്കു വിശ്വാമിത്രാദിമഹാശ്രിമാർ പോലും പ്രാണരക്ഷകരെ വേണ്ടി എന്നെല്ലാമാണു ശർക്കമ്മങ്ങൾ ചെരുതു? അവത്തെ അവ്യതികളിൽ നിന്നു ജീവൻ അമൃല്യവും പ്രേജ്യവും അതു വസ്തുവെന്ന പ്രതുക്ഷമാകുന്നു. ഈ വിശ്വജ്ഞനുവിനെ രക്ഷിപ്പാനായി അങ്ങുന്ന സ്വജീവന ചുല്ലു പോലെ നില്ലാര

മാകി തുജിക്കന്നതു കൊണ്ട് ആർച്ചം കര പ്രയോജനം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. വിഷജ്ഞങ്ങൾക്ക് വധിച്ചാൽ ലോകമെഞ്ഞുമെന്ന വിചാരിച്ചുട്ട തന്നേ ഗതശാഖിസംഹാരകന്മാരെ ഒറ ദീരുൾ സ്വജിച്ചിരിക്കുന്നതു. അതു കൊണ്ട് ഈ ഉദ്ധമതതിൽ നിന്ന് അങ്ങുന്ന നിവൃത്തനായാൽ അതു എനിക്കു വലിയ ചാരിതാത്മ്രമായും തം. കീർത്തിയുടെ നിഷ്ക്രൂക്തപരം കാണിക്കുന്ന ഉപമാനങ്ങളിൽ ഒന്ന് ശംഖം തന്നേ. എൻ്റെ നിമ്നലഭവംഗളുള്ളിയെ ഭവാന്നേരു ദേഹത്യാഗത്താൽ ഇനിക്കുന്ന അപവൃത്തി കൊണ്ട് കറുപ്പിക്കാൻ അനുപത്തംനാഥാവായ ഈ ശംഖചൂഡൻ ഇച്ചിക്കമോ? നീക്കലും ഇല്ല. നിശ്ചയം തന്നേ. എൻ്റെ വിയോഗം നിമിത്തം മുഖബാണ്ണിയിൽ ആണ്ടു പ്രോക്കന അമ്മയെ ആപ്പസിപ്പാൻ ഉപാധാനരം ആലോച്ചിപ്പാൻ ഞാൻ യാചിച്ച കൊഞ്ചിന്.

“പ്രിയസദേ, ഈ നേരം സൈധാത്മത്രേഖാട സംഭാഷണം ചെയ്യുന്ന കൊണ്ട് നന്ദക്ക സമ്പൂരം സിലിച്ച. ഈ നാം സുവർദ്ദിശങ്ങളിൽ സമഭാക്കകൾ ആകയാൽ സമാനാപ്പാനമാരാണ്ടോ. എനിക്കും പുതുകായ്ക്കുന്ന നിവർദ്ദിപ്പാൻ എനിക്ക് അസാധ്യം തന്നേ. പുതുമരണത്താൽ നില്ലുന്ന നയാളീന് കര മാതാവിനെ ആപ്പസിപ്പിച്ച സമാധാന ചെടുത്തുന്നതു ഹേവലമരകുമാകയാൽ പുതുനെ മുതുദിഷ്ടണ്ടിൽ അക്കരപ്പാതെ രക്ഷിക്കുന്ന ഭാരം സ്നേഹിതിനുമാക്കി കൂടിയതാണ്ടോ. ആ ഭാരം വഹിക്കുന്ന ഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാൻ എൻ്റെ അന്നവാദിക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്ന് എൻ്റെ സവാവു വിജ്ഞം വരത്തുകയില്ലെന്ന ഞാൻ പൂഞ്ഞംമായി വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്ന ജീമുതവാഹനന്നു സവിക്കാം പറഞ്ഞു.

എകിലും സത്യപ്രത്യായ ശംഖചൂഡനു അതെന്നും വക്ക് വെക്കാതെ — “എൻ്റെ ധർമ്മാചരണത്തെ മുടക്കാതെതന്നു

ഞാൻ യാചിക്കുന്നു. ഗതവർഷ വരാറായതു കൊണ്ട് ബീഡ് തസമായ എൻ്റെ മരണം അമ്മ കാണാതിരിപ്പും വേണ്ടി അപേക്ഷാ ഞാൻ ശോകിന്നുകേൾക്കുത്തിലേക്കു കൊണ്ട് പോയി തന്നെമഹിളിക്കുന്നു. ഭവാൻ സ്വന്തം കാൽപ്പം നിവർഖിപ്പും സ്വസ്ഥാനത്തു പോകുന്നു എന്നു ഞാൻ വണങ്ങമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു. ജീമുതവാഹനനോട് അന്നവാദം വാങ്ങി ശംഖചൂഡിലും അമ്മയോട് കൂടി ശോക ഫീംകേൾക്കുത്തിലേക്കു പോയി.

വിഖ്യാഹാനന്തരം വയ്ക്കുവരുന്നാൽ ഒരു മാസം രക്ഷവല്ലു അപ്പും ധരിക്കുന്നതു ചുവർക്കാലത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആരു ചാരം ചുരുക്കിച്ചു മലയവതിയുടെ അമ്മ കണ്ണുകിവശം രണ്ട് വലുങ്ങപ്പും അയച്ചുതു തക സമയത്തു കിട്ടിയതു കൊണ്ട് ജീമുതവാഹനനും വളരെ സന്തോഷിച്ചു. പ്രചാരണവായും, രൂക്ഷങ്ങളുടെ തീരുചലനം മുതലായ ലക്ഷണങ്ങളാൽ ശാഖയ്ക്ക് വരുന്ന വത്സാഭ്യന്തരം നിശ്ചയിച്ചു ശോണിതവസന്നങ്ങൾ ധരിച്ചും ആ വീരൻ വലുകിലായിൽ നിശ്ചയമായിക്കിടക്കുന്നു അനന്തരിച്ചു. തന്റെ പ്രാണനേന്ന ബലി കൊടുത്തു് ഒരു ജീവ നെ രക്ഷിച്ചു് രൈമഹയ അനന്തരിപ്പിപ്പുണ്ടാണും അവത്തെ കൂലി തെരു വിച്ഛിത്തി കൂടാതെ പ്രതിപ്പിപ്പുണ്ടാണും യോഗം വന്നതു കൊണ്ടു് ആ മഹാവുദ്ധങ്ങളായ അരധ്യാദം ആർക്ക് വണ്ണിക്കുന്നു?

ഇന്നേന്ന തന്റെ ചാരിതാത്മ്രത്തെക്കാറിച്ചു ജീമുതവാഹനനു പ്രഘായും നായിരിക്കുന്നും ശരവർഷ വയ്ക്കിലായിൽ ഇന്നും വിത്രാധികാരി കേൾക്കുത്തുട്ടണി. ആ പ്രേപ്പാർക്കുന്നതിൽ റഹംസു ചക്രങ്ങളായി ഉണ്ടായ വാദ്യ ലോംബങ്ങളുടേയും ശസ്യവംഗാനങ്ങളുടേയും മല്ലത്തിൽ ദേവന്മാർ ജീമുതവാഹനന്റെ മേരു ചുണ്ണുവും ചെയ്തു.

ഗതവർഷം ശതാഗ്രതം നിമിത്തതം ആവശ്യകരമായ

ദിക്കിലേക്ക് ജീഴുതവാഹനൾ ചെന്ന വിവരം കണ്ണുകി മുഖം എന്നും കേള്ക്ക് വിശ്രാവസ്സു് ചിന്താക്ലഗനായി ജാമാതാവു ജീഴുതക്കേരുവിന്റെ അത്രുമത്തിൽ മടങ്ങി വന്നവോ എന്ന് അംഗോപചിട്ടും ഒരു ദ്രാസമനെ അഭ്യന്തരാട്ട് അയച്ചു. ദ്രാസചാലൻ പണ്ണംശാലയിൽ ചെന്നാംഗോപചിട്ടുപ്പോൾ വുഡം രായ വാനപ്രസ്ഥർ ഇവയ്ക്കും ശ്രോകാക്ലരായി. മലയവതി ചില ദിനിമിത്തങ്ങളുക്കണ്ട് അതുവരുത്തു ശക്കിച്ചു കേഷാഭിച്ചു ഏതുതേരാട്ട തന്നിവാരണത്തിന്നായി ശ്രീശഞ്ചരിയെ യും നിന്നു. മകനെ എല്ലാ ദാർഢങ്ങളിൽനിന്നും സംരക്ഷിക്കേണ്ടെങ്കെന്ന തന്റെ ഭായ്യുടെ പ്രാത്മന കേള്ക്ക് ജീഴുതക്കേരു ചുറ്റുത്തു ചെന്ന ഇഗത്സാക്ഷിയായ സവിത്രാവിന്നിമുഖമായിനും ചുറ്റുന്നു എല്ലാ അന്തർമ്മണങ്ങളിൽനിന്നും കാത്തു കൊഞ്ഞുണ്ടെന്ന ഭക്തിപൂർവ്വം പ്രാത്മിച്ചു. ഇങ്ങനെ യും നില്ലുപ്പോൾ രക്താസിക്കമായ ഒരു മുക്തമണി അഭ്യേഹം തിരികെടുത്തു കാല്പ്പാരം വിശ്വാസം രോക്ക സംവിഹനമാനസരായ അത്രുമവാസികൾ ആരു ദിവ്യരത്നം അതുടേരെന്നറിയാതെ ബുദ്ധി മുട്ടിയേറ്റുപാൾ പദ്മവാരികൾ ബോധിപ്പിച്ചു:— “ഗതംസം ഭക്ഷിക്കുന്ന നാഗങ്ങളുടെ മസ്തകം അഞ്ചും നിന്നും നിന്നും ഇംഗ്രേസ് വിധം രത്നങ്ങൾ ഇംഗ്രേസ് പ്രദേശങ്ങളിൽ സാധാരണമായി നിവർത്തിക്കുന്നതു കൊണ്ട് മുറ്റംകക്ക് ഒരു അവകാശവും മില്ലായ്ക്കായി സ്വന്നമചിത്തരായിരിപ്പിന്.”

ഈ കേള്ക്ക് രൂഡിപ്പാധിരൻ:— “എൻ്റെ മകൻ കൊട്ടാരത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നവോ എന്ന് അംഗോപചിച്ചു് ഉടനെ മടങ്ങി വാ” എന്നു ദ്രാസമനോടു പറഞ്ഞു. അവൻ ആ കല്പന കേള്ക്ക് കൊട്ടാരത്തിലേക്കെതിരിക്കേ പ്രോത്തി.

ഈ ശംഖചൃഥിയൻ്റെ വുത്താന്തം പറയുന്നു. അഭ്യേഹം ശ്രോകാംശംകേൾക്കുത്തിൽ ചെന്ന് ഇംഗ്രേസുനു വന്നിച്ചു് അമുഖം അവിടെ വിട്ട് വാല്ലുശിലകൾ അരികെ ചെന്ന നോക്കിയ

പ്രോസ് റക്കമാംസാദിക്കളുക്കണ്ട്, ഗതഡി വിദ്യാധരനെ എടുത്തു കൊണ്ട് പോയി എന്ന് അനുമാനിച്ചു. താൻ അപ്പും വൈകിയതു കൊണ്ട് കത്താനാനിധിയായവിദ്യാധരൻ സപ്രാണനേപ്പരിത്രജിപ്പും സംഗതി വന്നവല്ലോ എന്നോത്ത് ശംഖചൃഥിനു പരിത്വിച്ചു:— “ഈ വയത്തിന്റെ പാതകം എന്നെന്നു തലയിലാണ്. സ്വാത്രപരരായ ഇന്ന നേരുക്കൊണ്ട് നിറങ്ങു ഈ ഭ്രഹ്മക്കത്തിൽ പാതയ്മായി സ്വാത്വാവിനേപ്പരിത്രജിക്കന്നവർ ആരു? ഈ ദിവ്യപുത്രവു രത്നം നഷ്ടമായാൽ ലോകമിത്തണ്ട് ശ്രദ്ധപ്രായമാകം. ഈ അനുത്മം വരാതിരിപ്പും ഗതഡി അദ്ദേഹത്തെ കുഷിച്ചു തിക്കന്നതിനു മുമ്പ് സംരക്ഷിപ്പും താൻ ഹാടനാ. കുഷി ചു കഴിത്താൽ ആ മഹാത്മനെ അനുഗമിച്ച പരലോക ത്തിൽ ചെന്ന ശ്രദ്ധയിക്കം.” ഈദിന ആലോചിച്ച ശംഖചൃഥിനു ഗതഡിനെ അനേപാചിച്ചു പോയി.

നിലത്തു രക്ഷബിന്ദുക്കളു സൃഷ്ടിച്ചേന്നാക്കി ഗതഡി പിള്ളടക്കം പോയ ശംഖചൃഥിനു ജീമുതകേക്കുവിഞ്ഞു ഉടജത്തിനു സമീപം എത്തി. ഈവന്നക്കണ്ട് വുദ്ദവിദ്യാ ധരിച്ച പുത്രൻ്റെ വൃത്താന്തം അനേപാചിപ്പും തന്ത്വവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ജീമുതകേക്കും ബുദ്ധി മുട്ടിച്ചു ചോദിച്ചപ്രോസ്, വളരെ മനസ്സും വരെത്താട ശംഖചൃഥിനു ഭോധിപ്പിച്ചു:— “ഗതഡിന്റെ ഇന്നതേതേ ഉപധാരം താൻ ആയിതനു. എന്നെന്നു അമ്മമ്മ താൻ എക്കനാക്കയാൽ എന്നെന്നു മരണത്താൽ വംശം അററു പോകമെന്നറിഞ്ഞു” ആമുഖം ദേശനു മായി വിലപിച്ചു. ഈ വിലാവം കേടുണ്ടായ അനുകാവ ധാരാൽ പ്രേരിതനായ ഒരു വിദ്യാധരൻ എന്നു രക്ഷിപ്പും തന്റെ ആത്മാവിനെ ഗതഡിനും സ്വലി കൊടുത്തു. കഷ്ടം! കഷ്ടം! ഈ സമർപ്പണം നിമിത്തം എന്നെന്നു വംശത്തിനു പററിയ മാലിന്യം നീക്കാൻ എന്നെന്നു ജീവനെ വൈന്തേ

യന്ന് ബലി കൊട്ടതു പരലോകത്തു ചെന്ന് ആ ഉദാഹരണം ഡിജിപ്പാൻ സംകല്പം ചെയ്തു ഗതശരം അനേകം ഷിക്കക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു.”

ഈ വു തനാവൽ കേട്ട ജീമുതകേതുവും ഭായ്യും സ്റ്റൂഡിച്ച വിശ്വാസം ശംഖചൃഥിനും വേണ്ടനു ഉചചാരണമാണ് ചെയ്തു് അതുപരസിപ്പിച്ചു്. ബോധം വന്ന ഉടനെ ജീമുതവാഹനമാർക്ക് വിനാശം അസ്ഥാനമാക്കാൻ അശിലപ്രവേശം ചെയ്തു് മരിപ്പാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു്. അതുകൂടാതീൽ നിന്നു വെവ്വതാശിക്കേണ്ടും യജ്ഞഭാജനങ്ങളും എടുത്തു് അവർ പുറപ്പെട്ടു്. അപ്പോൾ ഈ സാഹര സകമ്മം ചെയ്യുന്നതെന്നു ശംഖചൃഥിനും വിരോധം പറഞ്ഞു :— “ഈ വിദ്യാധരരാജവംശം ഞാൻ നിമിത്തം നാമാവശ്യം ഹാണി കാണും! എന്നു രക്ഷിക്കേണമെന്നു ഞാൻ പ്രാതമിച്ചിട്ടില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല സ്വാമേധയായി എന്നു രക്ഷിപ്പാൻ പ്രാണാനന്ദാളിയും വാൻ പോകുന്ന എന്ന് അറിയിച്ചു ദ്രോം ഞാൻ ബലമായി വിരോധിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. എന്നാൽ കാഞ്ഞമിനി മൃച്ചവനം അറിയുന്നതിനു മൃച്ചവായി ഈ രണ്ടുകമ്മം ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞാൻ ഒദ്ദേശ്യത്താട്ടം അതുവരെ തേരാട്ടം കൂടി യാചിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഞാൻ ചെന്ന വെന്നതേരാക്കണ്ണു് പരമാത്മമിന്റു് വിവരം ബോധിപ്പിക്കുന്നതു വരെ ക്ഷമിച്ചിരിപ്പുന്നു്.”

ഈഞ്ഞെന്ന പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടുകൂട്ടി ശംഖചൃഥിനും ഗതശരം അനേകം ഷിച്ചു മുരാം പോകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ മലംഡ്രിയുടെ ഒരു ശിവരത്തിൽ ഗതശരംകണ്ണു് സന്ദേശം ഷിച്ചു :— “പക്ഷീഗ്രാ! എന്നെന്നായിരുത്തു ഇന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതു. ആ തിരുവാത്മാവിനെ ഉടനെ വിട്ട് എന്നു രക്ഷിച്ചു തുളിപ്പെട്ടുക. ആ തയാനിധിയെ രക്ഷിച്ചു സ്വാദിശാം തുളിപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നതേ!” എന്നുചുത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഈ ഭീഷണിക്ക് മുമ്പ് തന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിരതനായ ഗതഡിൻ വിത്രാധിരാജർ യീരത, അതിരോഹ്യ ശക്തി, അംഗസൗഖ്യവാം, ജീവോപ്പാസം, മുഖപ്രസാദം മുതലായ ഗ്രാന്റേജുകാണ്ട്' അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ നാശമല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞു. തലൾക്ക് നബ്രാജുടേയും ചണ്ണു വിന്നേറയും അഭിംബാതത്താൽ വിച്ചിസ്ത്രിമാകാതെ ശരീരഭാഗ നേരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചക്രമായ രോമാശ്വം ഉണ്ടായതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു തിരുനാശന വിശ്രാം ചെയ്തു, ഗതഡിൻ ഭക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ചിച്ചിപ്പിച്ചു.

പക്ഷിഗ്രന്ഥ ഭക്ഷിക്കാതിരുന്നതു കണ്ട്, നായകൻ പറ ഞ്ഞു :— “അഭ്യം വിഹാഗ്രഹം, ശരീരത്തിൽ ഇനിയും രക്തവും മാംസവും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കേ തൃപ്തിയാക്കുന്നതു വരെ ഭക്ഷിക്കാതെ സ്വന്മന്യായിരിക്കുന്നതു് എന്തിനു? കൂദാശയും ഭക്ഷിക്കാതെ കാണ്ട് പട്ടിണി കിടന്ന വലയുണ്ടു് ഉചി തമോ? അതു കൊണ്ട് ഇച്ചും പോലെ ത്രജിച്ചു സന്തോഷി ക്കുന്നമേ!” എന്ന നിംബുലമായി അപേക്ഷിച്ചു.

നായകൻ തലൾക്ക് നിരതിശയമായ ശാംകീയ്യും, ശൈമ യ്യും, ബൈയ്യും മുതലായ ഗ്രാന്റേജും മേതുവായി പ്രാണവേ ദനയെ നിറ്റ്യാരമായി ശണിച്ചു ശരീരത്തിൽ ശേഷിച്ചു രക്ത മാംസങ്ങളെ അന്വഭവിപ്പാൻ നിംബുസിക്കുന്ന വിത്രാധി നോട് ഗതഡിൻ വിനീതനായി പറഞ്ഞു :— “മഹാധീരാ, ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിയായി. അങ്ങുന്ന് അതിരെന്ന് അറിയുവാൻ എനിക്കു വളരെ ഷണ്മുഖമാണ്. പറയുവിൻ്.”

അപ്പോൾ ഗതഡിന പ്രോത്സാഹിപ്പാൻ ജീരുതവാഹി നാൾ പറയുന്നു :— “മനസ്സ് അനന്തരമാണോ. വിശ്രദ്ധ കൊണ്ട് കാശ്ച പ്രസ്തുതപ്പോൾ മനസ്സിനു സംപ്രവൃത്തികൾക്കുചെറു ത്രിടാ. അതു കൊണ്ട് ഇം ദേഹത്തിൽ ഇന്നും കിടപ്പു ഇം ധാത്രക്കാലേക്കാണ്ട് ഏപ്പറാഫ്രണ്ടു കനാമതായി തീക്കം.

നഘരവും നിസ്ത്രയോജനവും ആയ ഈ ദേഹം ഭവാൻറെ ക്ഷുഠിപ്പിഡാനിക്ക് ഉതകിയതു കൊണ്ട് ഞാൻ സ്വന്മചിത്തനായി എൻ്റെ വൃത്താന്തം കമ്പിച്ച ധന്യനാകം. അതു കൊണ്ട് മട്ടി കൂടാതെ കൈച്ചിട്ടിൾ.”

ഈവർ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നോപശം ശംഖചുഡാൻ പി നന്നയും ഉള്ളൊഴിച്ചുപറത്തു:— “വിധംഗമനാമാ, നിംഗാ ഷിയായ കെ ചുംബാത്മാവിനെ സ്വപ്നവുംപും ഭജിക്കത്തേ! അദ്ദേഹത്തെ ഇം ക്ഷണം വിട്ട് എന്നെന്ന തിന്ന തുഷ്ടിനാക്ക എന്നു ഞാൻ സോൽക്കണ്ണം പ്രാത്മികനും. എന്നിക്കളും സ്വപ്നലക്ഷണങ്ങൾ ആ വിദ്രൂധരചക്രവർത്തിക്ക് ഇല്ലായ്ക്കു യാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഭക്ഷിക്കത്തേ.”

ഈ അദ്ദേഹത്തെക്കൊട്ട് ഗതിയൻ — “സപർഡലോകത്തിലെ പല പ്രദേശങ്ങളിലും ചാരനാദിഗണങ്ങേവതമാർ ഇം വിദ്രൂധരചക്രവർത്തിയുടെ ഗ്രാന്തഭൈസ്ത്വാടി സൗതിക്കന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടണ്ട്” എന്നു പറത്തു. “ദിവ്യനായ കെ ഭോധിസ്തപനെ അറിയാതെക്കാനാവല്ലോ. ഞാൻ നി സ്വാജം പരിത്പരിക്കുന്നു. ഇം മഹാപാതകത്തിനു പ്രായ ശൈത്യമായി ഞാൻ അശ്വിനിപ്രവേശം ചെയ്തു കളയാം” എന്നു ഉള്ളൊഴിച്ചു.

അദ്ദോപശം അശ്വിപാത്രങ്ങൾ എടുത്തു കൊണ്ട് വത്തന ചില്ലരക്കണ്ട് ഗതിയൻ തന്റെ മനോരമം അനായശ്വരനാ സാധിക്കാമെന്ന വിശ്വസിച്ച സന്ദേശിച്ചു.

അതേ സമയം ശംഖചുഡാൻ ജീമുതവാഹനന്റെ സമീപം ചെന്ന വയ്ക്കുന്നമേതം മാതാപിതാക്കന്നും വന്ന വിവരം അറിയിച്ചു. ഗതിയൻറെ കൂത്ത് നവങ്ങളുടേയും കൊക്കിന്റെയും പ്രധാരം കൊണ്ട് വികീണ്ണമായ ശരീരം കാണാത്ത അവർ സങ്കടന്ത്രിക്കുമെന്ന ശൈക്ഷിച്ച ജീമുതവാഹ

നന്ന് തന്റെ ദേരീരം അതുസകലം വാഗ്മി കൊണ്ടു മുട്ടിക്കാളുവാൻ ശംഖചൂഢു പറഞ്ഞു.

ശംഖചൂഢു യൻ അതു പ്രകാരം ചെയ്തു് എങ്ങനെയിരുന്നു ജീമുതകേതു് അടക്കത്തു ചെന്ന മരിക്കാറായ മകനോടു പറഞ്ഞു :— “പ്രിയവത്സ, എങ്ങനെ വിട്ടു പോകുന്നവോ? വുഡു രായ എങ്ങനെ സേവവിദ്യാനായി സാമ്രാജ്യാധികാരത്തെയും സർവ്വസുവാദങ്ങളെയും പരിത്രജിച്ചു എന്നെന്ന് ധിരനായ മകനേ, നീ എങ്ങനെ വിട്ടു പോകുന്നതു ചിത്തമോ? എങ്ങനെ ഇതവർഷം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടു് തന്നെ പ്രയോജനമില്ലെന്നതു വാസ്തവം തന്നേ എങ്കിലും ഗ്രഹസ്ഥാന്തരമത്തെ അംഗീകാരിച്ചു ഇന്നു നവോധ്യസ സ്വദാന്തരം അനാശ്വരിച്ചു തുടങ്ങുന്ന തിന്നു മുറുപ്പു തന്നേ അവബൈശ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു ന്വായമോ? നിന്നു ജീവാധാരമായി വിശ്വസിച്ചു് ആത്മനിർത്തിശേഷം സ്നേഹിച്ചു പോന്ന അമ്മയെ ആദ്യപരസിദ്ധിപ്പിപ്പുണ്ടു് നിന്നുവും കെ വാഴു പോലും പറവാൻ ഇല്ല യോ? നിന്നെന്ന് ദയാദാക്ഷിണ്ട്രാദിത്താഭാസക്കു് നന്ന കൊണ്ടു മധ്യതയില്ലോതു കെ സ്വപ്പനത്തെ രക്ഷിപ്പുണ്ടു് നിന്നെന്ന് പ്രിയപ്രാണനെ എടു തെത്തിറിയു പോശം എങ്ങനെ മരിച്ചു വംശം മുട്ടിയും എന്നു കെ വിചാരം തോന്നാതെ പോയതു എങ്ങനെടു എന്നു ദാശിപ്പേരും, വിദ്രോധരവംശം നാമാവശ്യമായുണ്ടിരാതിരിപ്പുണ്ടു് എന്നെന്ന് ഒക്കിക്കാ, രക്ഷിക്കാ.” എന്ന് ആത്മസ്വരത്തിൽ വിലചിച്ചു.

വുഡുരാജാജി :— “പ്രിയചൂഢു ട്രീ, ഉദയവതി, സത്രസ്വദാ വിശ്വനിയും സർവ്വമംഗലയും അതു ശ്രീപാപ്തി നിന്നെന്ന് സൗമാംഗല്യത്തിനാ ഒംഗം വത്താളുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു കരയാതിരിക്കു. നിന്നെന്ന് അത്രയാര തുടരേ വീണാ ശ്രദ്ധതാസികൾ കൈകു പോകാതിരിപ്പുണ്ടു് സൃഷ്ടിക്കാ. എന്നെന്ന് കാമനയായ ക്രന്നേത, ഭര്ത്താവോടു തുട്ടി അത്രമധ്യം

ങ്ങളെ ചെയ്തു ബഹുകാലം സുവമനഭവിക്കു. എൻ്റെ പ്രിയ
ചുത്രാ, അമ്മാ എന്ന് എന്നെന്ന ഇനി എപ്പോൾ വിളിക്കും.
അതിരററ ഭ്രതയയുള്ള നിണക്കു എന്നിൽ തുപയിരൈപ്പുനു
വരുമോ? ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞു് എന്നേയും നിന്റെ ഭയിൽ
യേയും അതുപരസ്യിപ്പിക്കുക.” എന്ന പറഞ്ഞു മുസനു
നിമിത്തം മുച്ചിച്ചു വീണാ.

“മുസനാധിക്രൂതാൽ അതുപുത്രാ എന്ന വിളിപ്പാൻ
കൂടിയും എനിക്കു നാവെട്ടത്തു ശ്രീകാതായല്ലോ. അങ്ങയ്ക്ക്
കരു വാക്കെങ്കിലും എന്നോടു പറയുതെ! രക്കാഡോക്കത്തി
ലേ ഉള്ള ലുനത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിച്ച ഭായ്യുംകും
ബഹുമാനിച്ചു് ഒരു മാസം മുഴുവൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു
ബൈധവ്യം അനന്തവിപ്പിക്കുന്നതു നീതിയോ? ഈ ജീവൻരണ്ട്
മാക്കുന്ന ബൈധവ്യംകൊണ്ടു എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു
ഞാൻ ചെയ്തു കുറഞ്ഞ എന്നെന്ന് എൻ്റെ പ്രാണനാമാ
കരു വാക്കു പറവിൻ.” എന്ന പറഞ്ഞു മലയവതി മോ
ഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീണാ.

ഇവതെട അപ്പാരസക്കങ്ങളുക്കണ്ടു ഗതശൻ ലജ്ജ
ക്രാന്തനായി തീയിലോ കടലിലോ ചാടി മരിപ്പാൻ ഉറച്ചു,
തന്റെ അപരാധം ക്ഷമിച്ചു കൊഞ്ചവാൻ ജീമൃതവാധന
നോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ നായകൻ പറഞ്ഞു:—
“ഭവാൻറെ അസംഖ്യമായ പാപങ്ങൾക്കു ദമ്പാണം പ്രായ
ശ്രിതമാകയില്ല. അത്തന്നുത്തു അതുന്തം ഗർമ്മമായ
പാതകമാകയാൽ, അതു ചെയ്താൽ പാപങ്ങൾ വർദ്ധിക്ക
യല്ലാതെ ക്ഷിയിക്കയില്ല നിയും. മാതാപിതാക്കന്നാരെ
അഭിഭാദനം ചെയ്തു ശേഷം ഭവാൻറെ പാപവിമോചന
ഭാഗ്യത്തക്കവിച്ചു് അതലോച്ചിക്കാം.”

ഇവതെട സംഭാഷണം കേട്ട ജീമൃതകേതുവും മറുള്ള
വരം വളരെ സന്തോഷിച്ചു് അതു യീരസ്പരം കേട്ട അദ്ദേ

അം നിത്യപദ്ധതികൾ എന്ന് അറഞ്ഞാനിച്ചു. അവർ അടക്കത്തു വരുന്നതു കണ്ട് അല്ലെങ്കാനം ചെയ്യാൻ ജീമുതവാഹനന്മ ശ്രീമിച്ചു ദ്രോം ക്ഷേണത്താൽ വീണാ. അതു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കൾ വുസനിച്ചു കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ ഭദ്രംഖരയെ വരുത്തിയതു താനാണാലോ എന്നോത്തു ശംഖചൂഡിനം വിലചിച്ചു. നിത്രേഷിയായ ഒരു ദിവ്യനേന ക്ഷേണിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദ്യാച്ചേരി ഒരു ചെയ്യാൻ താൻ കാരണമായും യതു കൊണ്ടു ഗതിയൻ അതുന്തം ലജ്ജികയും വുസനികയും ചെയ്തു ഇതികത്തിലുതാമുഖനായി.

ബോധം വന്നദ്ദോം ജീമുതവാഹനന്മ മാതാപിതാക്കണാരെ ആശാസപ്പെട്ടതുവാൻ ശംഖചൂഡിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതു കേള്ക്ക് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമ തീരാനായി എന്ന വിചാരിച്ചു വിശ്ലേഷിരായി. ഗതിയൻ്റെ സാഹസരവും തിരിയെ അധിക്കേഷപിക്കുന്നതു കേള്ക്ക് നായകൻ പറഞ്ഞു:— “പ്രിയമാതാവേ ക്ഷമിക്കോ. ബഹുധാതുകൾ ചേര്ന്നാണെന്ന രാത്രിം പൂറ്റതു പൊതിഞ്ഞെ ചാമ്പം മൂലം ദർന്മിയമായും ഓന്നാംവകിലും വാസ്തു വത്തിൽ അതു നിന്തുവും വീഭത്സവും ആർക്കനാ. കാരാഗാരമായ കളേബരത്തിൽ നിന്ന് ആത്മാവിനെ നിമ്മുക്കുന്നാക്കിയ പക്ഷീഗ്രനോട് നന്നി പറയുന്നതിനു പകരം നിന്ന ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമോ? സംസാരദിവസം ഭന്നിവാരവും ഭസ്തുമാവും അവ്യാഹരിതവും ആക്കയാൽ മരണം ദിവസനിവൃത്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാണോ. ആ മാർഗ്ഗം എഴുപ്പത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയതു കൊണ്ടു നാം സന്ന്താപിക്കയല്ലേ ചെയ്യേണ്ടതു? മരണം ഈശ്വരവിധി മുകാരം വത്സാവകിൽ അതിനെ ആർ തട്ടക്കം? ഈ പ്രസംഗക്കൂത്താൽ ഫ്രൈറ്റനായ താൻ ചെയ്യേണ്ടിയ തെള്ളാം നിന്തുവിച്ചു ശേഷം എന്നിക്കേ ഭൂമിയിൽ നിവസിപ്പാൻ സാധ്യമോ? എന്നെന്ന കമ്മൺസ് ടെന്റാതെ ഈനിയും

ശേഷിക്കണമ്പെട്ടിൽ ഇത്രോപം മരിപ്പാൻ ഇച്ചിച്ചാലും മരിക്കായില്ല ഫ്ലോ. സർജന്റ് അന്നുമാർക്കും ദാനിക്കും അതുവും അതിനുശ്രദ്ധിച്ചു വരുന്നതു കൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് പാരിവിധി എല്ലാം ഒരു ഭാഷയിൽ കൂടാതു കൊണ്ടു് സന്തോഷിച്ച സംസ്ഥാനത്തിൽ ആണ്, അതു കിരിബാകരനെ യുാനിക്കേണോ!“

ഈ തത്തോച്ചവന്നുണ്ടോ എന്ന് പ്രഖ്യാപനസ്ഥാപത്രതോ എട ശാഖയൻ്റെ തന്ത്രം ഉഡാരത്തിനും മാർഗ്ഗം ഉപദേശി പ്പാൻ വിദ്യാധരനോടു പ്രാത്മിച്ച. അത്രോപം അച്ചു കൊണ്ടു് അനന്തരിയോടു കൂടി ജീരുതവാഹനനു ചരിഞ്ഞു:— “അത്തമാ വിനെക്കാം പ്രിയതരവസ്തു കൊണ്ടു് സവ്വതം തന്ത്രം താന്ത്രാ ഷാളിക്കും അത്തമാവിനെ കോവിധിയം സ്നേഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് സവ്വതം തന്ത്രം അത്തമാവാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു പ്രവൃത്തി ക്കുക. മററുള്ളവതുടെ സുഖദിവസങ്ങൾ തന്ത്രം സുഖദിവസങ്ങൾ ആകുന്ന എന്ന ഏകക്രമാശുഭിയോടെ പ്രവൃത്തിച്ചും ജീവന്തൽ എക്കുടംബക്കമായി സ്വപചരണേഭമില്ലാതെ സന്തോഷിക്കും¹⁾. “പരോപകാരഃ പുണ്യായ പാപായ പരവിധനം” എന്ന തത്ത്വം കാത്തു പ്രവൃത്തിച്ചും പുണ്യ സംഹാദനം സുകരവും സുലഭവും അതിനും. മററുള്ളവരെ ഉച്ച പ്രവിക്കാതിരിപ്പാൻ ധനവും ധനവും ദേഹാഭ്യനും വേണ്ട മെന്തില്ല ഫ്ലോ. തന്ത്രം രക്ഷിക്കുക കത്തവണ്ണം ക്ഷയപകാരം ചെയ്യാൽ കത്താവിനും ഭോക്കാവിനും ഉണ്ടാകുന്ന പ്രീതി കും അതിത്തണ്ണോ? കുതാളം നാ പ്രായശ്രിതമില്ലോ²⁾. മേലിൽ കൂടു ജന്മവിനേയും ധിനിസിച്ചു പ്രോക്കാതെ ഇതു വരെ ചെയ്യു പ്രോയ്യ വാപ്പങ്ങളും വിചാരിച്ചു വരിതവിക്കുക. കൂടു ജന്മ

1) അധികം നിഃ: പദ്ധതി ദിവസം ലഘുക്കുതിശാം

ഉഡാരചരിതാനാം തു വസുശൈഖ്യവ കിഴംബകം.

2) കുതാളി നാണ്ഡി നിസ്തി:

വിന്നേറയും എസ്യപ്പുത്തിനം സെഞ്ചക്കുത്തിനം മാനി വരാത്ത വിധം സ്പർശിതം തേടുക. മരണം എല്ലോപ്പാൾ വരുമെന്ന അഞ്ചാനമില്ലായ്ക്കയാൽ¹⁾ സ്പദമ്മാനരജുംനാം നാളേക്കു മാറ്റി വെക്കേരണ്ടാം. ഇന്ധപരാരാൻറെ സാന്നിധ്യം എല്ലാടത്തും എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന വിശ്വാസത്താൽ അധമ്മം, ദിജുമ്മം, ചാപം മുതലായവയെച്ചു ഇംഗ്രേസ് സ്പദമ്മം അഞ്ചു ഷുച്ചാൽ സുകൃതങ്ങൾ ഒരു മഹോദാധി പ്രോലെ വല്ലിച്ചു് അതു വരെ ചെങ്കു പാപങ്ങൾ എല്ലാം അതിൽ ലയിച്ചു പ്രോക്ഷിം.”

ഈ ഉച്ചദേശം കേട്ട ഗതിയൻ നായകനോടു നന്നി പറഞ്ഞു സൃഷ്ടിക്കുകയെല്ലാം ശബ്ദമം ചെങ്കു എല്ലാ ജീവികൾക്കും അഭിയും കൊടുത്തു. ഇതിനാൽ സന്തുഷ്ടനായ നായകൻ ഈ ദിശപ്രതിജ്ഞയെ നിരും അഭവത്തിലൂടെ കൊംബംവാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. പിന്നെ നായകൻ മരണം അടക്കത്തിലെവന്ന് അറിഞ്ഞു ശംഖചുഡാനോടു ഗ്രഹം താഴിൽ ചെന്ന ശോകാവിശ്വു ഹായ മാതാവിനെ ആരംഭം സിസ്തിച്ചു ശത്രുഭിതി കൂടാതെ സുവമായി ജീവിപ്പാൻ പറഞ്ഞു.

മരണവേദന അസഹ്യമായപ്പോൾ ജീമുതവാധനൻ തന്റെ കൈകൾ കുനിച്ചു തുട്ടവാനായി ശംഖചുഡാനോടു പറഞ്ഞു. അയാൾ അതു പ്രകാരം ചെങ്കുപ്പോൾ നായകൻ—“ഈതു് എന്നെന്നു ചരമപ്രണാഹം” എന്ന പറഞ്ഞും കൊണ്ടു മാതാപിതാക്കാനാരെ നമസ്കരിച്ചു. “പ്രിയേ, മലയവതി, പതിദേവതേ, ശ്രീദേവിയെ ഭജിച്ചുഭജിച്ചു ശോകം വിസ്തരിക്കു” എന്ന പറയുന്നോഫേക്ക പ്രേദനയും കുഞ്ഞിനാം വല്ലിച്ചു നായകൻ പ്രശാന്തനായി നിന്ത്യാണം ചെങ്കു.

1) അഭരാമരവൽ പ്രാഞ്ചാ വിപ്രാംഗത്തിലെ ചിന്തയെക്കു മുച്ചിച്ച ഇവിടെ ഇവ കേരളം മുത്തുനാം ശംഖാചരണം |

അരുളോപം അവിടെ കൂടിയവർ ഈ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ഗ്രാന്തങ്ങളെ പ്രംബിച്ചതുടങ്ങി.

“മേ അനിമിത്രേഹപകാരിയായ പ്രാണില്ല മിത്രാ, നീ മാനിക്കാത്തകാ ഒരു ഗ്രാന്തമെങ്കിലും ഈ വിഷജന്മവിൽ ഉണ്ടോ? നിന്റെ അത്മാവിനെനക്കാം പ്രേരാന്തായി വിചാരിച്ചു എന്ന് വിട്ടു പോകുന്നതുചിത്രമോ? എന്നെന്ന് വിരഹിതായാൽ നീ ക്ഷേരിക്കയില്ലോ? പരസ്പരപ്രീതിയുടെ അനംബവ സ്ഥായ സപ്രത്യാർഹം ബലംരായ സ്നേഹിതന്മാർ വിരഹത്തിൽ കൂടും ജീവസന്ധാരണം എന്നെന്ന ചെയ്യും? അമ്മയുടുമ്മാരെ യും ഭാർത്താരത്രേയയും ഉപേക്ഷിച്ചു പരലോകത്തും എന്നെന്നു സത്കാരത്തിനാളും ക്രക്കാങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു നീ മുന്പു കൂടി പോയതു് എനിക്കിയാം. ഞാൻ ഒരു താമസിക്കാതെ എത്തുനാണു്. സ്നേഹിതന്റെ സേവകൻ പോവാൻ എന്ന അനവദിപ്പാൻ നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു” എന്ന ശാഖച്ചുഡിയൻ നായകന്റെ ബന്ധുക്കാളോടു് പറഞ്ഞു.

തപസ്പിനിയായ മാതാവു കണ്ണമുഖ്യത്തി ദീനസ്പര്യത്തിൽ പറഞ്ഞു:— “ദിക്ഷപാലന്മാരായ ദേവജനാരേ, എന്നെന്നു വിപന്നനായ പുത്രന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടും അവനിൽ ഒരു തോന്തരതിരുള്ളാൻ കാരണം എന്തു? പുത്രന്മാക്കം ദിസ്സുധാ മായിട്ടും എന്നെന്നു മുദ്രയം വിത്തിന്നുമാക്കാതെ കറിനമായിരിക്കുന്നു കൊണ്ടാലേ? പരാത്മം സ്പാത്മാവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യപുത്രനെനക്കാം നിങ്ങളുടെ അനുകൂലയെ അർഹിക്കുന്നവൻ ആരുരാണു? ഇംഗ്ലേമഹാത്മാക്കാം പ്രോക്തത്തിൽ ഉണ്ടായാൽ നിങ്ങൾക്കു ഭരണത്തിനു എത്ര സൗകര്യമുണ്ടും മുട്ടും? സപ്രയോജനത്തിനായിരുക്കിലും പുത്രനെ ജിവിപ്പിപ്പിക്കിൾ. മകൻ ജീവദാനം ചെയ്തു വിത്രാധരരാജവംശം നിലിപ്പിച്ചു എന്ന അപവൃഥാതി ഭാന്യമ്മത്തിനു വരാതിരിപ്പുനായി അനുത്വവഹിതാൽ എന്നെന്ന പുത്രനെ രക്ഷിപ്പിക്കിൾ.”

വിചാരണുംനായിതന ഗതശബ്ദം അനുത്തശ്ശേം കേട്ട മാത്രയിൽ തന്റെ തുല്യസംഖകല്ലും പരിധാരമായി എന്ന പ്രസന്നനായി. തന്റെ അപവൃത്തിയെ നീക്കാൻ ഇംഗ്രേസ് തും തും തെപ്പിനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന വിശദനിച്ച ഒരിശനെ വന്നിച്ചു. “എക്കെൻറ പുണ്ണത്താൽ അനേകർ ജീവിക്കുന്നു” എന്ന പ്രമാണത്തെ അവലംബിച്ച ഗതശബ്ദം വിള്ളായരനേയും അതു വരെ തിന്ന് ടടക്കിയ ഭജംഗങ്ങളേയും ജീവിപ്പിപ്പാൻ സംകല്പം ചെയ്തു സ്വർത്തിയിൽ ചെന്ന് അനുതം വഷിപ്പിപ്പാൻ ദേവന്മാരോട് പ്രാത്മിച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ മാതാപിതാക്കമാരുടെ ആദ്ദേഹപ്രകാരം പുതുനെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനു ശാംഖചുഡാൻ ഒരു ചിതയും സാക്ഷി. അപ്പോൾ എപ്പോവും അതു ചിതാഗിയിൽ ചാടി മഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു് ഇംഗ്രേസരുടെ ഭക്തിപ്പൂർണ്ണമായി നിന്നും ഭക്തിനമ്മായി ചുരുക്കിയിരുന്നു. ഭക്തിനമ്മായ മലയവതി ശ്രോകത്താൽ ഗൃഹം ക്ഷണം ചുരുക്കിയിരുന്നു. —അമേമു, ശഗരി, ഭഗവതി, ധാരാ ദത്തം കഴിഞ്ഞു് ഒരു മാസം തികയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ എൻ്റെ സൗമ്യമംഗലപ്പം അററു ചെവയയ്ക്കും എൻ്റെപ്പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്നു. എന്നിട്ടും എൻ്റെ അമുക്ക് എന്നിൽ ദയ തോന്നാതിരിപ്പാൻ എൻ്റെ കമ്മം തന്നെ കാരണം എന്ന സമക്കിച്ചാലും സത്രസ്വത്വിണിയായ അമുയുടെ വാക്ക് അസത്രമായും ലോകർ എൻ്റെ അമുയെയെ നിന്നിക്കു മെന്ന വ്യസനം എൻ്റെ ഇംഗ്രേസുവെയ്യുത്തെക്കാം അതു ധികം വ്യാകിലപ്പെട്ടുത്തുന്നു. അമുയുടെ വചനം അസത്രമായാൽ ലോകത്തിൽ നാസ്തികത്പരം സൗലുതിപ്പിത്തമാകം. ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിനുണ്ടോ അമു വല ത്രുപ്പങ്ങൾ ധിച്ച വതരിച്ചതു. അതു കൊണ്ട് അമേമു, നിംബു വചനം സത്രമാക്കവാൻ ഞാൻ വണക്കമായി പ്രാത്മിക്കുന്നു.”

ഈ പ്രാത്മം കേട്ട ഭക്താധിന്ദ്രിയായ ശ്രീശഗരി അവിടെ

അവിഭിച്ചു അരജനംവിച്ചു:— “ഈ സാഹസം കണം വേണാ. ദേവതാവിശ്വാസം ഇല്ല എത്തതു നിമിത്തം ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തുറന്നെന്നു. എന്നെന്ന് രാമനേ, മലയവർഡി, എന്നു വേദമാതാവാകയാൽ എന്നെന്ന് വചനം കരിക്കാലും അര ഏതമാകയില്ല എന്ന നല്ല വണ്ണം വിശ്വസിക്ക” എന്ന പറ എത്തും കൊണ്ടു ദേവി കലശത്തിൽ നിന്ന് അല്ലും ഇല്ലം കൈ, കിൽ എടുത്തു ജീഴിതവാധനങ്ങൾ മേൽ തളിച്ചു:— “ഈതാ നിന്നെന്ന് പ്രാണനാമപ്പൾ അക്ഷയത്താനുനായി എഴുന്നിറിരി ചെന്നു. സ്വാഗതം ചൊല്ലി അഭിവാദനം ചെയ്യ, പ്രിയ പുത്രി” എന്ന മലയവതിയോടു പറത്തു.

ജീഴിതവാധനൾ സ്വന്നം കണ്ണുണ്ടാവെന്നപ്പോലെ നിശ്ചായമായി നിന്നു ഭക്തിയോടെ ദേവിയുടെ തുകാല്ലുൽ വിശ്വ നമസ്കരിച്ചു. ഈ അദ്ധ്യാത്മാർത്ഥവും ക്ഷത്രിയവും അതയെ ഗൗരിമാധാരനും കണ്ണു് എല്ലാവത്റം അതഖയ്യുപ്പുട്ടു. അതേ സമയം കാറ്റും കാററ്റും ഇല്ലതെ അതകാശത്തിൽ നിന്നു പെയ്യുന്ന ഒഴുകണ്ണു് അഭ്യഞ്ച്യും അത്രുന്നതം വല്പിച്ചു് അവർ സ്ക്രിംഗൈസ്റ്റിന്നും. ഈ കണ്ണു് ഗൗരിഭഗവതി അത്സു ചെയ്യു:— “ജീഴിതവാധനനേയും എല്ലാ കാലം വെള്ളി മാല പോലെ പോന്തിക്കിടക്കുന്ന സ്വർപ്പംബരേയും ഉജ്ജീവി പ്രിപ്പും ഗതശ്വൻ ദേവലോകത്തു നിന്നു് അന്തരം വച്ചിപ്പും കുന്നും. ഗതശ്വൻ സ്വർപ്പവയപാതകാത്തിൽനിന്നു നിന്മക്കുന്നു നായി. ജീഴിതവാധനൾ തന്നെന്ന് പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിച്ചുതു കൊണ്ടു് എത്ര സ്വർപ്പകലാജ്ഞപ്പാം സന്ദേശാധികാരായി! എന്നു, കുറഞ്ഞ പുണ്ണ്യത്താൽ അനേകർ ജീവിക്കുന്നു.”

ഗ്രീഡേവിയുടെ അതുള്ളൂട്ടു് അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അസ്ഥിത്താജ്ഞപ്പാം ടുണ്ട്രാരിജ്ഞാജ്ഞപ്പാം ധരിച്ചു സന്ദേശാധികാരം സ്വപ്സന്നാധനാളിലേക്കു ബാധപ്പെട്ടു പോകാനതു കണ്ണു് എല്ലാവത്റം ജഗദ്ദിശ്വരിയെ സ്ത്രിച്ചു.

സ്വാത്മപ്രതിപത്തിലേം ഇല്ലാതെ വിഷജന്മവ
പോലും രക്ഷിപ്പാൻ സ്വപ്രാണനെപ്പറിത്രജിക്കത്തോടു കൂടി
യായ പ്രദർശനപ്രകാരമാണ് സാംഖ്യഭാഗം പ്രത്യേകിച്ചു
എന്നതു പ്രതിപാദിപ്പാൻ ശ്രീഭഗവതി ആനന്ദപരവാഹ
യായി വധുവർദ്ധനാരെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി വിശ്വാ
ധരച്ചത്രംവത്തിത്പരമരഭവിപ്പാൻ അമാവിധി അഭിജ്ഞകം
ചെയ്തു. അചുവ്രദ്ധം അനുല്പവും ആര്യ അസംഖ്യാദിവ്യ
സാധനങ്ങളെ കൊടുത്തു് അവരെ അനാഗ്രഹിച്ചു. മാതര
ഞ്ചൻ മുതലായ വിശ്വാധരങ്ങൾ ശത്രുപെം വിട്ട് സേപച്ചു
യാ വന്ന നവചത്രവത്തിക്കു കീഴടക്കി താഴെയെ സാമനത
നാരാക്കി സാന്തുഷ്ടകിര്ത്തിയിൽ പബ്ലിക്കേഷൻ വാന്നു അനാവഡി
ക്കേണ്ണമെന്ന ജീമൃതവാധനാനോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഈ
അപേക്ഷയെ സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാധരൻ പ്രജാരണ്ണനയിൽ
ബലഭീക്ഷനായി സ്വരാജ്യം ഭരിച്ച സ്വന്നക്കാലം സുവമാ
യിരുന്നു.

